

Informe Socioeconòmic de Manresa 2006

Ajuntament de Manresa

INFORME SOCIOECONÒMIC DE MANRESA 2006

Imprès en paper ecològic

Edita

Ajuntament de Manresa
Servei de Desenvolupament

Equip de treball

Alain Jordà Pempelonne
Àngels Fusté Gamisans
David Hernández Massegú
Miquel Valls Fígols
Pere Massegú Bruguera
Ramon Culleré Córdoba

Disseny gràfic i impressió

Copisteria Sarrió, S.L.

Correspondència i consultes

Servei de Desenvolupament
Ajuntament de Manresa
Plaça Major, 1
08241 Manresa

Correu electrònic: rcullere@ajmanresa.org

Web: www.ajmanresa.cat

Imprès a Manresa a desembre de 2006

Índex

ÍNDEX

	Pàgina
Presentació	1
1. Introducció	3
1.1. Geografia	5
1.2. Infraestructures	5
1.2.1. Infraestructura viària	5
1.2.2. Infraestructura ferroviària	6
1.3. Estructura econòmica	7
1.4. Conjuntura socioeconòmica	8
2. Una economia globalitzada	11
2.1. PIB	13
2.2. Tipus de canvi, preu del petroli i mercat financer	14
3. Les economies de Catalunya i el Bages	17
3.1. Estructura econòmica	19
3.2. Conjuntura econòmica	20
3.3. Conjuntura segons components del PIB	21
4. Població	23
4.1. Estructura demogràfica	25
4.2. Moviments de població	28
4.3. Barris	30
4.4. Pla de Bages	35
5. Treball	37
5.1. Població activa	39
5.1.1. Població potencialment activa	40
5.1.2. Cens any 2001	40
5.1.3. Limitacions del Cens	41
5.1.4. Estimació població activa	41
5.2. Atur	43
5.2.1. Evolució	43
5.2.2. Comparativa territorial	44
5.2.3. Perfil de l'aturat	45
5.3. Contractació	49
5.4. Ocupats	52
5.4.1. Treballadors per compte d'altri	52
5.4.2. Treballadors per compte propi	53
6. Indústria	55
6.1. El sector metal·lúrgic	58
6.2. El tèxtil	59
6.3. La indústria alimentària	60
7. Habitatge i construcció	61
7.1. Context	63
7.2. Tipologia dels edificis	63

7.3. Activitat constructora	64
7.4. Barris	65
7.5. Mercat de l'habitatge	66
7.5.1. El mercat de lloguer	66
7.5.2. El mercat de compra - venda	67
7.6. Perspectiva empresarial	68
8. Comerç	71
8.1. Oferta comercial	73
8.2. Ocupació	74
8.3. Estructura empresarial del sector	75
8.4. Reforma i modernització d'establiments	76
8.5. Clima comercial	76
9. Serveis	79
9.1. Sector serveis	81
9.2. Sector terciari	82
9.3. Sector quaternari	83
9.4. Sector quinari	85
10. Perfil de la ciutat	87
10.1. Perfil abreujat de la ciutat	89
10.2. Qualitat de vida i cohesió social	93
Annex: Projecció demogràfica. Manresa 2015	95
A1. Conceptes teòrics	97
A2. Notes metodològiques	98
A3. Manresa 2015	99
A3.1. Població	99
A3.2. Gent gran	99
A3.3. Potencialment actius	100
A3.4. Escolars	101
A4. Una Manresa de 93.000 habitants?	102

ÍNDEX DE TAULES

	Pàgina
1. Introducció	3
1.1. Principals indicadors socioeconòmics de Manresa	9
2. Una economia globalitzada	11
2.1. Taxes de variació interanual del PIB	13
2.2. Tipus de canvi dòlar / euro	14
2.3. Preu del barril de petroli	15
2.4. Índex IBEX 35	16
3. Les economies de Catalunya i el Bages	17
3.1. Pes de cada sector en el PIB. Any 2005	19
3.2. Creixement del PIB. Any 2005	20
3.3. Evolució del creixement del PIB	21
4. Població	23
4.1. Evolució de la població	25
4.2. Piràmides de població	26
4.3. Estructura de població	26
4.4. Indicadors demogràfics	27
4.5. Creixement natural	27
4.6. Població segons lloc de naixement	28
4.7. Població segons nacionalitat	29
4.8. Piràmides de població segons nacionalitat	30
4.9. Població per barris	33
4.10. Evolució de l'edat mitjana versus increment de població (2002-2005)	34
4.11. Població de Pla de Bages	36
5. Treball	37
5.1. Sinopsi mercat de treball	39
5.2. Població activa	39
5.2.1. Evolució de la població activa per franges d'edat	40
5.2.2. Població activa	42
5.3. Atur	43
5.3.1. Evolució mensual de l'atur	44
5.3.2. Taxa d'atur	44
5.3.3. Dones desocupades / Total desocupats	45
5.3.4. Piràmide de desocupació de Manresa i Catalunya	47
5.3.5. Piràmides de població potencialment activa i atur	47
5.3.6. Aturats sense ocupació anterior	49
5.4. Contractació	49
5.4.1. Contractes registrats a Manresa	50
5.4.2. Contractació indefinida / contractació total	50
5.4.3. Contractació a temps parcial / total contractació	51
5.4.4. Contractació total i parcial per gènere	51
5.5. Ocupació	52
5.5.1. Assalariats per sector econòmic. Evolució trimestral	53
5.5.2. Treballadors per compte propi	54

6. Indústria	55
6.1. Resultats i llocs de treball assalariat per grans sectors a Manresa	57
6.2. Rànquing d'empreses per facturació al Bages	57
6.3. Resultats del sector metal·lúrgic a Manresa	58
6.4. Resultats del sector tèxtil-confecció a Manresa	59
7. Habitatge i construcció	61
7.1. Habitatges a 31/12/2005 segons any de construcció	64
7.2. Habitatges iniciats i acabats segons tipologia edificatòria i superfície	65
7.3. Mercat de lloguer de l'habitatge	67
7.4. Mercat de compra - venda	68
7.5. Compte de resultats consolidat. Construcció (CNAE 45)	68
7.6. Balanç consolidat. Construcció (CNAE)	69
8. Comerç	71
8.1. Oferta comercial. Manresa	73
8.2. Dotació comercial: Nombre d'establiments per cada 1.000 habitants	73
8.3. Ocupació i empreses	74
8.4. Compte de resultats i balanç consolidat de les empreses comercials de Manresa	75
8.5. Nombre d'actuacions de reforma en establiments comercials	76
8.6. Clima comercial urbà	77
8.7. Marxa declarada del negoci al comerç urbà. Manresa	77
9. Serveis	79
9.1. Assalariats sector serveis	81
9.2. Ocupació sector terciari	82
9.3. Compte de resultat i balanç sector terciari	83
9.4. Ocupació sector quaternari	84
9.5. Compte de resultat i balanç sector quaternari	84
9.6. Ocupació sector quinari	85
9.7. Compte de resultat i balanç sector quinari	86
10. Perfil de la ciutat	87
10.1. Indicadors del projecte 'Perfil de la ciutat'	90
10.2. Manresa	91
10.3. Gràfiques comparatives segons indicadors	92
Annex: Projectió demogràfica. Manresa 2015	95
A1. Metodologia	97
A2. Població	99
A3. Mitjana d'edat	99
A4. Gent gran	100
A5. Potencialment actius	100
A6. Escolars	101

Presentació

Un any més, i ja és la cinquena vegada, us presentem l'anàlisi de la conjuntura social i econòmica de la ciutat que conforma l'Informe Socioeconòmic Manresa 2006, un treball elaborat per l'equip professional del Servei de Desenvolupament de l'Ajuntament de Manresa. Aquesta publicació és el complement a l'Anuari Estadístic Manresa 06, publicat mesos enrere. El llibre que teniu entre les mans aporta comentaris i interpretacions per ajudar a entendre i relacionar les xifres fredes que ens presentava l'Anuari.

En les pàgines que segueixen hi trobareu deu capítols més un annex, que es poden distribuir en cinc grans blocs. El primer d'ells és de context, i inclou els capítols d'introducció, d'economia globalitzada i de les economies de Catalunya i el Bages. El segon i tercer bloc consten d'un sol capítol cadascun: demografia i mercat de treball respectivament. El quart bloc analitza els sectors productius i inclou des del capítol sis fins al nou, que són indústria, construcció, comerç i serveis. L'últim capítol i l'annex tanquen la publicació amb una síntesi de la comparativa dels principals indicadors socials i econòmics dels municipis que formen part de la xarxa *Perfil de la ciutat*, i una projecció demogràfica fins l'any 2015.

Confiam que la seva lectura sigui útil per a tots aquells que necessiten disposar d'informació sobre el context socioeconòmic de Manresa tant des de l'entorn local com des de la perspectiva del país, i que serveixi també per ajudar a prendre les decisions que consolidin les bones perspectives de futur que té la ciutat en aquests moments. Finalment, tan sols em resta agrair la seva dedicació a tots aquells que col·laboren perquè la publicació sigui una realitat.

En nom de l'equip redactor,

Alain Jordà i Pempelonne

Regidor delegat d'Hisenda, Promoció Econòmica i Innovació i Tecnologia

Manresa, desembre de 2006.

1 Introducció

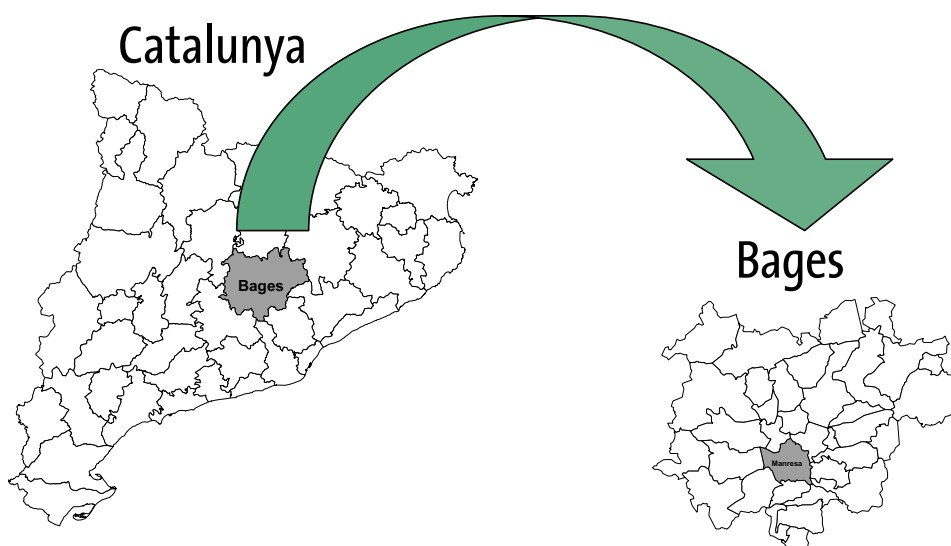
1. INTRODUCCIÓ

1.1. GEOGRAFIA

Manresa es troba ubicada al centre geogràfic de Catalunya, a la vora del riu Cardener, prop de la seva desembocadura en el Llobregat. La ciutat, a 238 metres d'alçada respecte el nivell del mar, té un clima mediterrani amb tendència continental. És a dir, un clima sec amb estius calorosos i hiverns freds.

L'any 2005 ha estat fred i sec. Les temperatures mitjanes dels mesos de gener i setembre han estat 0,8 i 0,9 graus respectivament superiors a les mitjanes dels últims trenta anys. Les temperatures de la resta dels mesos, per contra, han estat inferiors a les mitjanes dels últims trenta anys.

L'any 2005 ha estat un any de sequera. Més de tres quartes parts dels 413 litres per metre quadrat de precipitacions registrades al llarg de l'any s'han concentrat entre els mesos d'agost i novembre. De fet, les pluges registrades en cadascun d'aquests quatre mesos ha estat superior a la mitjana dels últims trenta anys. En els 44 dies de pluja dels vuit mesos restants, per contra, tan sols s'han registrat 91 litres d'aigua; un 29% dels 309 litres de mitjana dels últims trenta anys.

1.2. INFRASTRUCTURES

Temps enrere, s'entenia per centre aquell indret ubicat al ben mig del cercle d'influència d'un territori i es considerava perifèria a les poblacions satèl·lits que envolten el centre. La paraula centre apareixia plena de connotacions positives. A dia d'avui, aquestes nocions han quedat obsoletes. Centre significa estar ben comunicat i perifèria denota no estar-ho. 'Estar comunicat' s'entén en un sentit ampli i amb totes les seves accepcions: Telecomunicacions, xarxa viària i xarxa ferroviària.

És sota aquesta nova perspectiva de centre i perifèria com cal valorar si Manresa és una cosa o altra. Les ciutats pretenen ser dinàmiques, competitives i innovadores, però tan sols ho podran ser en la mesura que disposin dels dos grans capitals necessaris per ser-ho: Estar ben comunicades i disposar d'un bon capital humà. Sobre aquests dos pilars es sustenta la capacitat d'un territori per generar riquesa.

1.2.1. Infraestructura viària

L'òptima situació geogràfica de Manresa i el seu pes a la Catalunya Central fan que la ciutat sigui cruïlla d'importants eixos viaris.

Des de l'any 1997, l'Eix Transversal uneix la Plana de Lleida amb les comarques gironines superant els tradicionals itineraris que convertien Barcelona i el corredor del Mediterrani en una àrea de pas de qualsevol desplaçament dins el país. Des de la perspectiva manresana, l'Eix resol de forma satisfactòria la connexió viària vers est i oest. Val a dir, no obstant, que el continu increment de trànsit que any rera any suporta la via ha esdevingut clau per a que la Generalitat anunciés la necessitat del seu desdoblament per tal de formar una autovia de dos carrils per a cada sentit de circulació. El Departament de Polítiques Territorials i Obres Públiques de la Generalitat anuncia que la nova autovia estarà formada per una calçada amb dos carrils de 3,5 metres per sentit, més un carril addicional en els trams de pujada on cal construir vies per l'avançament dels vehicles pesats, els vorals exteriors tindran 2,5 metres d'amplada i els vorals interiors 1,5 metres. Els dos sentits estaran separats per una mitjana d'amplada variable d'entre 5 i 8 metres.

L'Eix del Llobregat (C-16) forma part de l'itinerari Barcelona – Limoges – Orléans, integrat a la xarxa de carreteres d'interès comunitari segons l'Acord de Ginebra de 1985, i conforma una de les principals vies a nivell europeu que connecta les costes mediterrània i atlàntica. El tram de l'Eix del Llobregat que uneix Manresa amb els Pirineus permet una bona comunicació de les comarques del Berguedà i el Bages i serveix de suport bàsic a la circulació entre els centres comarcals i els moviments locals. La C-16 pateix moltes retencions els caps de setmana de la temporada d'esquí i en l'actualitat s'està treballant en el seu desdoblament. Entre Berga i Manresa, tan sols falta desdoblar el tram que va de Puig-reig a Gironella, que està previst que estigui finalitzat l'octubre de l'any 2007. L'estudi informatiu del projecte d'obra del tram que enllaça Berga i Bagà està en fase de redacció.

Un tercer eix que conflueix a Manresa és l'anomenat Eix Diagonal, que en el futur unirà Manresa, Igualada, Vilafranca del Penedès i Vilanova i la Geltrú. Aquest eix esdevindrà una bona connexió amb l'Anoia, l'Alt Penedès i el Garraf, al mateix temps que conformarà una àgil via d'unió entre Manresa i la zona del Camp de Tarragona.

Mentre les connexions de Manresa vers nord, est i oest són àgils o estan en fase de ser adequades als nous volums de trànsit que estan suportant, les connexions de Manresa amb l'àrea metropolitana de Barcelona tenen mancances. Les dues principals alternatives per anar a Barcelona presenten problemàtiques diferents.

Per una banda, Barcelona – Manresa via Abrera és sinònim de retencions degut a que l'únic carril per cada sentit de la marxa que disposa aquest eix viari no pot absorbir els volums actuals de circulació. La Generalitat de Catalunya ha assumit que cal desdoblar els 15 quilòmetres del tram que uneix el nus del Guix de Manresa amb el trencall de la carretera de Terrassa, tot just després del túnel de Bogunyà. En l'actualitat, la Generalitat ha posat en marxa l'estudi informatiu i d'impacte ambiental del projecte. L'altra alternativa per anar a Barcelona és a través de l'autopista de pagament de la concessionària Autema. La via és ràpida però cara. Recórrer els 41,8 quilòmetres d'autopista que separen Manresa de Sant Cugat suposa haver d'enfrontar un peatge de 4,22 euros (7,68 euros en dissabte, diumenge o festiu). El cost resultant per quilòmetre és de deu cèntims d'euro i es veu incrementat fins els 14 cèntims en cas d'anar de Sant Cugat a Barcelona pels Túnel de Vallvidrera (2,76 euros).

1.2.2. Infraestructura ferroviària

Mentre que la privilegiada ubicació geogràfica de Manresa es correspon amb una acceptable xarxa viària, la ciutat pateix grans dèficits a nivell ferroviari malgrat que a l'hora de visualitzar un mapa de la xarxa ferroviària catalana es pugui obtenir la impressió que Manresa està ben comunicada. No és pas el cas. Dues línies de ferrocarril operen a Manresa. La línia de la RENFE que uneix Lleida, Manresa i Barcelona n'és una. L'altra és el ramal R5 de la línia Llobregat – Anoia que uneix la plaça Espanya de Barcelona amb Manresa. Sobre el mapa encara es poden visualitzar dos ramals de la línia dels Ferrocarrils de la Generalitat, un cap a Sallent i l'altre cap a Súria, que estan connectats amb el port de Barcelona.

Per comprovar els dèficits de la xarxa ferroviària de Manresa tan sols cal consultar els horaris. El tren més ràpid de la línia C4 de rodalies de RENFE triga una hora i set minuts en recórrer els aproximadament 60 quilòmetres que separen Manresa de la Plaça Catalunya de Barcelona amb una cadència, tot i que el tram és de doble via, de dos trens per hora els dies feiners. Si es tracta d'un diumenge o d'un dia festiu la cadència passa a ser d'un tren per hora.

L'alternativa dels Ferrocarrils de la Generalitat resulta més ineficaç ja que empra una hora i vint minuts en cobrir el trajecte de Manresa a la plaça Espanya de Barcelona, un trajecte de 60 quilòmetres que segons la guia Campsa es recorre en 49 minuts de cotxe. La cadència dels trens és horària. No obstant, si ens atenem als projectes de futur de Ferrocarrils de la Generalitat de Catalunya previstos en el Pla Director d'Infraestructures 2001-2010 de l'Autoritat del Transport Metropolità es constata que 'amb els projectes dels metros comarcals fins a Igualada i a Manresa es triplicarà el servei al llarg de tot el dia amb un tren cada 20 minuts i es construirà un nou intercanviador a Martorell, que esdevindrà el punt central de connexió entre l'Anoia, el Bages, el Vallès, el Baix Llobregat, l'Alt Penedès i el Barcelonès'. Una reducció del temps invertit en recórrer el trajecte Manresa – Barcelona, de moment, no es contempla.

El paradigma de la ineficiència de la xarxa ferroviària de Manresa és la línia que uneix la capital del Segrià amb la del Bages. La línia de tren Lleida – Manresa és actualment la més degradada que Renfe manté en servei a Catalunya. El material és obsolet i se'n fa un ús mínim, 3 trens diaris, tot i que el tren enllaça poblacions importants com Manresa, Calaf, Cervera, Tàrraga i Mollerussa. La majoria del trajecte es fa a 40 quilòmetres per hora a causa del mal estat dels rails i també perquè els arbres del camí queden perillosament a prop de la via, inundada de vegetació en alguns trams. La millora d'aquesta línia és una reivindicació constant dels veïns dels municipis afectats, que han vist com els horaris no han millorat des que es va inaugurar l'any 1860. De fet, si es té en compte que el tren triga dues hores i vint minuts en recórrer els 118 quilòmetres de distància que separen Manresa de Lleida resulta que la velocitat mitjana del tren, suposant que s'ajusti a l'horari, és de 51 quilòmetres per hora,

No han hagut canvis en la infraestructura ferroviària de Manresa al llarg del 2005, però sí que ha estat un any de noves expectatives. Una d'elles és l'anunci de la construcció de l'anomenat Eix Transversal ferroviari, una infraestructura amb un traçat paral·lel a la carretera C-25 i amb un ample de via europeu. No es tracta, a primera vista, d'una prioritat a nivell municipal sinó que donarà resposta a una necessitat a nivell de país. De totes formes, no deixa de ser cert que els terminis de l'obra consideren un horitzó descoratjador de 20 anys vista. En el Pla Estratègic de Manresa 2015 s'afirma que Manresa vol articular una regió funcional al seu voltant al mateix temps que reconeix la necessitat d'augmentar la qualitat de les línies de tren que connecten amb Barcelona.

1.3. ESTRUCTURA ECONÒMICA

En termes de facturació empresarial, el sector primari representa l'1% del total de l'economia de Manresa; la indústria, el 34%; la construcció, el 9%; i els serveis, el 56%.

El sector primari ha de ser entès més enllà dels seus paràmetres exclusivament econòmics i si bé la seva aportació a l'economia de la ciutat és poc més que testimonial, l'agricultura i la ramaderia són la base de les economies de municipis rurals propers a Manresa. Aquests municipis es mantenen actius mercès al sector primari.

Manresa ha estat pionera en industrialització degut a la seva excel·lent ubicació geogràfica, a la vora del Cardener i a prop de les mines de carbó de Fígols, en el terme municipal de Cercs. L'empremta d'un pasat industrial intens encara és present avui en dia tant a nivell arquitectònic com a nivell de l'estructura del teixit productiu de la ciutat. Són molts els exemples de l'arquitectura manresana que es mantenen en peu i que recorden la tradició industrial de la ciutat: Les xemeneies de totxana vermella, la fàbrica

Balcells reconvertida en fàbrica de músics, l'abandonada fàbrica dels Panyos o la mateixa nau central de la fàbrica Nova que en el seu dia va ser la fàbrica tèxtil amb més telers del món. A nivell d'estructura econòmica també s'entreveu un passat industrial intens. Una part important del teixit productiu manresà és herència d'aquella indústria. El bagatge de la forta industrialització de la ciutat ha facilitat que el sector secundari es pogués diversificar vers rams dispars com són el tèxtil (teixits, filatures, cintes), metall (auxiliar de l'automòbil, maquinària tèxtil), alimentari (farines, galetes), fusteria (serradores, mobles) o pell (sabates).

El llarg i inèdit auge de la construcció no ha deixat Manresa al marge. La construcció, amb la seva elevada capacitat d'arrossegament enrere i endavant, té una presència de tant gran dimensió que ha constituït un dels pilars sobre el qual s'ha sustentat el creixement de la nostra economia en els últims anys. Bona part de l'activitat constructora de la ciutat es concentra en les feines que es duen a terme al sector de La Parada i les tasques de rehabilitació que gaudeix el nucli antic de la ciutat.

El pes de la indústria dins l'economia del món occidental disminueix tot donant pas al sector serveis que es converteix en un d'heterogeni amb línies de negoci ben dispars. D'aquesta manera, es fa necessari desglossar el sector. Una alternativa acceptada consisteix en distribuir les línies de negoci del sector serveis en base al nivell de coneixements requerits per operar en ell. La nomenclatura emprada en aquesta classificació és la de terciari, quaternari i quinari.

D'aquesta manera, el sector terciari és aquell pel qual es requereix poc nivell de coneixement per operar però que aporta un baix valor afegit. Exemples de línies de negoci d'aquest sector són la neteja o els serveis personals. El sector terciari es caracteritza per la seva elevada capacitat per generar oferta; quan existeix demanda, una empresa local és capaç de detectar-la i oferir el servei necessitat ràpidament. Per contra, les empreses del sector terciari tenen poca capacitat per treballar a àmbits territorials allunyats del seu.

El sector quaternari inclou els àmbits que requereixen un nivell de coneixements mitjà com seria el cas del transport, el comerç o els serveis financers. Totes tres línies de negoci es troben ben consolidades a Manresa i es gaudeix d'una oferta que està concebuda per cobrir les necessitats d'un territori que excedeix els límits administratius de la ciutat.

El sector quinari considera la part dels serveis que exigeix un més alt nivell de coneixement al mateix temps que aporta un valor afegit elevat. Serien exemples d'empreses del sector quinari les activitats d'informació, les indústries culturals, la formació, l'educació o la sanitat. Bona part de l'oferta quinària de la comarca està ubicada a Manresa. La formació, la sanitat, despatxos d'advocats o assessors fiscals són uns pocs exemples de la centralització de l'oferta quinària.

1.4. CONJUNTURA SOCIOECONÒMICA

L'objectiu de la taula amb els principals indicadors socioeconòmics no és cap altre que el d'oferir una primera aproximació ràpida de la realitat social i econòmica de la ciutat. La utilitat d'aquesta taula no va més enllà de la funció per la qual ha estat concebuda i les conclusions que es deriven de la seva interpretació són molt generalistes. A l'hora de cercar anàlisis més detallades dels diferents apartats de la taula, caldrà remetre's a l'apartat de la publicació on es tracta, allà sí, el tema amb més detall.

Tot i que la tria dels indicadors de la taula s'ha fet des de la reflexió, els índexs que surten en ella han de ser observats amb cautela. L'apartat d'activitat esdevé un bon exemple. Els índexs elaborats pel servei d'estudis de la Caixa d'Estalvis i Pensions de Barcelona mostren Manresa com una ciutat que perd competitivitat; però a partir de l'instant en què comprovem que es tracta d'unes taxes que es troben en sintonia amb les de Catalunya, es constata que no es tracta d'una pèrdua de competitivitat real.

1.1. Principals indicadors socioeconòmics de Manresa

Concepte	Valor	Valoració	Variació interanual	Període
Demografia				
Població	72.328		Augmenta: 2,8%	31/Des/2005
Edat mitjana	41,5		Disminueix: 0,3 Anys	31/Des/2005
Esperança de vida	78,0		Augmenta: 0,1 Anys	31/Des/2005
Taxa de fecunditat x 1000	42,4		Disminueix: 1,7 Punts	Any 2005
Taxa de natalitat x 1000	10,6		Augmenta: 0,5 Punts	Any 2005
Taxa de mortalitat x 1000	9,5		Augmenta: 0,1 Punts	Any 2005
Ocupació				
Assalariats	26.436	Positiva	Augmenta: 4,8%	31/Des/2005
Autònoms	5.215	Positiva	Augmenta: 1,1%	31/Des/2005
Contractes registrats	26.595	Positiva	Augmenta: 17,1%	Any 2005
Contractes temporals	23.464	Positiva	Augmenta: 17,8%	Any 2005
Contractes indefinits	3.131	Positiva	Augmenta: 12,1%	Any 2005
Aturats	2.639	Positiva	Disminueix: 7,2%	31/Des/2005
Activitat				
Nº Empreses	2.908	Positiva	Augmenta: 6,1%	31/Des/2005
Índex industrial (1)	179	Positiva	Augmenta: 5,8%	Any 2005
Índex comercial (1)	177	Negativa	Disminueix: 12,8%	Any 2005
Índex restauració i bars (1)	137	Negativa	Disminueix: 4,2%	Any 2005
Índex turístic (1)	28	Negativa	Disminueix: 24,3%	Any 2005
Índex activitat econòmica (1)	186	Negativa	Disminueix: 3,6%	Any 2005
Quota de mercat (1)	173	Negativa	Disminueix: 0,6%	Any 2005
Consum				
Aigua (m³ aigua residual depurada)	10.070.688		Disminueix: 7,5%	Any 2005
Vehicles	45.265		Augmenta: 3,4%	Any 2005
Habitatge				
Preu metre quadrat (euros)	2.343	Negativa	Augmenta: 29,9%	Any 2005
Lloguer mitjà contractual (euros)	476	Negativa	Augmenta: 19,5%	Any 2005
Habitatges d'obra nova iniciats	878	Negativa	Disminueix: 29,6%	Any 2005
Medi ambient				
Recollida selectiva paper (Tones)	2.129	Positiva	Augmenta: 14,4%	Any 2005
Recollida selectiva vidre (Tones)	942	Positiva	Augmenta: 7,5%	Any 2005
Recollida selectiva embalatges (Tones)	637	Positiva	Augmenta: 57,8%	Any 2005
Transport públic municipal (Viatgers)	1.699.150	Negativa	Disminueix: 0,4%	Any 2005

(1) Segons l'Anuari Econòmic d'Espanya de "La Caixa"

Font: Anuari estadístic Manresa 2005

D'un cop d'ull ràpid de la taula dels principals indicadors socioeconòmics de Manresa es desprèn que la ciutat creix en població mercès, en bona part, al bon estat de salut del mercat de treball. De les dades de consum i activitat econòmica, en línies generals, es desprèn que l'economia de la ciutat creix a bon ritme. La nota més negativa de totes prové del mercat de l'habitatge, que segueix veient com els costos per accedir a un habitatge s'enfilen a uns nivells no assumibles per part de molts col·lectius.

L'apartat de demografia ens mostra que la població de Manresa ha augmentat en un 2,8% al llarg de l'últim any. El creixement demogràfic de la ciutat és d'una gran magnitud i és fruit de l'arribada de contingents de població nou vinguts.

Tots els indicadors d'ocupació presenten unes valoracions positives degut a que augmenta l'ocupació (tant d'assalariats com d'autònoms), s'incrementa la contractació i disminueix el nombre de desocupats.

Pel que fa referència als indicadors d'activitat empresarial, es donen dos fets de signe oposat. Per una banda, s'incrementa en un 6,1% el nombre d'empreses que operen a la ciutat, però, per altra banda, els valors de bona part dels índexs de competitivitat que calcula el prestigiós Servei d'estudis de la Caixa de Pensions han disminuït.

Malgrat que la depuració d'aigua residual de la depuradora de Manresa hagi disminuït, la resta d'indicadors de consum, inclosos o no en la taula adjunta, mostren Manresa com una ciutat on augmenta el consum; en bona part degut a l'increment de població. Cal recordar que en temps de sequera, com han estat els primers mesos de l'any 2005, la població està més sensibilitzada en temes de manca d'aigua i el consum és menor.

Els indicadors del mercat de l'habitatge tan sols obtenen valoracions negatives degut als constants increments del preu de l'habitatge, ja sigui d'habitatge nou, de segona mà o de lloguer. Les despeses en habitatge ofeguen cada dia amb més intensitat les despeses de famílies de recent creació. La problemàtica de l'accés a l'habitatge, sobretot pels joves, s'ha convertit en una de les principals preocupacions de la societat.

Quant a medi ambient, s'ha incrementat la recollida selectiva de paper, vidre i embalatges. La valoració que se'n fa d'aquests increments és positiva amb matisos. Positiva degut a que es considera com a bon signe el fet d'augmentar la capacitat de reciclar. Els matisos apareixen a l'hora de pretendre fer una valoració de l'increment del consum. Mentre un increment del consum va de la mà del creixement econòmic, sovint va en detriment de la sostenibilitat del medi ambient. La valoració negativa sense pal·liatius prové de la disminució de l'ús del transport públic municipal.

2 Una economía globalitzada

The image features a purple-tinted background with a blurred photograph of a person's hands holding a shopping bag. The bag is filled with various items, including what appears to be a book or a folder. In the lower portion of the image, there are several thick, white, curved lines that sweep across the frame, creating a sense of movement and modern design.

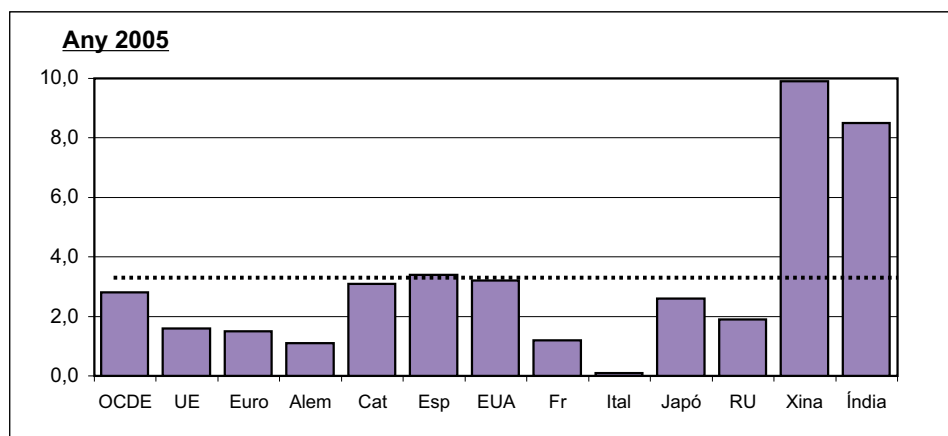
2. UNA ECONOMIA GLOBALITZADA

2.1. PIB

L'economia mundial ha crescut un 3,6% al llarg de l'any 2005. El dinamisme de l'economia mundial s'ha basat, un any més en la bonança econòmica asiàtica on destaquen la Xina (9,9% de creixement del PIB) i l'Índia (8,5%). Aquestes dues economies presenten uns registres en termes de renda per càpita veritablement modestos; però a partir del moment en el que es consideren els registres en termes absoluts s'aprecia la veritable magnitud de les seves economies. Les elevades taxes de creixement d'ambdues economies suposa, de fet, una reorganització de l'estructura productiva mundial. Països històricament manufacturadors desplacen la seva indústria a indrets on la mà d'obra és més assequible. El tèxtil n'és un bon exemple i són moltes les fàbriques catalanes que han derivat la seva producció a indrets com la Xina, on la mà d'obra és més econòmica. Es tracta del fenomen de la deslocalització que consisteix en desplaçar els centres de producció a economies on els costos laborals són més baixos amb la intenció de maximitzar la rendibilitat del capital. La deslocalització, tant pel que fa referència als països exportadors de centres de producció com als països receptors d'inversions en factories, tan sols es dona en aquella part del món que està 'globalitzada', països on es respecten les regles del mercat. La Xina i la Índia, per exemple, són dos països d'economies emergents que pertanyen al món globalitzat.

2.1. Taxes de variació interanual del PIB

Àmbit territorial	2000	2001	2002	2003	2004	2005
OCDE	3,9	1,0	1,6	2,0	3,3	2,8
UE 15	3,5	1,7	1,1	1,1	2,0	1,6
Zona euro	3,5	1,6	0,9	0,8	1,7	1,5
Alemanya	3,1	1,0	0,2	-0,2	0,8	1,1
Catalunya	3,5	3,2	2,3	2,5	2,8	3,1
Espanya	4,4	2,8	2,2	2,5	3,1	3,4
EUA	3,8	0,5	1,9	2,5	3,9	3,2
França	4,2	2,1	1,3	1,1	2,0	1,2
Itàlia	3,1	1,7	0,4	0,1	0,9	0,1
Japó	2,8	0,4	-0,3	1,8	2,3	2,6
Regne Unit	3,1	2,3	2,0	2,7	3,3	1,9
Xina	8,0	7,5	8,3	9,3	9,5	9,9
Índia	3,9	5,1	4,1	8,6	6,1	8,5
Món	4,0	1,5	1,8	2,8	4,1	3,6

Font: Banc d'Espanya i World Bank

De la resta d'economies mundials, destaca la recuperació de l'economia japonesa (127 milions d'habitants) i l'elevada taxa de creixement de l'economia més potent del món (EUA, 3,2%). A un nivell més proper, l'economia espanyola presenta, un any més, una elevada taxa de creixement que la permet avançar vers la convergència amb la renda per càpita dels països que composaven la Unió Europea dels quinze. La renda per càpita d'Espanya representa el 91% de la renda per càpita de la UE-15. L'economia espanyola s'ha sustentat en la fortalesa de la demanda interna basada en el consum i en la inversió en construcció. La fortalesa de la demanda interna es nodreix de la producció nacional i les importacions. Els nivells d'exportacions són, conseqüentment, baixos tot i que s'ha donat un increment en inversió de béns d'equip. La bonança de l'economia espanyola genera molta ocupació i ha permès reduir la desocupació a nivells inusuals.

2.2. TIPUS DE CANVI, PREU DEL PETROLI I MERCAT FINANCER

El dòlar s'ha revaluat respecte l'euro en el transcurs de l'any 2005: Dels 1,36 dòlars que valia un euro a principis d'any s'ha passat als 1,18 de finals d'any. Aquesta considerable devaluació de la divisa europea respecte l'americana afavoreix les exportacions al mateix moment que suposa un encariment de les importacions, especialment de petroli que és un bé que cotitza en dòlars. Deixant de banda quin és el marge òptim de cotització del dòlar per l'economia europea, el més beneficiós resulta, sense cap mena de dubte, que es doni una certa estabilitat a mitjà termini en el tipus de canvi d'ambdues monedes. Aquest fet aportaria menys incertesa als agents importadors i exportadors de l'economia.

2.2. Tipus de canvi dòlar / euro

Font: European Central Bank

La pedra angular del mercat energètic és el petroli. Més del 50% del consum d'energia primària de les economies industrialitzades prové de productes derivats del petroli. Si bé l'or negre és present d'una forma o altra en cadascun dels sectors econòmics (carburants, plàstics, asfalts...), en la seva vessant energètica és on millor s'aprecia la seva magnitud. La dependència energètica del petroli que tenen els països rics és elevada i insubstituïble. De fet, resultaria inviable econòmicament i tècnica substituir una part significativa del consum del petroli per algun producte alternatiu a curt o mitjà termini.

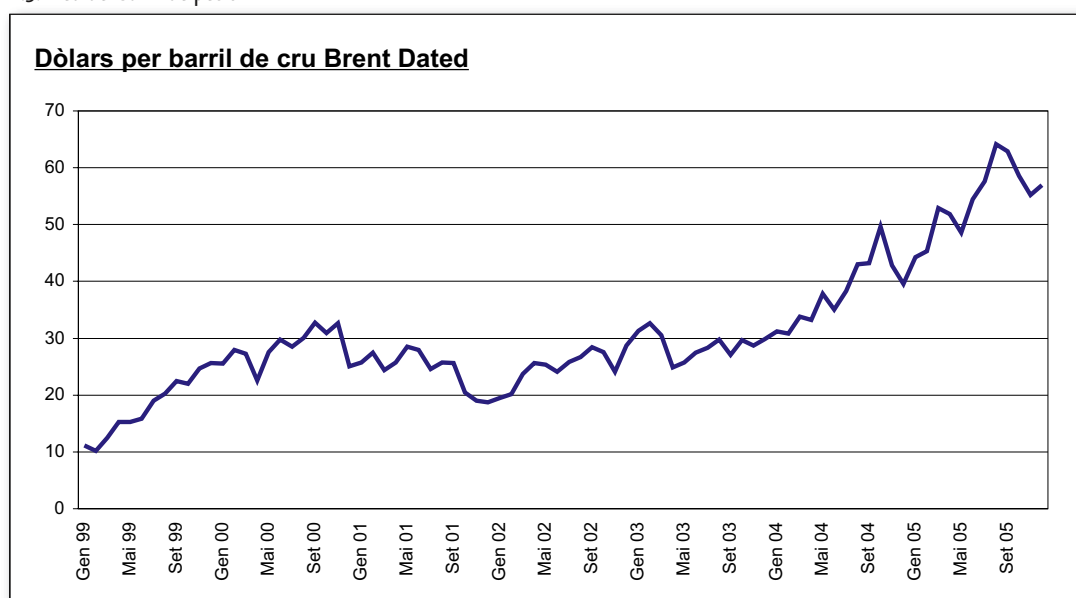
Entre desembre de 2004 i desembre de 2005, el preu del petroli s'ha incrementat en un 44%, degut a la pressió de la demanda. Economies enormes com la xinesa (1.300 milions d'habitants) i l'Índia (1.100 milions d'habitants) gaudeixen d'espectaculars períodes expansius de les seves respectives economies

que es tradueix en una elevada pressió de la demanda d'aquest bé escàs no renovable. Aquest fet, juntament amb la incertesa política que està immers l'Orient Mitjà, ha estat determinant en l'increment del preu del petroli.

La barreja entre l'elevada dependència del petroli que tenen les economies industrialitzades i la poca oferta de productes energètics substituïbles provoca que el preu del petroli sigui un paràmetre al qual l'economia es trobi supeditat sense poder influir gran control sobre ell. El petroli és un producte que, a nivell estrictament econòmic, ofereix un parell de peculiaritats. Per una banda, cada increment de cinc dòlars en el preu del barril de petroli repercuteix en un descens del 0,5% del creixement econòmic. Però, encara més enllà, els efectes dels increments del preu del petroli són asimètrics en la mesura que quan els preus del petroli tornen a baixar aquests cinc dòlars, les economies tan sols recuperen una desena part del que havien perdut la pujada anterior. Per altra banda, el petroli és un bé amb una elasticitat preu de la demanda baixa, la qual cosa implica que increments del preu del petroli no es tradueixin en descensos de la demanda en la mateixa proporció. De fet, al llarg de l'any 2005 el preu del carburant ha augmentat però el nivell d'ús del transport privat no ha disminuït.

2.3. Preu del barril de petroli

Font: Ministerio de Economía

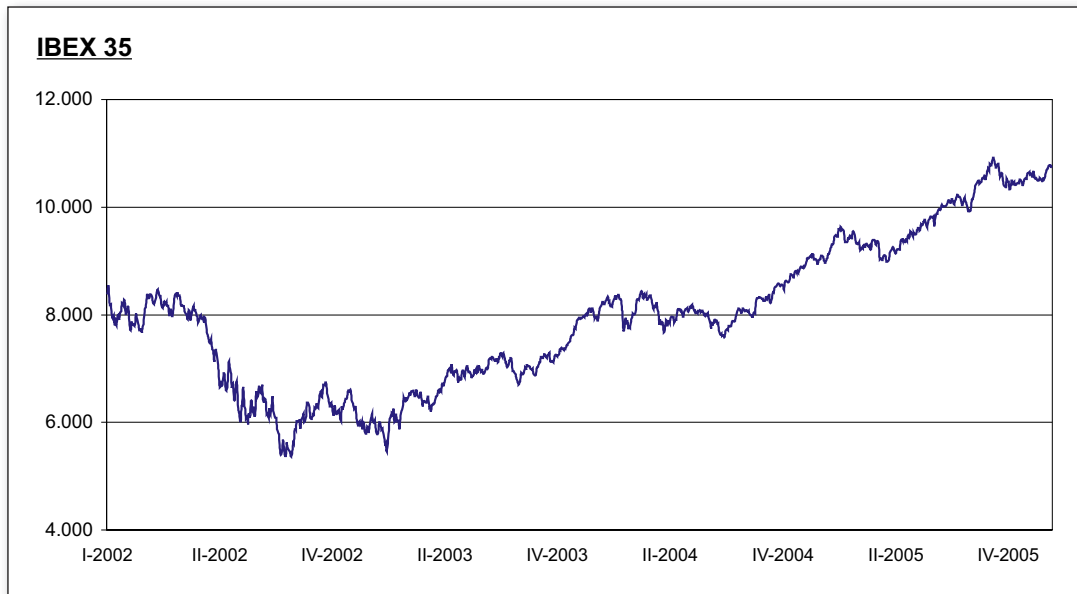
Queda clar que a major preu del petroli, més recursos econòmics s'han de dedicar en aquest apartat i menys en queden disponibles per d'altres i que el seu preu té un impacte directe en la nostra economia. No obstant, s'ha de tenir en compte que un preu del petroli elevat com l'actual pot ser un incentiu per invertir en línies de negoci substituïbles com podrien ser les energies renovables (eòlica, solar, hidrogen...), per l'eficiència tèrmica de les construccions (aïllants tèrmics, ...) o bé per l'eficiència energètica (calefaccions més eficients, motors de menys consum...). Pot semblar paradoxal, però increments del preu del petroli esperonen determinants sectors econòmics. No es tracta de situacions teòriques i allunyades de l'economia local de Manresa, sinó tot el contrari. De fet, una línia de negoci de l'empresa manresana Pujol Muntalà consisteix en fabricar multiplicadors per energia eòlica. L'aposta per l'energia eòlica varia ostensiblement quan l'escenari d'un barril de petroli a deu dòlars (any 1999) passa a ser un escenari de 57 dòlars (desembre de 2005).

Mentre que l'indicador per antonomàsia del mercat financer del món globalitzat és l'índex Dow Jones, el de la nostra economia més pròxima és l'IBEX 35. Un índex i altre no han seguit al llarg de l'any 2005 camins paral·lels. Mentre que l'índex Dow Jones va obrir l'exercici a 10.783 punts i l'ha tancat a 10.717; l'IBEX 35 ha passat de 9.081 a 10.734 punts.

La rendibilitat oferta pel mercat de valors repercuteix, d'una manera o altra, en cadascuna de les branques de l'economia. La baixa rendibilitat del mercat financer dels últims anys, per exemple, va derivar inversions vers el mercat immobiliari. El mercat de valors espanyol ha ofert al llarg de l'any 2005 una elevada rendibilitat d'acord amb la bonança econòmica actual degut a que en els últims anys s'ha donat un canvi de criteri en la valoració de les accions: Temps enrere, el mercat valorava els títols en base a expectatives futures; poc a poc s'ha donat pas a valorar els títols, bàsicament, per la solidesa de les empreses i els resultats assolits. D'aquesta forma, esdeveniments socials o polítics que produeixen incertesa no provoquen davallades borsàries de la mateixa índole que provocaven anys enrere.

2.4. Índex IBEX 35

Font: Borsa de Barcelona

3 Les economies de Catalunya i el Bages

3. LES ECONOMIES DE CATALUNYA I EL BAGES

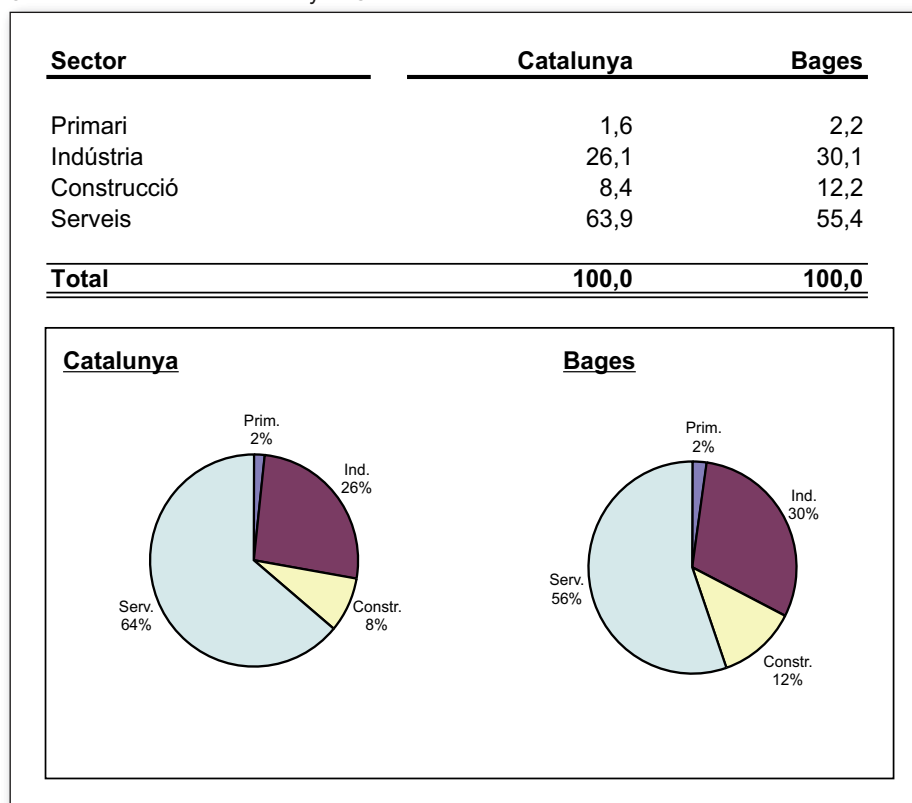
3.1. ESTRUCTURA ECONÒMICA

El 2% del producte interior brut de Catalunya prové del Bages, que és la desena comarca de Catalunya en termes de producció. Si bé les economies de la comarca i del Principat acostumen a tenir nivells de creixement similars, les seves estructures econòmiques són ben diferents. L'únic punt de concordança és la baixa participació del sector primari. La presència del sector **agrícola ramader** ha de ser considerada més enllà dels termes estrictament econòmics ja que és la base de l'economia de petits municipis de la nostra geografia, és crucial en termes de medi ambient i gestiona importants extensions de territori. El 38,8% de la producció agrícola ramadera de la comarca prové del porcí; el 17,1%, de la fusta; el 12,3%, de les hortalisses i; el 10,1%, del vaquí.

La **indústria** extractiva no s'inclou dins el sector primari sinó que, seguint el criteri de la classificació nacional d'activitats econòmiques, queda inclosa en el sector industrial. La indústria extractiva bagenca (mines de potassa i sector de la pedra de Sant Vicenç de Castellet) conforma un important sector que aporta l'1,2% al PIB comarcal. Importants fàbriques es van instal·lar, dècades enrere, a la vora dels rius Cardener i Llobregat i la indústria va esdevenir el motor de l'economia bagenca. La tradició industrial de la comarca manté, a dia d'avui, una elevada activitat: El 30,1% del PIB bagenç procedeix de la indústria; a Catalunya, el 26,1%. Els subsectors més importants de la indústria bagenca són el cautxú i plàstic (15,6% del PIB industrial), el metall (15,4%), el tèxtil (12,8) i la indústria alimentària (12,1).

La participació de la **construcció** a l'economia de la comarca (12,2%) és molt elevada si es compara amb d'altres economies occidentals o amb el mateix Principat (8,4%). L'anòmala aportació de la construcció a l'economia comarcal és resultat de la dinàmica econòmica dels últims anys, durant els quals el sector ha esdevingut pilar essencial en el què s'ha recolzat el creixement econòmic.

3.1. Pes de cada sector en el PIB. Any 2005

Font: Anuari Econòmic Comarcal. Caixa Catalunya

L'aportació de l'heterogeni sector **serveis** a l'economia comarcal (55,4%) és 8,5 punts percentuals inferior a l'aportació del sector a l'economia catalana (63,9%). El 27,4% del valor afegit brut dels serveis bagencs prové d'un subsector de caràcter eminentment públic com és el de les administracions públiques, sanitat i ensenyament, el comerç aporta el 24,6% i el subsector de les immobiliàries i els serveis a les empreses contribueix en un 21,8%.

3.2. CONJUNTURA ECONÒMICA

L'economia catalana gaudeix d'una etapa llarga i sostinguda de creixement econòmic. Mentre la taxa de variació del PIB de Catalunya de l'any 2005, amb signe positiu per dotzè any consecutiu, ha estat del 3,1%; la del Bages (2,8%) ha estat tres dècimes de punts percentuals inferior.

La producció del sector de l'**agricultura i la ramaderia** està condicionada per una sèrie de factors externs, com podria ser la meteorologia o la cotització a llotja del preu dels productes, que provoca que el valor de la producció final del sector fluctuï molt d'un any a altre. La producció del sector primari bagenc de l'any 2005 ha estat un 6,4% inferior a la de l'any anterior. Les subvencions de la Unió Europea (Política Agrària Comuna) permeten que el sector es mantingui actiu; no obstant, els agents del sector són conscients que les subvencions no es perpetuaran i caldrà apostar per alternatives de bona acollida en el mercat i d'alt valor afegit com podrien ser els productes ecològics.

Mentre la **indústria** catalana presenta una taxa de creixement pràcticament nul·la, la indústria bagenca ofereix una taxa de creixement de l'1,9%, amb tres subsectors que presenten taxes de creixement de dos dígitos. És el cas del cautxú i el plàstic (11,7%), fusta i suro (11,3%) i químic (11,0%). El sector tèxtil, amb una disminució del 12,6% del valor de la seva producció (disminució del 12,0% a Catalunya), es troba a l'altre extrem.

El decreixement de l'activitat **constructora** de la comarca (-1,3% de variació del PIB) contrasta amb l'elevada taxa de creixement que aquest sector ha assolit a Catalunya (5,4%). Es fa previsible que, al llarg de propers anys, l'aportació del sector al PIB del Bages (12,2%) tendeixi a convergir amb la de Catalunya (8,4%).

El motor de l'economia de la comarca al llarg de l'any 2005 ha estat el sector **serveis** (4,7% de creixement). Tot i que es tracta d'un sector molt heterogeni, el creixement ha estat present en cadascun dels set subsectors en què el Departament d'Economia Aplicada de la Universitat Autònoma de Barcelona desglossa els serveis: Comerç (creixement del 5,6%), hoteleria (5,4), transports (4,4), intermediació financera (2,9), immobiliàries i serveis a empreses (4,9), administracions públiques, sanitat i educació (3,3) i altres serveis (4,7).

3.2. Creixement del PIB. Any 2005

Sector	Catalunya	Bages
Primari	-2,6	-6,4
Indústria	-0,1	1,9
Construcció	5,4	-1,3
Serveis	4,3	4,7
Total	3,1	2,8

Font: Anuari Econòmic Comarcal. Caixa Catalunya

3.3. CONJUNTURA SEGONS COMPONENTS DEL PIB

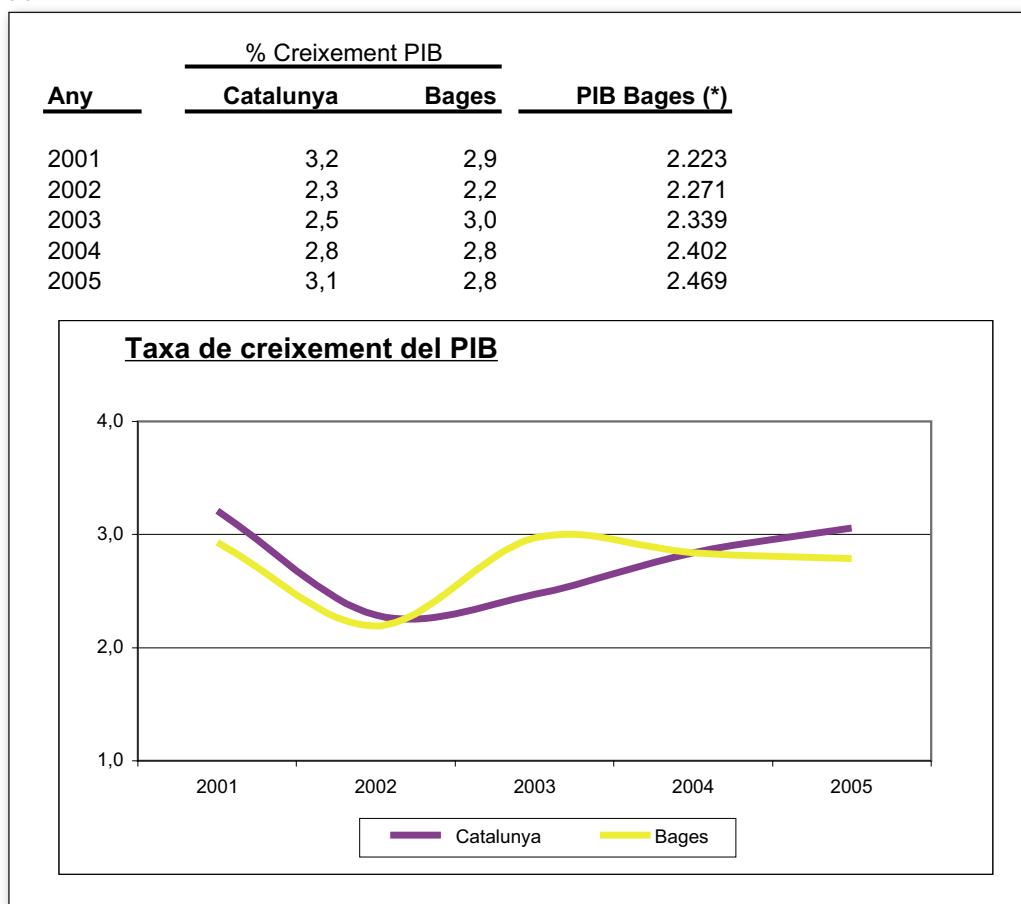
El Producte Interior Brut, mesura del resultat final de l'activitat de producció del territori, pot ser calculat a partir de tres òptiques diferents: Oferta, demanda i renda.

L'aportació de les diferents branques productives al conjunt de l'economia conforma el PIB des de la perspectiva de l'**oferta**. En aquest sentit, mentre la construcció i el sector serveis han estat els impulsors de l'economia catalana, la indústria i el sector serveis ho han estat de l'economia comarcal.

El PIB en funció de la **demanda** consisteix en la desagregació de la producció en funció de l'ús final dels béns i serveis produïts: Consum, inversió i sector exterior en són els components. El consum, un any més, ha esdevingut el principal motor de l'economia de Catalunya. Pel que fa referència a la inversió, aquesta ha consolidat un important canvi de tendència. La inversió presentava creixements febles, inclòs negatius, al llarg dels anys 2000 – 2003. El 2004 es va registrar un canvi de tendència i calia esperar l'evolució futura per a comprovar si es tractava d'un fet conjuntural o bé d'un fet estructural. Els esdeveniments econòmics de l'any 2005, de fort increment de la inversió, refermen la hipòtesi que es tracta d'un fenomen estructural. La inversió en béns productius permetrà, en propers exercicis, augmentar la capacitat productiva.

La desagregació de la producció en funció de l'aportació dels factors productius conforma la perspectiva de la **renda**. Els components del PIB sota aquest prisma són la remuneració d'assalariats (treball), l'excedent brut d'explotació (capital) i la renda mixta. L'increment de la remuneració d'assalariats de l'any 2005 prové de la creació de nous llocs de treball i no pas d'un increment salarial (l'increment salarial mitjà de l'últim any ha estat en sintonia amb l'increment de preus al consum).

3.3. Evolució del creixement del PIB

(*) Milions d'euros constants de l'any 2000

Font: Anuari Econòmic Comarcal. Caixa Catalunya

4 Població

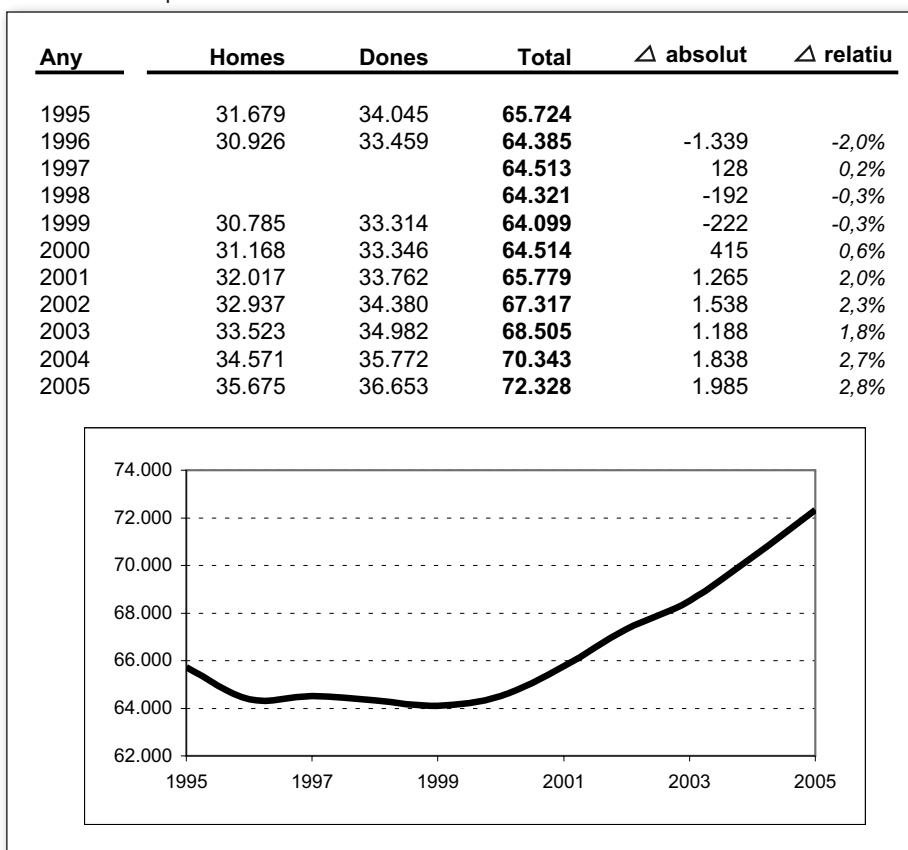

4. POBLACIÓ

L'interès per la demografia ha adquirit importància al llarg dels darrers anys. L'augment dels processos migratoris juntament amb un increment dels naixements de les generacions plenes de l'anomenat 'baby boom' han fet que la població catalana assoleixi els set milions de persones. Aquests esdeveniments demogràfics també s'han reproduït a la quinzena ciutat més poblada de Catalunya, Manresa. Els ritmes de creixement de la població catalana i manresana, de fet, són similars des de l'any 2000.

El nombre d'habitants de Manresa a 31 de desembre de 2005 és de 72.328. L'augment de 1.985 habitants respecte l'any anterior suposa una taxa de creixement del 2,8%. Després de superar la crisi dels 90, en què la ciutat perdia població any rera any, Manresa es troba immersa en una fase de creixement demogràfic de gran magnitud. L'increment demogràfic anual mitjà de la ciutat entre finals de l'any 2000 i finals del 2005 ha estat de l'ordre del 2,3% i es preveu que la població de la ciutat segueixi augmentant al llarg de propers anys, si bé a un ritme més moderat. Les projeccions demogràfiques més plausibles apunten a un escenari que situaria el nombre de ciutadans de Manresa en un interval d'entre 78.000 i 85.000 habitants vers l'any 2015.

4.1. Evolució de la població

Població a 31 de desembre

Font: Ajuntament de Manresa

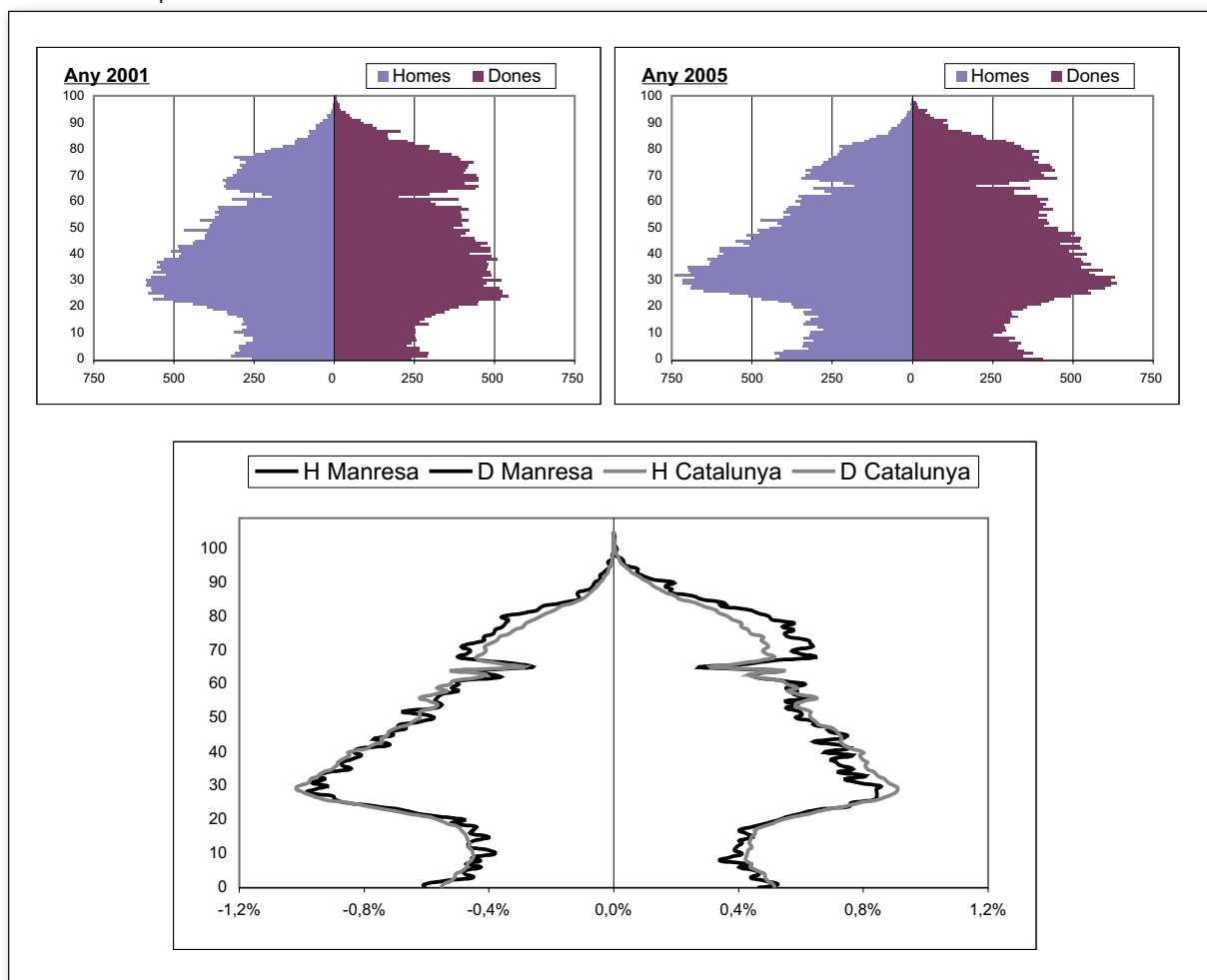
4.1. ESTRUCTURA DEMOGRÀFICA

El creixement demogràfic dels últims anys és fruit, bàsicament, de l'arribada de població estrangera a la ciutat; si bé també s'ha donat un increment del nombre de naixements. Comparant l'evolució de les piràmides de població al llarg dels últims anys, s'observen clarament els dos fenòmens. La piràmide de població de Manresa creix bàsicament per dues bandes: Per la base (en les edats de 0 a 9 anys) i pel grup de població de 30 a 49 anys.

L'estructura per edats de la població de Manresa ha experimentat tot un conjunt de canvis en els últims quatre anys amb un impacte desigual entre els diferents grups d'edat. L'increment demogràfic de 6.549 persones en aquest període de temps s'ha concentrat en tres trams d'edat: El grup de 30 a 39 anys augmenta en 2.010 persones; el de 0 a 9 anys, en 1.572 i; el de 40 a 49 anys, en 1.452. La disminució que es produeix en el grup de 60 a 69 anys és conseqüència del canvi de tram d'edat de les anomenades generacions buides de la guerra civil espanyola.

4.2. Piràmides de població

Font: Ajuntament de Manresa

4.3. Estructura de població

Edat	Any 2001			Any 2003			Any 2005		
	H	D	Total	H	D	Total	H	D	Total
De 0 a 9 anys	2.846	2.585	5.431	3.213	2.936	6.149	3.660	3.343	7.003
De 10 a 19 anys	3.076	2.924	6.000	3.060	2.932	5.992	3.170	3.049	6.219
De 20 a 29 anys	5.330	4.855	10.185	5.364	5.026	10.390	5.468	5.077	10.545
De 30 a 39 anys	5.460	4.873	10.333	5.957	5.080	11.037	6.734	5.609	12.343
De 40 a 49 anys	4.512	4.438	8.950	4.884	4.739	9.623	5.352	5.050	10.402
De 50 a 59 anys	3.678	3.913	7.591	3.909	4.076	7.985	4.062	4.180	8.242
De 60 a 69 anys	3.014	3.737	6.751	2.928	3.519	6.447	2.938	3.521	6.459
De 70 anys i més	4.101	6.437	10.538	4.208	6.674	10.882	4.291	6.824	11.115
Total	32.017	33.762	65.779	33.523	34.982	68.505	35.675	36.653	72.328

Font: Ajuntament de Manresa

4.4. Indicadors demogràfics

Indicador	Any 2002			Any 2003			Any 2004			Any 2005		
	H	D	Total	H	D	Total	H	D	Total	H	D	Total
Edat mitjana	40,1	44,2	42,2	40,0	44,0	42,0	39,7	43,8	41,8	39,5	43,5	41,5
Densitat (Hab. / Km2 sòl urbà)			9,290			9,454			9,708			9,982
Relació de masculinitat (%)			95,8			95,8			96,6			97,3
Dependència demogràfica(%)	45,3	58,7	51,9	45,2	58,7	51,8	44,4	57,1	50,6	43,8	57,0	50,2
Taxa d'envelliment (%)	17,6	25,1	21,4	17,1	24,6	21,0	16,3	23,8	20,1	15,8	23,2	19,5
Nens per dones en edat fèrtil	9,7	9,1	18,8	10,6	9,7	20,3	11,2	9,9	21,1	11,6	10,4	22,0
Extracomunitaris (%)			7,2			8,7			10,7			13,0

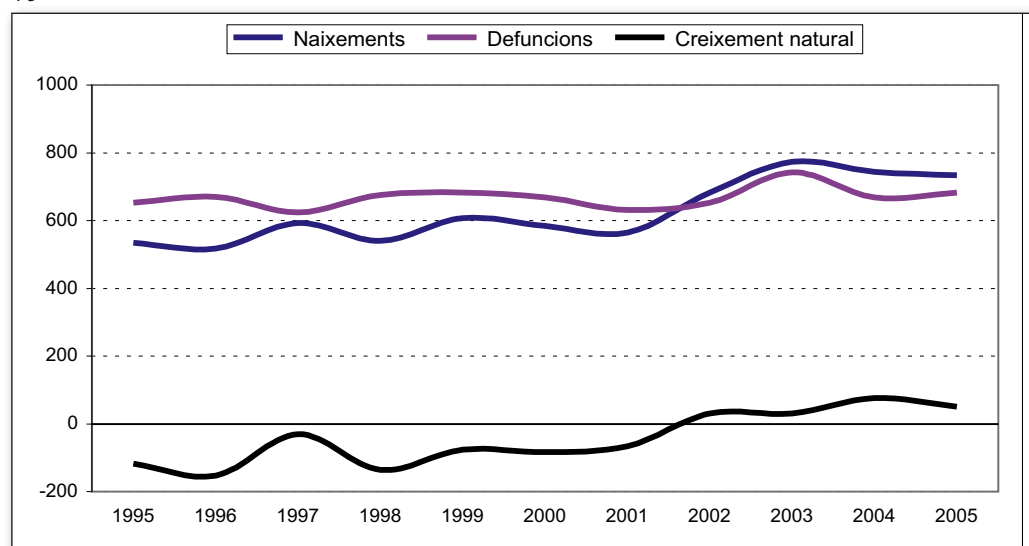
Font: Ajuntament de Manresa

La sobreposició de les piràmides de Catalunya i Manresa mostra ambdues estructures amb una silueta similar. Les diferències són de matisos. Les bases de les piràmides són pràcticament calcades i les desigualtats rauen sobretot a la part superior, on Manresa mostra una estructura més envellida malgrat el fre a l'envelliment dels darrers anys. La població femenina concentra les principals diferències; Manresa presenta un dèficit de població femenina en les edats compreses entre 25 i 40 anys i un superàvit en les edats adultes del mateix gènere. En el cas de la població masculina, les siluetes de les piràmides de Catalunya i Manresa són molt similars, tot i que es constata una petita desigualtat en les edats de més de 65 anys, on té més pes la població de la ciutat que no pas la del Principat.

Les estructures demogràfiques es caracteritzen per les seves lentes evolucions. Les piràmides d'edat presenten siluetes molt similars any rera any i sovint es fa difícil apreciar els impactes reals dels moviments de població en aquestes representacions gràfiques. És per això que resulta útil consultar l'evolució dels indicadors demogràfics. L'increment dels naixements i l'arribada de contingents migratoris comporta que Manresa es rejuveneixi, o si més no, freni el seu envelliment. Les dades de la taula 4.4 corroboren aquest fet. Certament, tots els indicadors de la taula d'indicadors demogràfics apunten vers el mateix sentit, vers un fre a l'envelliment.

L'increment del nombre de nens per dona en edat fèrtil i l'increment de població extracomunitària provoca una disminució de l'edat mitjana, una disminució de l'índex de dependència demogràfica, una disminució de la taxa d'envelliment i un increment de l'índex de masculinitat degut a que la major part de la població immigrant que arriba a la ciutat són homes.

4.5. Creixement natural

Font: Ajuntament de Manresa

4.2. MOVIMENTS DE POBLACIÓ

El creixement o decreixement d'una població depèn dels moviments naturals (naixements i defuncions) i de les migracions (immigració i emigració). El 2005, per quart any consecutiu, Manresa té un saldo natural positiu degut a que han nascut 734 nadons (414 nens i 320 nenes) i s'ha registrat un total de 683 defuncions (354 homes i 329 dones). Al llarg dels últims deu anys, el percentatge de defuncions en relació a la població s'ha mantingut estable; el nombre de naixements, per contra, ha augmentat, sobretot en els últims quatre anys. Resulta obvi que el saldo dels moviments naturals no justifica els increments de població que ha experimentat la ciutat en els darrers anys, sinó que aquest creixement s'explica per l'arribada de contingents migratoris.

Població segons lloc de naixement

Entre els anys 2001 i 2005, la població de Manresa ha augmentat en 6.549 habitants, una mitjana de 1.310 persones per any. Durant aquest període, els col·lectius que han experimentat majors increments són els nascuts al Magrib (2.489), a Amèrica Llatina (1.840) i a les comarques barcelonines (1.078).

Si bé el pes de la població de Manresa nascuda a la mateixa ciutat ha anat disminuint gradualment des del 52,3% de l'any 2001 fins el 47,7% de l'any 2005; en termes absoluts, el nombre de persones de la ciutat nascudes a la pròpia ciutat es manté constant entorn els 34.500. Amb la població nascuda a Catalunya succeeix el mateix. Mentre el pes de la població manresana nascuda a Catalunya disminueix gradualment any rera any, passant-se del 73,0% de l'any 2001 al 68,2% de l'any 2005, la població nascuda a Catalunya resident a Manresa es manté constant entorn els 49.000 habitants. Cal destacar, però, que el pes de la població nascuda a les comarques barcelonines excloent el Bages s'incrementa any rera any, tant en termes relatius com en termes absoluts. Bona part d'aquests contingents que arriben a

4.6. Població segons lloc de naixement

Lloc de naixement	2001	2002	2003	2004	2005
Manresa	34.411	34.377	34.392	34.426	34.493
Resta del Bages	5.558	5.714	5.784	5.832	5.849
Resta comarques barcelonines	5.483	5.670	5.899	6.226	6.561
Comarques gironines	332	340	340	346	353
Comarques lleidatanes	1.944	1.900	1.868	1.844	1.768
Comarques tarragonines	300	298	294	295	297
Catalunya	48.028	48.299	48.577	48.969	49.321
Andalusia	7.636	7.482	7.372	7.263	7.094
Castella la Manxa	1.781	1.737	1.699	1.660	1.606
Castella i Lleó	1.033	1.017	1.003	1.006	985
Extremadura	836	831	821	806	803
Aragó	827	823	803	789	771
Resta d'Espanya	1.833	1.833	1.823	1.825	1.814
Espanya	61.974	62.022	62.098	62.318	62.394
Resta d'Unió Europea	382	439	451	498	566
Europa de l'Est	105	268	419	644	986
Resta d'Europa	47	49	50	56	61
Magrib	2.252	2.907	3.341	3.988	4.741
Resta d'Àfrica	99	158	235	352	492
Amèrica Llatina	784	1.283	1.664	2.121	2.624
Amèrica del Nord	20	26	28	32	33
Àsia	115	163	217	329	426
Oceania	1	2	2	5	5
Fora d'Espanya	3.805	5.295	6.407	8.025	9.934
Total	65.779	67.317	68.505	70.343	72.328

Font: Ajuntament de Manresa

Manresa procedents de l'àrea metropolitana vénen a la ciutat atrets pel favorable diferencial del cost de l'habitatge entre Manresa i el seu lloc de naixement; sense menystenir les possibilitats laborals i el bon nivell de qualitat de vida que ofereix la ciutat i el seu entorn.

El col·lectiu dels nascuts a Espanya excloent Catalunya disminueix de forma constant, tant en termes absoluts com relatius. Quatre anys enrere eren 13.946 les persones que residien a Manresa nascudes a l'estat espanyol sense incloure Catalunya; a finals del 2005, en són 13.073.

El canvi més substancial rau en el col·lectiu de persones nascudes a l'estranger que és el que concentra més guanys de població. El 5,2% de la població de Manresa de l'any 2001 havia nascut fora de la Unió Europea, aquest contingent ha anat augmentant gradualment fins assolir el 13,0% de l'any 2005. La composició del col·lectiu dels nascuts fora de la Unió Europea ha experimentat variacions importants. Quatre anys enrere, el 66% de la població de fora de la Unió Europea era nascuda al Magrib i el 20% a Amèrica Llatina. En l'actualitat, el 51% ha nascut al Magrib, el 28% a l'Amèrica Llatina i l'11% a l'Europa de l'Est.

Població segons nacionalitat

Les dades demogràfiques segons nacionalitat no difereixen gaire amb les dades segons el lloc de naixement. El percentatge de població amb nacionalitat estrangera a Manresa ha passat del 5,1% de l'any 2001 al 13,1% de l'any 2005. Bona part d'aquest augment prové d'una major presència a la ciutat de persones procedents del Magrib (2.293 persones l'any 2001 i 4.953 l'any 2005), d'Amèrica Llatina (561 persones al 2001 i 2.166 al 2005) i d'Europa (272 persones al 2001 i 1.409 al 2005). Si bé la major part de la immigració és del Magrib, el seu pes dins el col·lectiu de la població estrangera ha passat d'un 68,7% a un 52,2%.

A nivell quasi anecdòtic, es pot dir que a Manresa hi conviu població d'un total de 90 nacionalitats diferents. La més important, a part de l'espanyola, és la marroquina amb 4.856 persones, seguida de l'equatoriana (731), la romanesa (642), la xinesa (354) i la colombiana (335).

Sobreposar les piràmides de població de nacionalitat espanyola i estrangera esdevé un exercici interessant que permet observar les diferències entre una població i altra. La població estrangera presenta una estructura molt més jove que no pas la població espanyola. De la visualització del gràfic 4.8 es desprèn una segona característica de la població estrangera: Una elevada presència d'homes, sobretot en les edats compreses entre els 20 i els 40 anys.

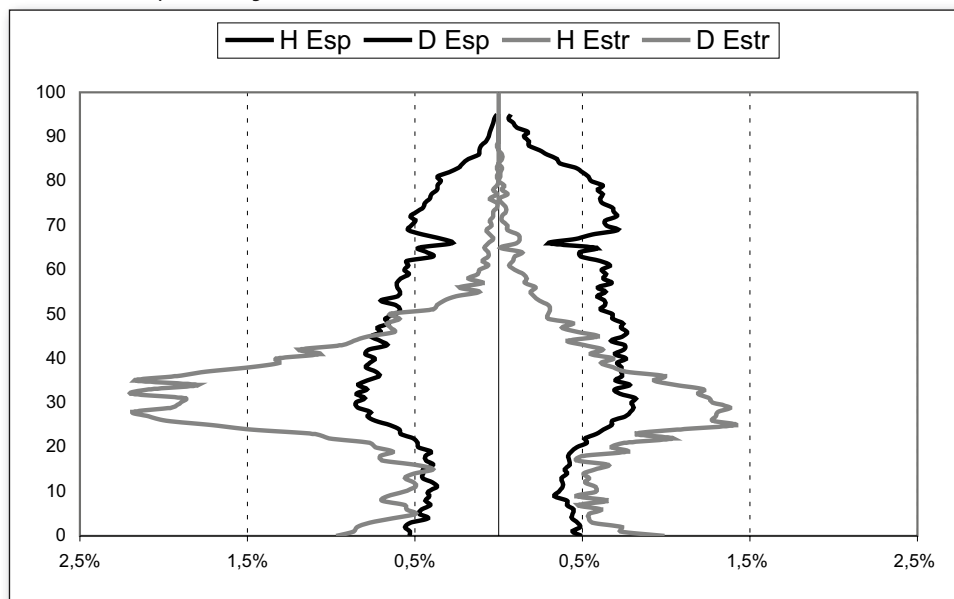
4.7. Població segons nacionalitat

Nacionalitat	2001	2002	2003	2004	2005
Espanya	62.439	62.525	62.640	62.789	62.847
Resta d'Unió Europea	172	254	278	345	423
Europa de l'Est	100	261	404	633	986
Resta d'Europa	4	5	5	7	7
Magrib	2.293	2.961	3.391	4.136	4.953
Resta d'Àfrica	86	145	228	354	502
Amèrica Llatina	561	1.001	1.340	1.736	2.166
Amèrica del Nord	11	15	20	23	25
Àsia	112	148	197	318	417
Oceania	1	2	2	2	2
Total	65.779	67.317	68.505	70.343	72.328

Font: Ajuntament de Manresa

4.8. Piràmides de població segons nacionalitat

Font: Ajuntament de Manresa

4.3. BARRIS

Cadascun dels divuit barris en què es troba dividida la ciutat té unes peculiaritats pròpies i, en alguns aspectes, amb característiques dispars. A Manresa coexisteixen barris joves amb barris envellits, barris de tipologia edificatòria vertical amb barris de tipologia edificatòria horitzontal i barris amb molta immigració amb barris on la presència de col·lectius estrangers és escassa.

Una eina útil per visualitzar la informació de la ciutat a nivell de barris és la mapificació. Els mapes que es presenten al llarg d'aquest apartat no són cartogràficament correctes, sinó que són anamòrfics per tal de facilitar una millor visualització. S'ha disminuït la mida dels barris més extensos en territori, els perifèrics, i s'ha incrementat la mida dels barris més reduïts. Els barris de Guix-Pujada Roja, Mion i Viladordis mantenen l'escala original; l'extensió de Barri Antic, Balconada, Cal Gravat, Catalunya, Escodines, Font dels Capellans, Passeig, Poble Nou, Sagrada Família, Santpedor, Sant Pau, Valldaura, Vic i el Xup s'ha incrementat en un 50% i, finalment, s'ha reduït a la meitat la superfície del barri Farreres-Comtals.

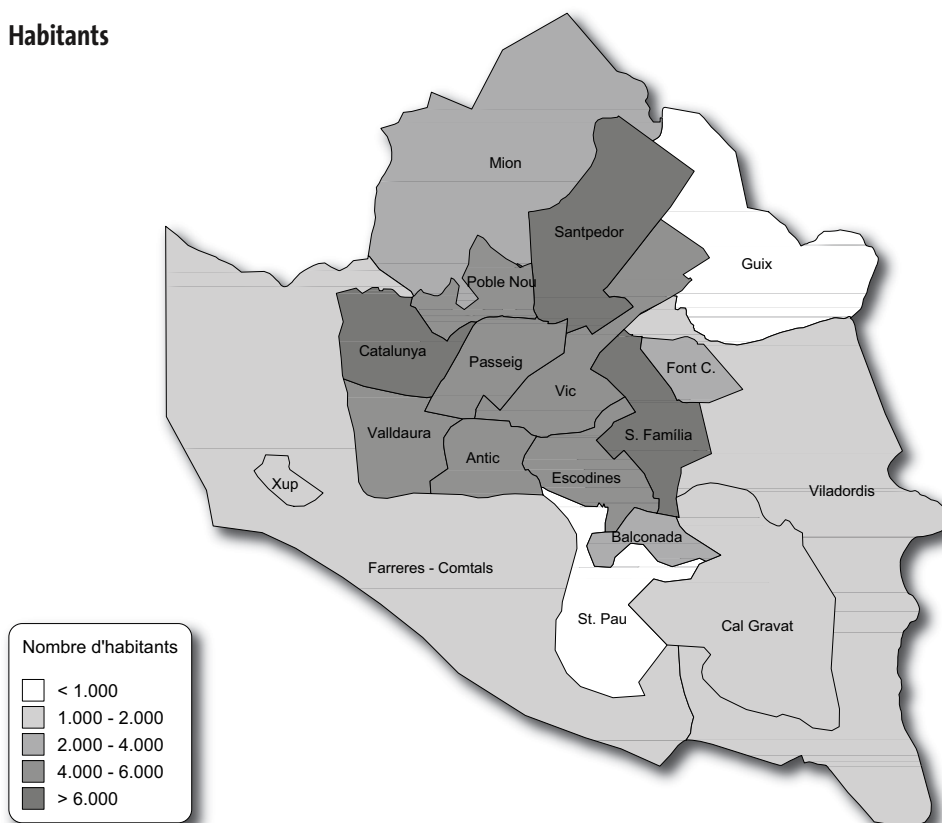
Població i densitat

Els barris més poblats de Manresa es concentren a la zona delimitada per Sagrada Família (7.200 habitants), Vic-Remei (5.839), Passeig i Rodalies (5.895), Plaça Catalunya (7.172), Poble Nou (5.860) i Carretera de Santpedor (10.560), que és el més poblat de la ciutat. Els menys poblats són els perifèrics Guix-Pujada Roja (688), Viladordis (1.001), Cal Gravat, Sant Pau (490), Farreres-Comtals (1.025) i Pare Ignasi Puig (1.156).

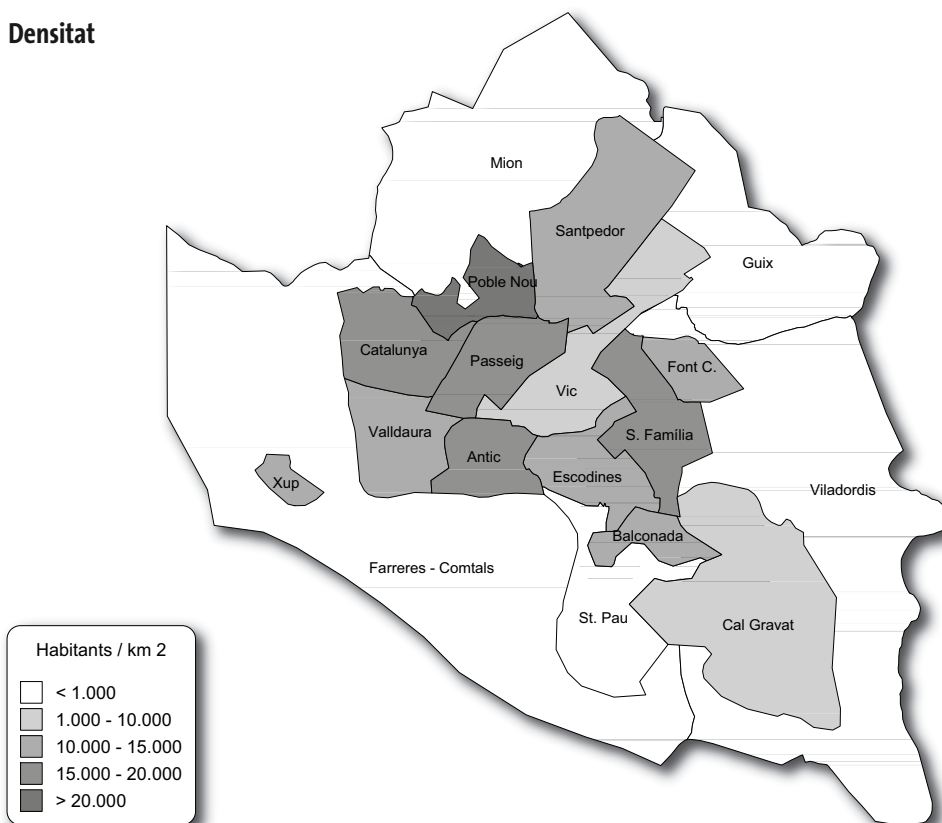
No existeix una correlació entre els barris més poblats de la ciutat i els de més densitat de població. Els de més densitat són Poble Nou (21.004 habitants per quilòmetre quadrat), Plaça Catalunya (16.009), Passeig i Rodalies (15.432), Sagrada Família (15.385) i Barri Antic (15.535). La característica principal dels quatre primers és la seva edificació en alçada. El Barri Antic es caracteritza, per contra, pels seus carrers estrets i per l'elevada presència de col·lectius associats a altes densitats. Els barris més perifèrics de la ciutat, i alhora els més grans en extensió, són els que presenten unes densitats més baixes. S'ha de tenir en compte, a més, que bona part dels habitatges unifamiliars de la ciutat es concentren en aquestes zones.

Habitants

Densitat

Evolució

Les ciutats ni creixen d'una manera homogènia en el seu territori ni de forma constant al llarg del temps, sinó que experimenten importants desenvolupaments urbanístics en àrees concretes i pronunciats cicles de creixement. Mentre que la població de Manresa ha crescut al llarg de l'any 2005 en un 2,8%, hi ha barris que han perdut població. És el cas de Farreres - Comtals, Pare Ignasi Puig, Balconada i Font dels Capellans, quatre barris que al llarg de les dècades dels 60 i 70 van acollir immigració procedent de la resta de l'Estat.

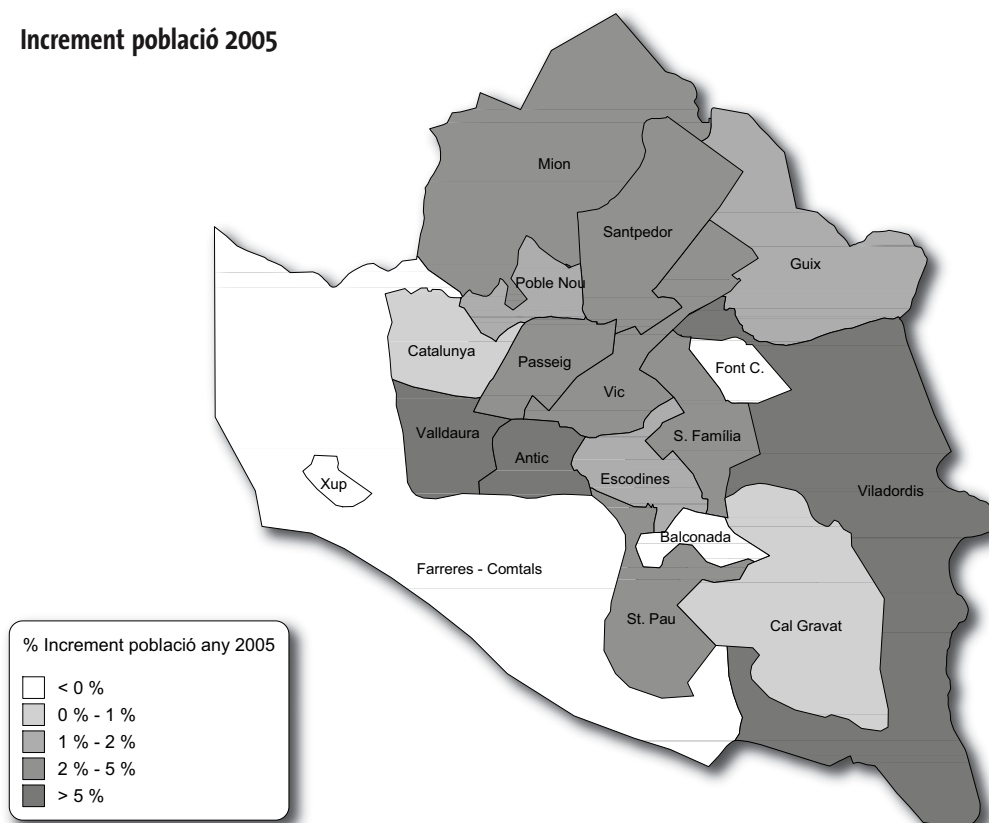
Es tracta de barris que, per una banda, han experimentat processos de migració de retorn als pobles d'origen i, per una altra banda, la població en edat d'emancipació s'ha vist obligada a cercar habitatge a d'altres barris de la ciutat degut a la manca d'oferta immobiliària, provocant una disminució del nombre d'habitants per llar.

Els barris del centre històric, que han acollit importants contingents de població estrangera, han experimentat un fort creixement al llarg dels últims quatre anys: El Barri Antic ha crescut el 20,2% i les Escodines ho ha fet en un 22,5%.

Les zones de la ciutat que gaudeixen, o si més no gaudien, de sòl disponible han experimentat importants creixements demogràfics en els últims anys degut a l'ocupació de noves promocions immobiliàries. És el cas de Mion, Carretera de Santpedor, Sant Pau, Viladordis i Valldaura.

Els barris de Cal Gravat, Plaça Catalunya, Guix – Pujada Roja, Passeig, Poble Nou, Sagrada Família i Carretera de Vic han experimentat, al llarg dels últims quatre anys, increments inferiors al global de Manresa degut a que la seva capacitat de créixer és reduïda per no tenir sòl disponible.

Increment població 2005

4.9. Població per barris

Barri	2001	2002	2003	2004	2005
Barri Antic	3.863	4.082	4.273	4.355	4.645
Balconada	2.404	2.332	2.289	2.240	2.200
Cal Gravat	1.772	1.771	1.756	1.753	1.766
Plaça Catalunya - Saldes	6.807	7.000	7.053	7.113	7.172
Escodines	4.206	4.601	4.838	5.065	5.152
Suanya - Comtals - L'Oller	1.049	1.056	1.044	1.037	1.025
Font dels Capellans	2.557	2.549	2.525	2.494	2.490
Guix - Pujada Roja	699	711	692	675	688
Mion - Puigberenguer - Miralpeix	3.556	3.823	3.891	3.910	3.990
Passeig i rodalies	5.398	5.473	5.558	5.769	5.895
Poble Nou	5.490	5.598	5.650	5.759	5.860
Sagrada Família	6.608	6.575	6.703	7.006	7.200
Sant Pau	428	453	474	476	490
Carretera de Santpedor	9.135	9.337	9.656	10.090	10.560
Valldaura	4.366	4.535	4.704	4.897	5.199
Vic -Remei	5.571	5.549	5.511	5.674	5.839
Viladordis	687	694	721	850	1.001
Pare Ignasi Puig	1.183	1.178	1.167	1.180	1.156
Manresa	65.779	67.317	68.505	70.343	72.328

Font: Ajuntament de Manresa

Edat

L'edat mitjana de la població de Manresa, el dia 31 de desembre de 2005, és de 41,5 anys. Val a dir que es tracta d'un paràmetre que presenta una elevada variabilitat entre barris. L'interval, de 12 anys d'amplada, queda determinat en el límit inferior pel barri de Cal Gravat (35,6 anys) i en el superior per Guix – Pujada Roja (47,7 anys). Els barris que es troben per sota de la mitjana d'edat de la ciutat són Cal Gravat, Balconada, Viladordis, Sant Pau, Carretera de Santpedor Antic i Escodines. Es tracta, en línies generals, de barris que o bé han acollit recentment promocions immobiliàries que acostumen a ser ocupades per parelles joves amb fills, o bé són àrees de concentració d'immigració estrangera, que es caracteritza per ser població treballadora d'edat inferior a la mitjana de la ciutat.

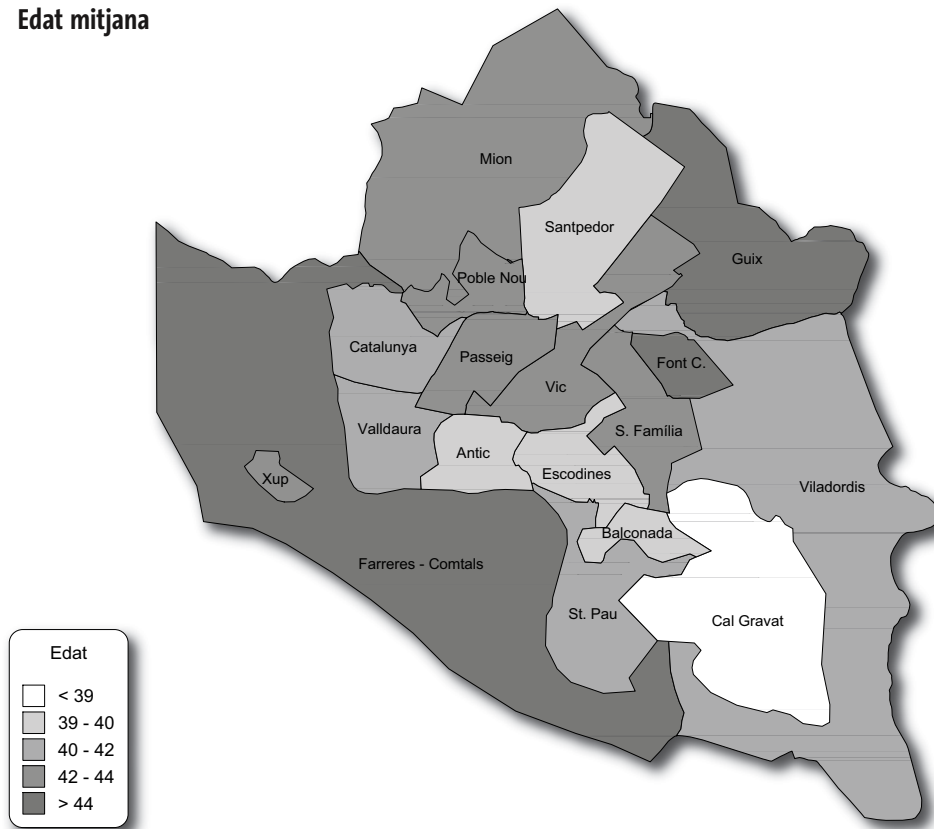
S'ha de tenir en compte, a més, que la correlació entre l'edat mitjana i la taxa d'envelliment, en el cas de Manresa, és quasi perfecta. Els barris més joves en termes d'edat mitjana coincideixen amb els que tenen una menor taxa d'envelliment. És el cas de Cal Gravat (6,8 persones de més de 64 anys per cada cent habitants), Balconada (11,9) i Carretera de Santpedor (14,8). En l'altre extrem, els barris de més edat mitjana són els que tenen una major taxa d'envelliment. Seria el cas de Guix – Pujada Roja (30,5 persones de més de 64 anys per cada cent habitants) i Font dels Capellans (27,7).

Les dades refermen la hipòtesi que manifesta l'existència d'una relació directa entre guanys de població i rejuveniment. D'aquesta manera, es dona una correlació directa entre increments de població i reducció de la mitjana d'edat. Barri Antic, Escodines, Viladordis, Valldaura, Carretera de Santpedor i Sant Pau són els barris que tenen majors guanys de població alhora que són els que més s'han rejuvenit. Els increments de població de Barri Antic i Escodines són fruit de l'arribada de contingents migratoris i la reducció de la mitjana d'edat prové del diferencial positiu entre els 41,5 anys d'edat mitjana de Manresa i l'edat mitjana dels col·lectius nou vinguts. Els increments de població de Viladordis, Valldaura, Carretera de Santpedor i Sant Pau són fruit de l'ocupació de noves promocions immobiliàries, que sovint són ocupades per parelles joves amb fills.

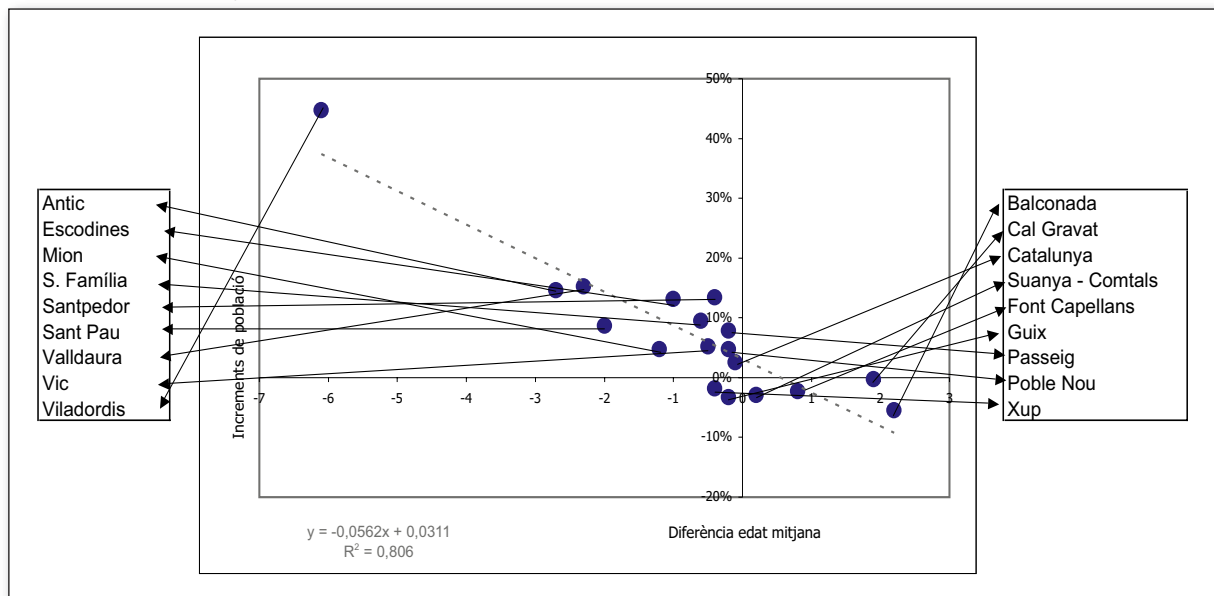
L'altre extrem considera els barris que perden població al mateix temps que envelleixen. És el cas de Cal Gravat, Farreres - Comtals, Font dels Capellans i Balconada.

Edat mitjana

4.10. Evolució de l'edat mitjana versus increment de població (2002-2005)

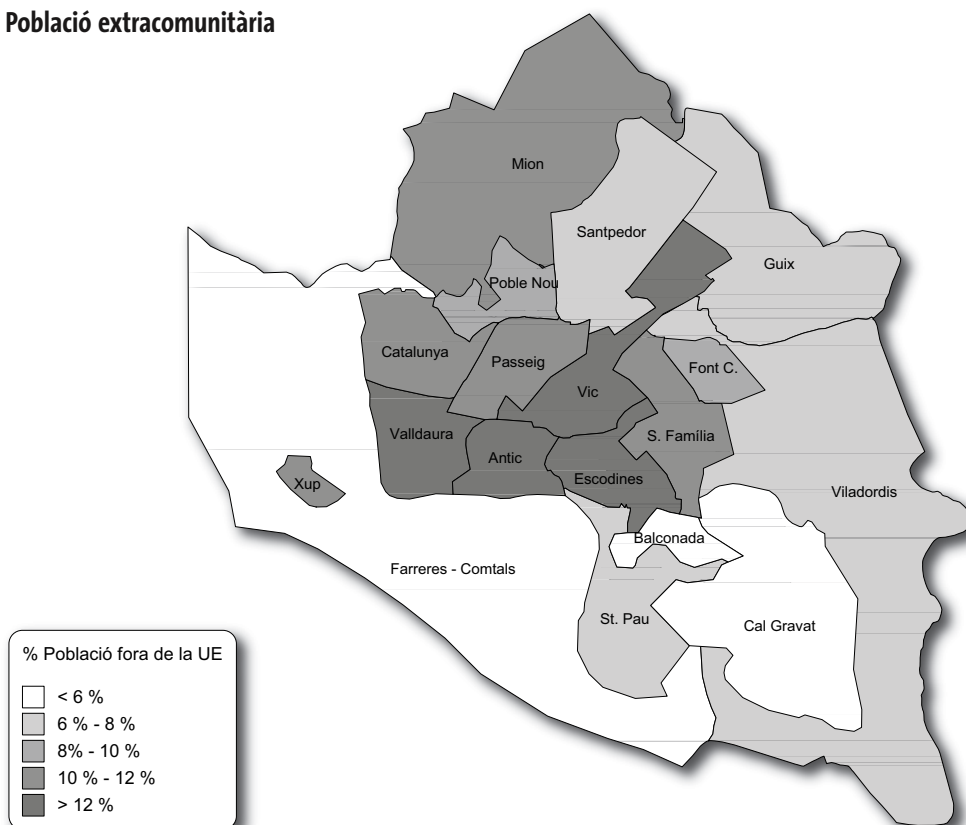
Font: Ajuntament de Manresa

Immigració

La població extracomunitària es concentra bàsicament al Barri Antic (38,5% de població extracomunitària), Vic-Remei (19,0%), Valldaura (17,5%) i Escodines (17,1%). L'alta concentració de població estrangera en el casc antic de Manresa és un fenomen que es produeix en altres ciutats catalanes. Els col·lectius de nou vinguts cerquen habitatges assequibles malgrat no disposar de les comoditats, en forma d'ascensor o aparcament, que ofereixen d'altres zones de les ciutats. S'ha de tenir en consideració, a més, que l'existència d'una xarxa social de població estrangera accentua la seva concentració en aquests barris.

Població extracomunitària

4.4- PLA DE BAGES

La realitat urbana de Manresa ultrapassa els límits administratius de la ciutat. L'agregació dels municipis que envolten Manresa conforma l'anomenat sistema urbà del Pla de Bages. El nucli d'aquest sistema urbà el determinen Manresa, Sant Joan de Vilatorrada, Santpedor i Sant Fruitós de Bages. Una versió més extensa del Pla de Bages inclou Callús, Navarcles, El Pont de Vilomara i Rocafort, Castellgalí i Sant Salvador de Guardiola. La tercera corona d'aquest sistema urbà la delimiten Sant Vicenç de Castellet, Sallent, Castellnou de Bages i Súria.

El sistema urbà del Pla de Bages agrupa el 76,5% (129.405 persones) de la població de la comarca (169.114 persones). Malgrat que tots els municipis del sistema urbà, llevat Sallent, han guanyat població al llarg de l'any 2004, els ritmes de creixement dels diferents municipis difereixen.

La primera corona del Pla de Bages presenta el mateix creixement demogràfic (2,6%) que el total del sistema urbà en la seva versió més extensa. El 72,1% de la població del Pla de Bages resideix a Manresa, Sant Joan de Vilatorrada, Santpedor o Sant Fruitós de Bages. El creixement demogràfic de cadascun d'aquests quatre municipis de la primera corona és bastant homogeni.

El 8,9% de la població del Pla de Bages resideix a la segona corona. Aquest arc de municipis concentra un creixement demogràfic (4,4%) ben superior al del sistema urbà, tot i que els diferents municipis presenten creixements ben desiguals que van des del 2,5% de Navarcles fins el 12,0% de Castellgalí.

La tercera corona és la més heterogènia de totes i, si bé en el seu conjunt presenta un creixement inferior al de Pla de Bages, coexisteixen municipis de creixements nuls (Súria i Sallent), amb d'altres d'elevat creixement (Sant Salvador de Guardiola i Castellnou de Bages).

Mentre el 88% del creixement demogràfic de Manresa de l'any 2004 és fruit de l'arribada de població de fora de la Unió Europea, aquest percentatge es redueix al 65,8% en el cas del sistema urbà del Pla de Bages. Manresa ha acollit menys població del Bages i de la resta de Catalunya que no pas la resta del sistema urbà.

4.11. Població del Pla de Bages

Municipi	2000	2001	2002	2003	2004	△ 04/03
Manresa	63.929	65.440	67.269	68.505	70.343	2,7%
Sant Joan Vilatorrada	9.376	9.390	9.688	9.854	10.064	2,1%
Santpedor	5.446	5.477	5.610	5.828	6.037	3,6%
Sant Fruitos de Bages	5.719	6.036	6.342	6.696	6.839	2,1%
Primera corona	84.470	86.343	88.909	90.883	93.283	2,6%
Callús	1.327	1.366	1.417	1.427	1.477	3,5%
Navarcles	5.363	5.400	5.442	5.498	5.638	2,5%
Pont de Vilomara i Rocafort	2.656	2.750	2.838	2.992	3.154	5,4%
Castellgalí	984	993	1.066	1.145	1.282	12,0%
Segona corona	10.330	10.509	10.763	11.062	11.551	4,4%
Sant Salvador de Guardiola	2.096	2.245	2.390	2.622	2.753	5,0%
Sant Vicenç de Castellet	7.190	7.139	7.334	7.532	7.737	2,7%
Sallent	7.153	7.079	7.101	7.103	7.088	-0,2%
Castellnou de Bages	542	625	670	742	791	6,6%
Súria	6.139	6.148	6.154	6.193	6.202	0,1%
Tercera corona	23.120	23.236	23.649	24.192	24.571	1,6%
Pla de Bages	117.920	120.088	123.321	126.137	129.405	2,6%
Bages	155.118	157.870	161.561	165.123	169.114	2,4%

Font: Institut d'Estadística de Catalunya

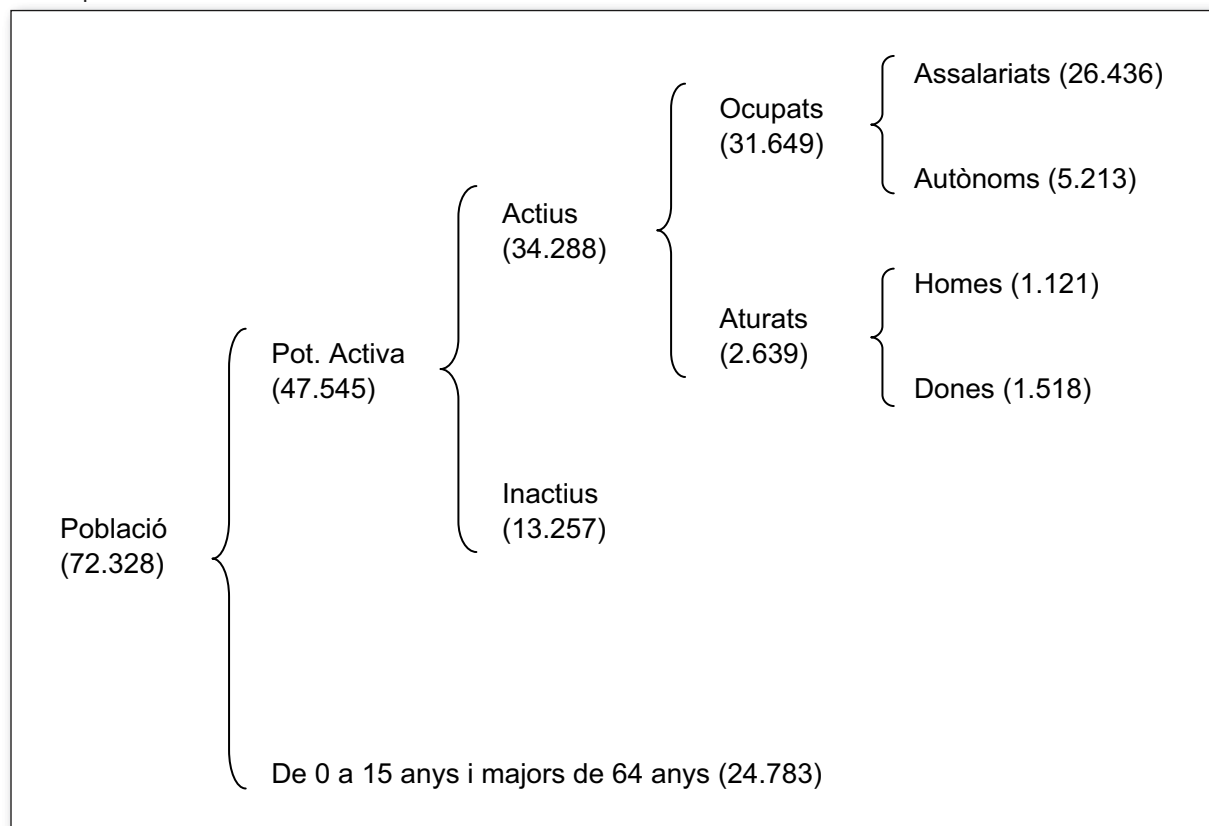

5 Treball

5. TREBALL

5.1. Sinopsi mercat de treball

Font: Ajuntament de Manresa i Departament de Treball i Indústria de la Generalitat de Catalunya

La intenció del quadre 'Sinopsi mercat de treball' no és cap altra que la d'oferir una primera visió de l'estructura actual del mercat laboral de la ciutat. Es tracta d'un quadre que ha de ser llegit amb cautela degut a que algunes de les dades que en ell hi figuren provenen d'estimacions, com podria ser el cas de la població activa, i degut també a que el quadre conté dades que no són uniformes en el sentit que no segueixen el mateix criteri de comptabilització. Seria el cas del còmput d'assalariats i el d'aturats, que contempla dades que provenen de fonts diferents. Tot i els matisos que pugui contenir el quadre, assolix la missió d'oferir de forma ràpida una primera aproximació del mercat de treball de la ciutat. Més endavant, s'entra en detall en cadascun dels apartats del món laboral (actius, ocupació, atur) i aleshores es comenten els matisos metodològics de cadascun dels conceptes abordats.

La població de Manresa a 31 de desembre de 2005 és de 72.328 habitants, el 65,7% dels quals conforma el contingent de la població potencialment activa, població d'entre 16 i 64 anys. El 72% de la població potencialment activa són actius. El 77% de la població activa de la ciutat són assalariats, el 15% són autònoms i el 8% està en situació d'atur.

5.1. POBLACIÓ ACTIVA

La població activa és el contingent de persones de setze o més anys d'edat que es dedica a la producció de béns i serveis, estant en situació ocupada o bé aturada. El primer pas per conèixer el mercat de treball d'un municipi consisteix en saber qui està dins i qui està fora del món laboral. Resulta necessari dedicar esforços per esbrinar quina part de la població és activa i quina és inactiva, malgrat que determinar la població activa d'un municipi no sigui una tasca senzilla.

5.1.1. Població potencialment activa

El conjunt de persones que es troba en edat de treballar encara que no faci gestions per incorporar-se al mercat de treball conforma la població potencialment activa. S'inclou, per tant, totes aquelles persones que tenen ocupació i les que no en tenen, encara que no la cerquin activament. S'entén per població potencialment activa, doncs, aquell contingent de població d'entre 16 i 64 anys.

Els ajuntaments són els gestors del Padró d'habitants, una base de dades fiable i permanentment actualitzada. De la gestió de la base de dades del Padró d'habitants es desprèn que el nombre d'habitants empadronats a la ciutat el dia 31 de desembre del 2005 és de 72.328 persones. El 65,7% de la població de la ciutat, 47.545 persones, té entre 16 i 64 anys i conformen, doncs, el grup de la població potencialment activa. El contingent de població que no és potencialment activa el conformen les 10.645 persones que encara no han fet els setze anys i les 14.138 persones que tenen més de 64 anys. El total de la població que no és potencialment activa és de 24.783 persones i suposa el 34,3% del total de la població de Manresa. Es tracta d'un diferencial de 2,5 punts percentuals respecte Catalunya (31,8%) que ve provocat pel major envelliment de Manresa respecte el Principat. Mentre que la població major de 64 anys representa el 19,5% del total de la població de la ciutat, a Catalunya representen el 16,9%. Distribuir les 47.952 persones de Manresa que conformen el contingent de la població potencialment activa entre actius i inactius resulta una tasca més complexa.

5.1.2. Cens any 2001

El Cens de l'any 2001, últim cens de població dut a terme, s'utilitza sovint com a font oficial de població activa i conforma una excel·lent eina estadística per l'estudi de la població. Del gran volum d'informació que tracta el Cens en l'àmbit laboral, en destaquen tres constatacions: L'increment de la taxa d'activitat, la incorporació de la dona al mercat de treball i l'elevat nivell de formació acadèmica de la població activa de la ciutat.

La **taxa d'activitat** mesurada segons el criteri de l'Eurostat (Població activa / Població d'entre 16 i 64 anys) s'incrementa en 8,7 punts percentuals entre els anys 1996 i 2001. El tram d'edat que inclou els menors de 25 anys és el que més incrementa la seva taxa d'activitat. Dins aquest tram, el dels menors de vint anys resulta especialment significatiu; passant en tan sols cinc anys d'una taxa d'activitat del 27,2% (any 1996) a una del 41,6% (any 2001).

5.2.1. Evolució de la població activa per franges d'edat

Franja d'edat	Homes			Dones			Total		
	2001	Taxa activitat 2001	Taxa activitat 1996	2001	Taxa activitat 2001	Taxa activitat 1996	2001	Taxa activitat 2001	Taxa activitat 1996
De 16 a 19 anys	625	47,9%	31,7%	464	35,4%	22,6%	1.089	41,6%	27,2%
De 20 a 24 anys	1.798	76,0%	68,4%	1.628	69,3%	61,8%	3.426	72,7%	65,2%
De 25 a 29 anys	2.524	92,2%	91,8%	2.069	84,3%	83,1%	4.593	88,4%	87,6%
De 30 a 34 anys	2.509	94,5%	95,9%	1.995	83,6%	79,8%	4.504	89,3%	87,9%
De 35 a 39 anys	2.372	93,6%	95,7%	1.945	82,5%	76,9%	4.317	88,2%	86,3%
De 40 a 44 anys	2.122	92,6%	95,2%	1.781	78,1%	68,2%	3.903	85,4%	81,9%
De 45 a 49 anys	1.846	91,0%	93,4%	1.454	71,0%	54,4%	3.300	80,9%	73,5%
De 50 a 54 anys	1.634	86,3%	88,7%	1.115	56,9%	43,1%	2.749	71,3%	65,0%
De 55 a 59 anys	1.240	74,8%	73,7%	803	42,5%	30,8%	2.043	57,6%	50,9%
De 60 a 64 anys	560	42,8%	35,7%	293	19,0%	13,7%	853	30,0%	23,6%
De 65 i més	236	4,2%	1,4%	210	2,5%	0,8%	446	3,2%	1,0%
Total	17.466	84,1%	78,6%	13.757	66,9%	55,2%	31.223	75,5%	66,8%

Taxa d'activitat per franges d'edat: Població activa de la franja d'edat / Població de la franja d'edat
 Total taxa d'activitat (criteri Eurostat): Població activa / població d'entre 16 i 64 anys

Font: INE i Idescat

L'increment de la taxa d'activitat es concentra més en la població femenina que no pas en els homes. Tot i que existeix una diferència considerable entre la taxa d'activitat de les dones (66,9%) i els homes (84,1%), el diferencial entre ambdós gèneres es redueix. La **incorporació de la dona al mercat de treball** és un procés lent però constant.

A Manresa es dona una major presència de **diplomats o llicenciats** que no pas a Catalunya. Mentre el nivell de formació de la població de Manresa és significativament superior al del Principat, l'estructura de la població segons el nivell de formació difereix notablement a la d'altres països europeus. La diferència no rau tant en la població amb un nivell d'estudis superior sinó que es localitza en el fort pes que la població amb un nivell d'estudis primari té a les nostres contrades. Mentre el Regne Unit té una estructura de 45-40-15 (primari – secundari – superior), a Catalunya o Manresa es té una estructura de 50-30-20.

5.1.3. Limitacions del cens

Malgrat que el Cens de l'any 2001 sigui una gran eina estadística, presenta un parell de grans mancances que no poden passar desapercebudes; per una banda, la metodologia del Cens i, per l'altra, l'evolució demogràfica viscuda des de l'any 2001.

Pel que fa referència a la metodologia del Cens de l'any 2001, s'ha de tenir en compte que, degut a alguna manca de rigor en la seva elaboració, deixa de banda una part de la població. D'aquesta manera, el Cens es va elaborar a partir de 63.981 habitants, quan el nombre de persones empadronades a Manresa el dia 31 de desembre del 2001 era de 65.779 persones. La lògica fa pensar que bona part dels 1.798 habitants que el Cens obvia pertanyen a població activa. És a dir, les dades de població activa que es desprenen del Cens de l'any 2001 estan desinflades.

Per altra banda, l'evolució demogràfica que ha viscut la ciutat entre el 2001 i avui en dia deixa obsoletes les dades de l'últim Cens disponible. L'arribada d'importants contingents de població a la ciutat al llarg dels primers anys del segle XXI ha deixat les dades de l'any 2001 desfasades. Dels 65.779 habitants de finals de l'any 2001 s'ha passat als 72.328 de finals de l'any 2005. Aquest creixement del 10% de la població en tan sols quatre anys s'ha basat en l'arribada de nous manresans, la majoria d'ells per raons laborals (població activa).

Un cop fetes les consideracions del Cens de l'any 2001, es dedueix que les dades resulten vàlides per analitzar la composició de la població activa en termes de formació, de gènere o de sectors econòmics; però no es mantenen vigents en números absoluts. D'aquesta manera, si es vol tenir una idea del volum actual de la població activa cal elaborar una estimació.

5.1.4. Estimació població activa

Les alternatives per elaborar una estimació de la població activa són diverses, però totes elles mantenen com a tret comú que han de passar per l'únic punt de referència disponible, el Cens de l'any 2001. Les dues diferents vies que s'utilitza en aquest informe per estimar la població activa duen a resultats finals similars. La primera alternativa proposada parteix de les dades de l'Enquesta de la població activa i la segona alternativa consisteix en una agregació de la població desocupada, l'autònoma i l'assalariada.

Estimació de la població activa mitjançant l'EPA

L'Institut Nacional de Estadística elabora amb caràcter trimestral una enquesta a la població activa (EPA), el mínim detall territorial que assoleix aquesta enquesta és provincial. De disposar-se de l'EPA a nivell municipal no caldria fer cap estimació de la població activa de Manresa. No obstant, l'EPA per-

met veure l'evolució dels contingents de població activa d'àmbits territorials relativament comparables amb Manresa com poden ser les quatre províncies catalanes. Observant el comportament de l'evolució de les taxes d'activitat (sempre segons el criteri Eurostat) a les quatre províncies i comparant-los amb les que es van obtenir al Cens de l'any 2001, es pot inferir la població activa de Manresa.

5.2.2. Població activa

Àmbit territorial	Cens 2001	Enquesta Població Activa			
		IV- 2001	IV- 2002	IV- 2003	IV- 2004
Província					
Barcelona	73,1%	69,0%	69,6%	72,2%	71,5%
Girona	74,8%	75,2%	76,1%	79,8%	79,2%
Lleida	72,6%	71,4%	69,7%	67,5%	69,8%
Tarragona	70,9%	72,9%	72,7%	74,3%	71,1%
Catalunya	73,1%	70,1%	70,5%	72,8%	72,1%
Manresa	75,0%				

Font: INE i Ajuntament de Manresa

La taxa d'activitat de Manresa en el Cens va ser del 75%, un nivell que s'arreglava amb el de la província de Girona i que es situava dos punts percentuals per sobre del de Catalunya. La taxa d'activitat de Catalunya ha passat, segons les dades de l'EPA, del 70% de l'últim trimestre de l'any 2001 al 76% de l'últim trimestre del 2005. L'objectiu no és cap altre que saber quina taxa d'activitat cal aplicar als 47.545 habitants de població potencialment activa de Manresa. Triar una taxa d'activitat per Manresa del 74%, que seria dos punts percentuals inferior a la catalana, seria situar-se en l'escenari més prudent. Dins aquest escenari moderat, s'obté una població activa a 31 de desembre del 2005 de 35.183 persones. L'escenari amb una taxa d'activitat del 77%, que correspon a un nivell dos punts percentuals superior al del Cens i un punt per sota del de la província de Girona en l'actualitat (78%), sembla més plausible que no pas el de 74%. La població activa segons aquest segon escenari seria de 37.085 persones. És a dir, la població activa de Manresa a finals de l'any 2005 es situa dins un interval d'entre 35.000 i 37.000 persones.

Estimació de la població activa mitjançant agregació de conceptes

A nivell conceptual, la població activa és la suma de la població desocupada i l'ocupada, ja sigui assalariada o treballadors per compte propi. La suma dels assalariats de finals de l'any 2001 (23.250), més la dels treballadors per compte propi (4.851) i la dels aturats (1.903) és de 30.004 persones i no s'avé amb la desinflada dada de població activa que promulga el Cens (31.223). Les dades no s'avenen degut a que existeixen unes diferències metodològiques de comptabilització. Mentre que el nombre d'aturats i el de treballadors per compte propi són fiables i reflecteixen de forma acceptable la realitat de la ciutat, el còmput del nombre d'assalariats presenta més dificultats.

Els 23.250 assalariats de Manresa del dia 31 de desembre del 2001 s'obtenen dels registres de l'Institut Nacional de la Seguretat Social i conformen el contingent de treballadors per compte d'empreses que tenen la seva raó social domiciliada a la ciutat, amb independència d'on estiguin empadronats els treballadors. La dada d'assalariats apareix desinflada degut a que hi ha més treballadors de Manresa que treballen a empreses que tenen la seu social fora de la ciutat que no pas treballadors de fora de Manresa que treballen a empreses de la ciutat. Les dades del Cens del 2001 resulten un 4,1% superior a les 30.004 persones actives calculades a partir de l'operació aritmètica.

A finals de l'any 2005 hi havia a Manresa 26.436 treballadors assalariats, 5.213 treballadors autònoms i 2.639 persones desocupades. És a dir, un total de 34.288 persones actives. El criteri pel còmput de les

persones assalariades que s'empra l'any 2005 difereix de l'emprat l'any 2001 en el sentit que els 26.436 treballadors assalariats són treballadors d'empreses que tenen el seu centre de treball (i no pas la raó social) a Manresa. Malgrat el canvi metodològic en el còmput dels assalariats, les dades romanen desinflades degut a que hi ha més manresans que treballen fora dels límits administratius de la ciutat que no pas gent de fora que treballa a Manresa. D'aquesta manera, resulta que la població activa de la ciutat es troba dins una forquilla d'entre 34.290 persones i les 35.700 que resultarien d'aplicar un increment del 4,1% al nombre de població activa resultant de l'operació aritmètica.

De la fusió de les dues alternatives d'estimació s'obté que la població activa de la ciutat es troba dins un interval d'entre 34.200 i 37.000 persones. El marge d'error de l'estimació de la població és mínim degut a que l'amplitud de l'interval és elevada. No obstant, si es pretén reduir l'interval, a costa d'augmentar el marge d'error, caldria fer-ho per la banda baixa degut a que els càlculs han estat duts a terme amb excessiva prudència. L'estimació de la població activa de Manresa amb una amplada d'interval de 1.000 persones queda determinada, doncs, entre 36.000 i 37.000 persones.

5.2. ATUR

El passat 4 de maig de 2005, el nou model de gestió del Sistema d'Informació dels Serveis Públics d'Ocupació (SISPE) va entrar en funcionament. La major qualitat en la mesura estadística del nombre d'aturats dona lloc a un augment, purament comptable, de les xifres d'atur; però no pas a un increment de l'atur real. El SISPE suposa un aflorament d'aturats que, anteriorment i per diverses raons, no es classificaven correctament segons el que estableix l'Ordre Ministerial d'11 de març de 1985, que regula la definició estadística d'atur registrat. La implantació del SISPE incrementa el nombre d'aturats, no pas degut a un canvi en la definició de qui es considera aturat registrat, sinó perquè millora l'actualització i la gestió automatitzada de la informació. Malgrat que el SISPE va entrar en funcionament en el mes de maig, les dades s'han revisat retrospectivament fins el gener del 2005.

Les dades de desocupació no són, doncs, comparables amb anys anteriors. No obstant, es pot recórrer a fer comparatives amb exercicis anteriors a nivell de composició de la desocupació segons formació, edat, gènere o sector econòmic de procedència.

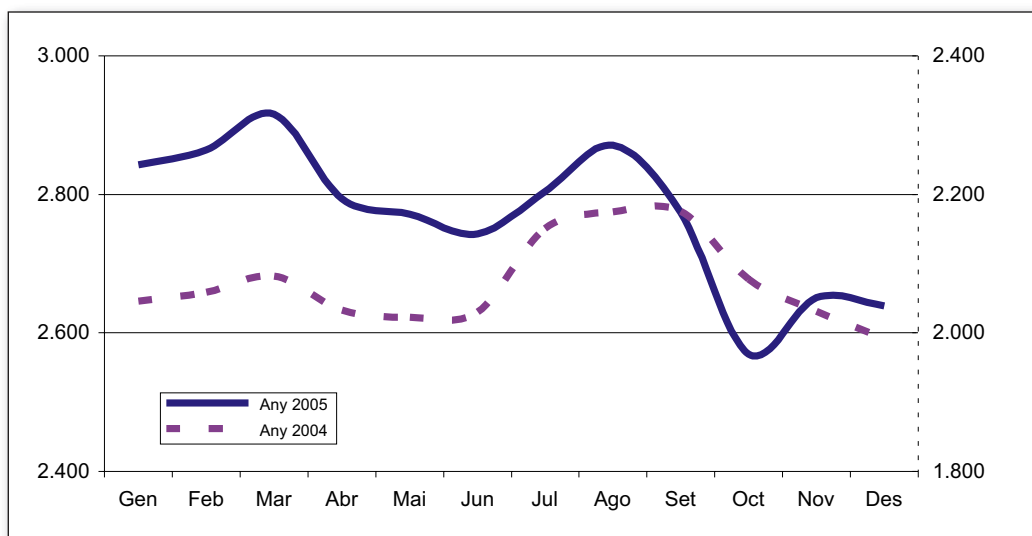
5.2.1. Evolució

Any rera any, les puntes fortes de desocupació es localitzen en els mesos d'estiu. Al llarg de l'any 2005, en canvi, les dades estivals de desocupació no han augmentat en la mateixa mesura que ho ha fet en exercicis anteriors. No obstant, el descens de l'atur del mes de setembre ha estat similar al d'altres anys. El mes de setembre, des del punt de vista empresarial, es contempla com una bona època per iniciar nous projectes, com una mena d'inici de curs on s'endeguen noves propostes. De fet, bona part de les noves necessitats de personal detectades en el període que va de juny a agost no es materialitzen en noves incorporacions en plantilles fins el mes de setembre. El gràfic 'Evolució mensual de l'atur' mostra l'evolució de la desocupació a Manresa en els anys 2005 (eix de l'esquerra) i 2004 (eix de la dreta). La silueta de la representació gràfica de l'evolució mensual de l'any 2004 és quasi un calc a la d'anys anteriors. La forma de campana que es dona en els mesos d'estiu de l'any 2004 (i anteriors) es deixa de donar en el 2005. Per primer cop en els últims quatre anys, el nivell màxim de desocupació registrat no es dona en un mes d'estiu.

Mentre el contingent de població activa de la ciutat creix dia a dia, el nombre d'aturats de Manresa al llarg de l'any 2005 no tan sols no augmenta sinó que ha disminuït. En el mes de gener, la desocupació manresana atenyia a 2.843 persones; el nombre de persones registrades en situació d'atur l'últim dia de l'any 2005 era de 2.639, és a dir, l'atur ha disminuït un 7,2% en onze mesos. La ciutat i el seu entorn ofereixen una elevada capacitat d'absorció de mà d'obra.

5.3.1. Evolució mensual de l'atur

Font: Departament de Treball i Indústria de la Generalitat de Catalunya

5.2.2. Comparativa territorial

La diferència metodològica de càlcul de les taxes d'atur d'àmbits territorials diferents com poden ser el municipal i el comarcal respecte l'autonòmic i l'estatal dificulta la comparativa. La taxa d'atur, quocient entre el nombre de desocupats i la població activa, és l'indicador més emprat per mesurar el nivell d'atur d'un territori. És un indicador universal i d'ús generalitzat. El nombre de persones desocupades (numerador de la taxa d'atur) prové dels registres de desocupació i és una dada fàcil d'obtenir. Les dades de població activa a nivell municipal (denominador), com ja s'ha comentat més amunt, tan sols es poden obtenir a partir d'una estimació o bé a partir del Cens del 2001.

La població activa que s'extreu del Cens de l'any 2001 és sensiblement inferior a la població activa real actual. Òbviament, si es calcula la taxa d'atur prenent com a denominador el Cens de l'any 2001 s'obté una taxa més elevada que si es calcula a partir de les dades de l'Enquesta de la Població Activa o alguna estimació. La diferència d'utilitzar una metodologia o altra és d'entorn un punt percentual tant per Manresa, com pel Bages, com pel Principat com per l'Estat.

Les taxes d'atur de Manresa, Bages i Catalunya s'arreglen. De fet, el diferencial de la taxa d'atur entre Manresa i el Principat és d'una dècima de punt percentual. Si es compara la taxa d'atur de la nostra ciutat amb la d'Espanya, resulta que Manresa té una taxa d'atur 2,5 punts percentuals inferior a la de l'Estat.

5.3.2. Taxa d'atur

Concepte	Manresa	Bages	Catalunya	Espanya
Aturats	2.639	6.593	262.605	2.102.937
Població activa segons Cens 2001	31.223	76.207	3.135.423	19.030.918
Taxa d'atur en base al Cens 2001	8,5%	8,7%	8,4%	11,1%
Aturats	2.639		262.605	2.102.937
Població activa segons EPA	35.100		3.598.200	21.155.500
Taxa d'atur en base l'EPA	7,5%		7,3%	9,9%

Font: Departament de Treball i Indústria de la Generalitat de Catalunya i INE

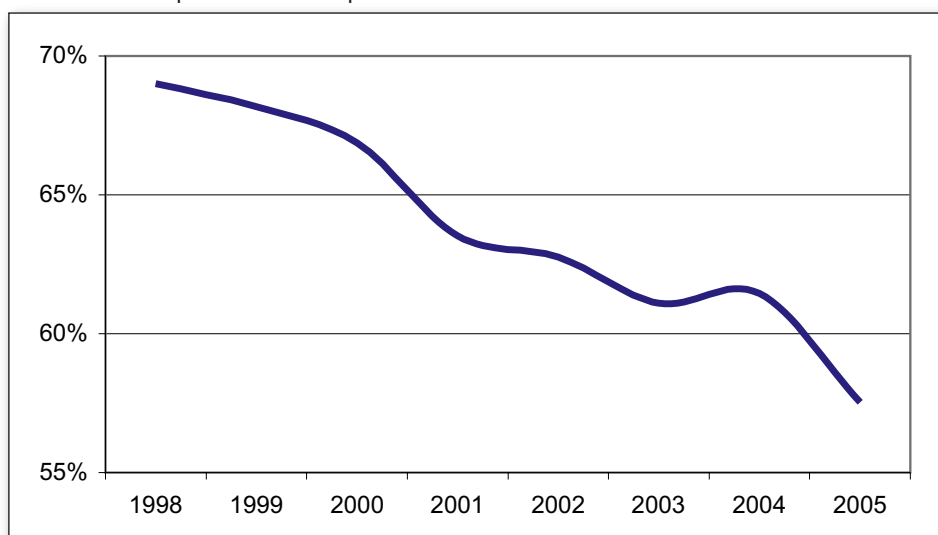
5.2.3. Perfil de l'aturat

El nombre de persones en situació d'atur registrat a Manresa el dia 31 de desembre de 2005 és de 2.639. L'apartat 'Perfil de l'aturat' té com a objectiu descriure les característiques dels 2.639 desocupats de la ciutat. L'estadística permet identificar els trets més freqüents de cadascun dels aspectes analitzats. Així doncs, d'una manera ràpida, quasi impulsiva, es podria descriure el perfil desocupat més comú creuant diferents paràmetres i s'obté el d'una dona de 57 anys, amb un nivell d'estudis baix i que havia treballat anteriorment al sector serveis.

Per gènere

El gènere és un factor determinant en el món laboral. Molts àmbits del mercat de treball permeten apreciar diferències a nivell de gènere: Diferències de sou, més homes amb càrrecs directius que no pas dones, desiguals taxes d'activitat o bé taxes d'atur dispars. La desocupació és un dels àmbits que millor permet apreciar la diferència existent entre ambdós sexes. El 57,5% dels aturats a Manresa són dones. És cert que l'evolució ha estat positiva i que cinc anys enrere es va assolir el nivell màxim d'atur femení quan el 70% dels aturats eren dones; però que l'evolució sigui positiva no vol dir que la desigualtat s'hagi corregit. De fet, encara s'està a 7,5 punts percentuals d'assolir la igualtat entre gèneres.

5.3.3. Dones desocupades / Total desocupats

Font: Departament de Treball i Indústria de la Generalitat de Catalunya

Un factor a tenir en compte és el fet que en etapes de dificultats laborals amb increments d'atur, els primers perjudicats són els més febles. El mercat laboral es regeix per les lleis de l'economia i pena la part menys productiva. Una època de crisi o d'increment de la desocupació expulsa del mercat laboral aquells contingents que aporten un valor afegit marginal més reduït. Estem parlant de mà d'obra de baixa formació i poca experiència. Un perfil que, en bona mesura, pot coincidir amb part del contingent femení que al llarg dels últims anys s'ha incorporat al mercat laboral i ha fet reduir el pes de la desocupació femenina sobre el total de l'atur des d'un 70% fins el 57,5%. La part més fràgil del mercat laboral no és cap altra que la que té una menor petjada, és a dir, els últims que s'han incorporat al mercat de treball.

Tot i la bona evolució del pes de l'atur femení sobre el total de la desocupació, les dades estan lluny de ser positives. L'òptim és el 50% i fixar-se com a objectiu assolir aquest nivell no hauria de ser cap utopia. Països com el Regne Unit, Noruega o Bèlgica tenen menys dones en situació d'atur que no pas homes. Tan sols dos països de la Unió Europea, Grècia (63%) i Espanya (59,5%), presenten una ràtio

més elevada que no pas Manresa. Al llarg dels últims anys, el nivell de desocupació femenina de Manresa era superior a la de l'Estat. Els registres de l'any 2005 han millorat els d'Espanya per primer cop en anys i han escurçat diferències amb Catalunya; el nivell de desocupació femenina respecte el total de la desocupació és d'1,5 punts percentuals més elevat que el del Principat.

La diferenciació per gènere en la desocupació no és fortuïta sinó que és fruit d'una sèrie de factors entre els quals destaquen:

- Les dificultats per compaginar la vida laboral amb la vida familiar perjudica més les dones que no pas els homes, ja que la càrrega de les tasques derivades de la cura de la família les assumeixen, a la major part de les llars, les dones.
- La crisi del tèxtil, sector de forta implantació a Manresa, ha perjudicat més al col·lectiu femení que no pas al masculí. A Igualada, exemple de ciutat que ha patit la crisi del tèxtil, el 60% de les persones aturades són dones.
- La construcció està en fase de creixement però té un caràcter eminentment masculí i es mostra molt tancada a col·lectius femenins.

En un context de descompensació entre atur femení i masculí, no és estrany que projectes conduïts per l'Ajuntament de Manresa dirigits a col·lectius femenins com poden ser l'IGUALEM o el TEMPUS gaudeixin d'una bona acollida.

Per edat

Qualsevol anàlisi que es faci de la població desocupada sota el paràmetre de l'edat, ha d'incorporar un desglossament a nivell de gènere degut a que la distribució de l'atur per edat difereix molt entre un sexe i altre. L'atur jove és masculí i l'atur adult és femení.

Les àrees de la piràmide de desocupació de Manresa i Catalunya sumen quatre degut a que inclou, a la banda esquerra la distribució de la desocupació masculina de Manresa (suma u) i la de Catalunya (suma u). La banda dreta inclou la distribució de la desocupació femenina de la ciutat (suma u) i del Principat (suma u). Abans d'observar la piràmide de desocupació de Manresa i Catalunya, cal tenir en compte que les estructures demogràfiques de la ciutat i el Principat són molt similars. Les diferències entre Catalunya i Manresa són asimètriques: Mentre hi ha més homes joves desocupats a Manresa que a Catalunya, la situació és inversa en el cas de les dones. En el cas dels desocupats de més de cinquanta anys, succeeix a l'inrevés: Hi ha més homes aturats a Catalunya que no pas a Manresa i hi ha més dones aturades a Manresa que no pas a Catalunya. La franja d'entre 35 a 44 anys, tant dones com homes, concentra més aturats al Principat que no pas a la ciutat.

L'edat que divideix el nombre de persones en dues parts iguals, la mediana, difereix notablement entre els gèneres. La mediana dels homes aturats de Manresa és de 35 anys; la de les dones, 42.

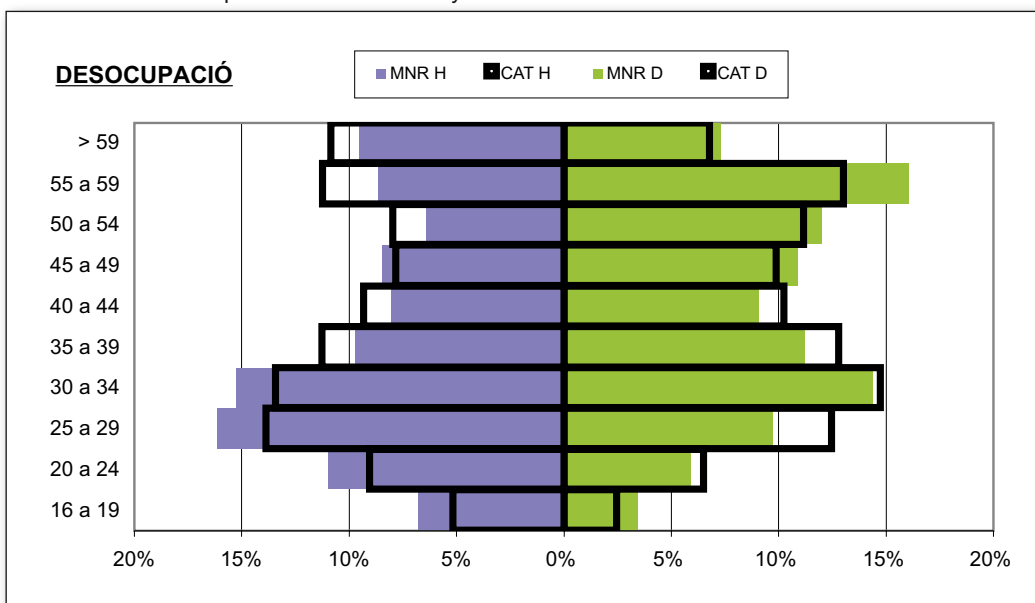
De la comparativa entre la població potencialment activa i la població aturada es desprèn un menor pes de la desocupació d'entre 35 i 54 anys que no pas la demografia. En el cas de la resta de franges d'edat, succeeix a l'inrevés. Hi ha més atur jove, especialment fins els 29 anys que no pas població. La població masculina de més de 59 anys representa el 6,5% de la població masculina potencialment activa; per contra, el 9,5% dels homes aturats tenen més de 59 anys. Es tracta d'una diferència elevada per un col·lectiu que té dificultats per accedir al mercat laboral i que es troba en un estat de prejubilació.

Pel que fa a la banda femenina, la comparativa entre la població potencialment activa i la població aturada resulta quasi antagònica a la masculina. L'atur jove (fins els 29 anys) és quasi residual. La franja d'edat que absorbeix més desocupació femenina és la dels 50 als 59 anys. El 28,1% de les dones aturades són d'aquesta edat, mentre que tan sols representen el 18,1% de la població potencialment activa.

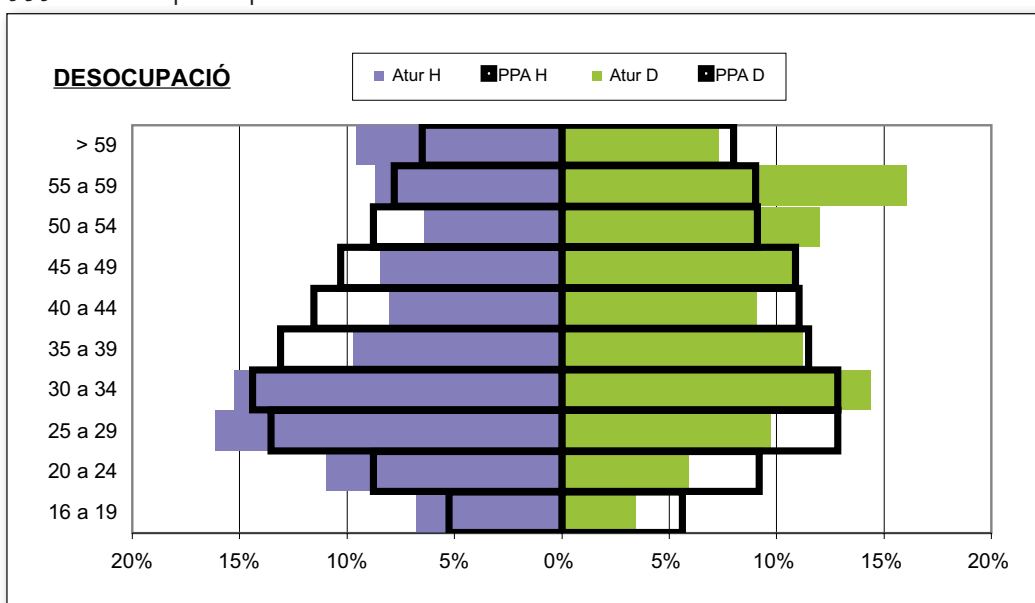
En línies generals, el contingent de les desocupades d'entre 50 i 59 anys conforma un problema estructural més aviat que no pas un de conjuntural degut a que bona part d'aquesta desocupació és de llarga durada. Es tracta d'un col·lectiu, en línies generals, que té dificultats per a incorporar-se al mercat de treball per una manca de formació, per una escassa flexibilitat horària o simplement pel fet de no disposar de vehicle propi. Aquesta sèrie de factors restringeix notablement el nombre d'ofertes laborals a considerar. Un parell de professions que s'adaptin al perfil d'aquest col·lectiu són el d'auxiliar de geriatría i el de netejadora.

5.3.4. Piràmide de desocupació de Manresa i Catalunya

Font: Departament de Treball i Indústria de la Generalitat de Catalunya

5.3.5. Piràmides de població potencialment activa i atur

Font: Departament de Treball i Indústria de la Generalitat de Catalunya

Per nivell de formació

Mentre que el 20% de la població activa de Manresa té un nivell d'estudis superior, tan sols el 5,8% de les persones de la ciutat que estan en situació d'atur disposen d'una diplomatura o una llicenciatura. La formació és, sense cap mena de dubte, la millor eina per combatre la desocupació. La formació no és tan sols sinònim d'universitat. Altres tipus d'eines molt efectives que combaten l'atur són la formació contínua, la formació complementària, el reciclatge o els cicles formatius. Són eines que utilitzen tant els que estan en situació de desocupació com els ocupats. Les empreses que esdevenen paradigma de bones pràctiques coincideixen amb les que dediquen recursos en la formació del seu personal.

Cal destacar que les tasques professionals que duen a terme una bona part dels diplomats i llicenciats no s'avenen amb allò que han estudiat. No obstant, aquests col·lectius presenten una gran flexibilitat per adaptar-se a les necessitats del món laboral. Veure historiadors, filòsofs, biòlegs, periodistes, juristes o filòlegs duent a terme tasques d'àmbits llunyans als estudis que han cursat no resulta una excepció.

Una conseqüència de la globalització de l'economia actual és la deslocalització de les empreses. Més fàcil resulta deslocalitzar una empresa d'operaris sense coneixements específics que una on els empleats aporten un alt nivell de coneixement.

La història demostra que les tasques mecàniques i repetitives que no requereixen de cap mena de formació tendeixen a desaparèixer. Avui en dia, però, encara n'existeixen moltes. També és cert, no obstant, que el món social i laboral cada dia canvia d'una forma més ràpida i allò que abans trigava vint anys en canviar, en l'actualitat tan sols en triga un. L'oferta professional futura en tasques que no requereixen cap nivell de coneixements serà, sense cap mena de dubte, marginal i no és per aquesta estació per on passarà el tren de l'ocupació.

La principal conclusió que s'extreu quan es consulta el darrer catàleg d'ocupacions de difícil cobertura elaborat pel Ministerio de Trabajo y Asuntos Sociales versa sobre l'evidència que les ocupacions que en l'actualitat tenen dificultats en ser cobertes requereixen un cert nivell de formació, que no pas experiència. L'experiència és un plus, la formació és un requeriment. Tan sols 20 de les 94 ocupacions de difícil ocupació de la llista de la província de Barcelona corresponen a feines que es poden cobrir amb personal amb un nivell de formació baix.

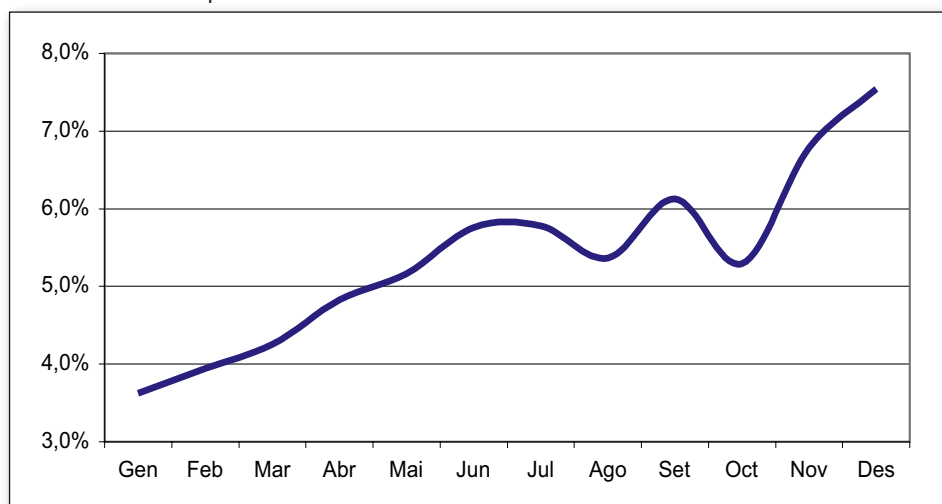
Per sector econòmic

La posada en marxa del nou model de gestió del Sistema d'Informació dels Serveis Públics d'Ocupació suposa una millora de la qualitat de la informació però presenta l'inconvenient que no permet la comparativa d'algunes dades amb anys anteriors. Aquest seria el cas de la població aturada sense ocupació anterior. Les diferències metodològiques per definir el col·lectiu 'sense ocupació anterior' no permeten disposar d'una sèrie històrica. La comparativa territorial i l'evolució mensual al llarg de l'any 2005, no obstant, és possible. A finals de l'any 2005, el nombre de persones en situació d'atur sense ocupació anterior representava el 7,5% dels desocupats, a Catalunya representen el 5,5%. L'evolució al llarg de l'any 2005 mostra un gradual increment de la població aturada que no estava ocupada.

El pes dels assalariats del sector terciari (68,7%) és superior al pes de la desocupació que procedeix dels serveis (55,7%). En el cas de la construcció, l'ocupació (9,4%) presenta un pes lleugerament superior que no pas l'atur (8,6%). Amb la indústria succeeix a l'inrevés. Mentre el 22,9% dels assalariats de Manresa duu a terme la seva activitat professional al sector de la indústria, el 27,2% dels aturats amb ocupació anterior provenen d'aquest sector. La dada pot semblar elevada; però si es compara amb els registres que es van assolir els últims anys, l'evolució és positiva. Cinc anys enrere, el 35% dels aturats provenia del sector secundari, el punt crític es va assolir a finals de l'any 2003 i principis del 2004 quan aquest percentatge presentava valors d'entorn el 38%.

5.3.6. Aturats sense ocupació anterior

Font: Departament de Treball i Indústria de la Generalitat de Catalunya

Indústria i construcció comparteixen una gran paradoxa. Es tracta de dos sectors on coexisteixen 719 i 226 aturats respectivament amb un important nombre d'ofertes vacants de feines especialitzades ben remunerades. Les valoracions que el personal del Centre d'Iniciatives per l'Ocupació fa del mercat laboral així ho constata. No obstant, el que podria semblar una valoració subjectiva es pot corroborar quan es consulta el catàleg d'ocupacions de difícil cobertura de la província de Barcelona on els perfils de peons qualificats, electricistes o fusters tenen una forta presència.

Val a dir, no obstant, que també és freqüent la coexistència d'atur amb llargues llistes d'ofertes laborals de poca remuneració i molts requeriments. Es tracta de vacants que no ofereixen una remuneració d'acord amb la formació exigida o l'horari de treball establert. Un exemple comú és el d'una oferta mal remunerada de secretariat amb un nivell d'estudis de diplomatura, domini d'idiomes i horari partit que fa començar la jornada a les nou del matí i plegar a quarts de vuit de la tarda. Aquests tipus d'oferta són molt difícils de cobrir per part dels empresaris i, en els casos en que s'arriben a cobrir, són d'alta rotació, ja sigui per insatisfacció del treballador o de l'empresari.

5.3. CONTRACTACIÓ

El contracte de treball és un acord entre empresari i treballador, mitjançant el qual el treballador s'obliga a desenvolupar serveis per compte de l'empresari i sota la seva direcció, a canvi d'una retribució. L'Administració té constància de cadascun dels contractes laborals subscrits degut a que els empresaris estan obligats a comunicar el contingut dels contractes de treball i les seves pròrrogues a les oficines públiques d'ocupació. Les oficines públiques d'ocupació gestionen una informació que té un nivell de detall territorial municipal i que considera cadascun dels contractes registrats. L'explotació estadística d'aquesta informació permet aprofundir en el coneixement del mercat laboral.

Les dades de contractació tendeixen a presentar grans oscil·lacions, inclòs quan es tracta d'espais en el temps amplis com podrien ser anys naturals i inclòs quan es tracta de territoris geogràfics extensos com podria ser Catalunya. Les fluctuacions de les dades contractuals s'intensifiquen, òbviament, a partir del moment que el període de temps considerat és el mensual i l'àmbit territorial és el municipal. El comentari referent a l'elevat grau d'oscil·lació de les dades contractuals no és gratuït sinó que respon a la precaució amb la que han de ser interpretades les dades.

Al llarg de l'any 2005, a Manresa, s'ha registrat el més elevat nivell de contractació (26.595 contractes) des que l'any 1998 l'Ajuntament va sistematitzar la recollida d'informació del mercat laboral. En aquest aspecte, mentre que a Manresa s'han registrat 58 contractes per cada 100 persones potencialment actives, a Catalunya s'han registrat 55.

5.4.1. Contractes registrats a Manresa

<u>Any</u>	<u>Indefinit</u>	<u>Temporal</u>	<u>Parcial</u>	<u>Total</u>
1998	2.368	23.526	6.874	25.894
1999	2.036	17.114	4.464	19.150
2000	2.764	20.915	5.451	23.679
2001	2.288	13.694	4.512	15.982
2002	3.416	17.821	6.243	21.238
2003	2.594	16.508	4.999	19.102
2004	2.793	19.917	6.087	22.710
2005	3.131	23.464	8.127	26.595

Font: Departament de Treball i Indústria de la Generalitat de Catalunya

Indefinida

Agents econòmics i socials acostumen a interpretar la contractació indefinida com a sinònim de ferma o antònim de precarietat. Contra més contractació indefinida registri un territori, menys precarietat conté el mercat laboral.

Al llarg de l'any 2005, s'han registrat un 12,1% més de contractes indefinits que l'any anterior i un 20,7% més que dos anys enrere. Malgrat que a Manresa s'hagi registrat un bon nivell de contractació indefinida (3.131), el pes d'aquest tipus de contractes sobre el total de la contractació ha disminuït per tercer any consecutiu. L'11,8% dels contractes registrats a Manresa ha estat del tipus indefinit; l'any 2004, el 12,3%; l'any 2003, el 13,6% i; l'any 2002, el 16,1%.

Si bé Manresa es troba per sobre de Catalunya en contractació; municipi i Principat es troben en sintonia, o amb diferències petites, quan es parla de contractació indefinida. L'11,8% dels contractes registrats a Manresa ha estat del tipus indefinit, es tracta d'una xifra 1,1 punts percentuals inferior a la registrada a Catalunya (12,9%). Si es pondera la contractació indefinida en base a la població potencialment activa, es passa d'una diferència baixa a una de mínima; en aquest cas tenim que mentre a Manresa, al llarg de l'any 2005, s'han registrat 6,8 contractes indefinits per cada cent persones potencialment actives, a Catalunya se n'han registrat 7,1.

5.4.2. Contractació indefinida / contractació total

<u>Mes</u>	<u>Manresa</u>	<u>Bages</u>	<u>Catalunya</u>	<u>Espanya</u>
Gen-05	9,2%	10,2%	14,3%	9,3%
Feb-05	11,8%	15,0%	15,8%	11,0%
Mar-05	16,9%	18,1%	15,3%	10,8%
Abr-05	12,4%	14,5%	14,2%	10,1%
Maig-05	9,6%	10,3%	14,2%	10,1%
Juny-05	9,7%	9,8%	11,6%	8,5%
Jul-05	9,5%	9,2%	10,0%	7,4%
Ago-05	5,8%	8,5%	9,8%	7,1%
Set-05	12,8%	13,7%	12,5%	8,6%
Oct-05	11,6%	12,5%	13,1%	9,1%
Nov-05	12,7%	13,0%	13,2%	9,1%
Des-05	13,8%	15,1%	11,9%	8,2%
Any 2005	11,8%	12,9%	12,9%	9,0%

Font: Departament de Treball i Indústria de la Generalitat de Catalunya

Temps parcial

S'entén com a contracte a temps parcial la prestació de serveis durant un nombre d'hores al dia, a la setmana, al mes o a l'any inferior a la jornada de treball d'un treballador a temps complet comparable. El contracte a temps parcial tant pot ser de caràcter indefinit com temporal.

Al llarg de l'any 2005 s'han registrat 8.127 contractes a temps parcial. Es tracta de la xifra més elevada registrada des de l'any 1998, que és fins on es remunten les dades registrades de contractació a temps parcial. Però no tan sols s'ha registrat el màxim absolut de contractació a temps parcial en nombres absoluts sinó que en termes de pes de la contractació a temps parcial sobre el total de la contractació també s'ha assolit un nivell desconegut fins ara. El 30,6% dels contractes registrats a Manresa al llarg de l'any 2005 ha estat a temps parcial.

5.4.3. Contractació temps parcial / total contractació

<u>Mes</u>	<u>Manresa</u>	<u>Bages</u>	<u>Catalunya</u>
Gen-05	22,1%	16,3%	27,7%
Feb-05	23,1%	18,2%	24,3%
Mar-05	23,2%	18,0%	24,8%
Abr-05	24,7%	24,7%	24,6%
Maig-05	21,4%	18,1%	24,4%
Juny-05	27,9%	22,0%	24,1%
Jul-05	28,3%	24,8%	25,2%
Ago-05	26,7%	24,8%	23,8%
Set-05	27,8%	25,7%	26,6%
Oct-05	30,4%	28,9%	29,4%
Nov-05	32,5%	27,1%	28,0%
Des-05	28,9%	22,8%	28,3%
Any 2005	30,6%	24,9%	26,2%

Font: Departament de Treball i Indústria de la Generalitat de Catalunya

Per gènere

Al llarg de l'any 2005, les dones han signat 1.657 més contractes que no pas els homes. Dels 26.595 contractes registrats a Manresa al llarg de l'any 2005, 14.126 han estat registrats per dones; 5.784 a temps parcial i 8.342 a temps complet. Tenint en compte els diferencials en termes de gènere, tant pel que fa a la contractació (a favor de les dones) com pel que fa a la desocupació (en detriment de les dones), es pot considerar que es camina en la bona direcció per assolir la igualtat entre sexes a nivell d'atur.

No obstant, s'ha de tenir en compte que el diferencial en la contractació a favor de les dones prové de la contractació a temps parcial. Mentre els contractes a temps complet es distribueixen a parts no excessivament desiguals entre homes (55%) i dones (45%), la major part dels contractes a temps parcial estan registrats per dones (71,2%). De fet, mentre el 40,9% dels contractes que signen les dones són a temps parcial, en el cas dels homes tan sols ho són el 18,8%.

5.4.4. Contractació total i parcial per gènere

<u>Modalitat</u>	<u>Homes</u>		<u>Dones</u>		<u>Total</u>	
Temps complet	10.126	54,8%	8.342	45,2%	18.468	100%
Temps parcial	2.343	28,8%	5.784	71,2%	8.127	100%
Total any 2004	12.469		14.126		26.595	

Font: Departament de Treball i Indústria de la Generalitat de Catalunya

5.4. OCUPATS

L'Institut Nacional de la Seguretat Social (INSS) és una entitat gestora adscrita al Ministerio de Trabajo y Asuntos Sociales i que té encomanada la gestió i administració de les prestacions econòmiques del sistema públic de Seguretat Social. D'aquesta manera, l'INSS genera una informació que resulta molt valuosa pels serveis d'estudis d'informació socioeconòmica local.

A partir del juny de l'any 2004 el criteri de territorialització va ser modificat. De distribuir els assalariats en funció del municipi on estava ubicat el domicili fiscal de l'empresa, es va passar a distribuir-los en funció del municipi on l'empresa desenvolupa majoritàriament la seva activitat econòmica. Si bé aquest nou criteri de distribució dels treballadors assalariats suposa una millora qualitativa de la informació socioeconòmica degut a que reflecteix millor la realitat econòmica del territori, es té l'inconvenient que les sèries històriques d'assalariats tan sols es poden remuntar fins el segon trimestre de l'any 2004. Degut a que la diferència entre els assalariats de Manresa entre el primer i el segon trimestre de l'any 2004 és de 1.245, cal atribuir un guany de més de 1.000 assalariats al canvi de criteri.

Una segona deficiència que ocasiona l'explotació estadística dels registres administratius de l'Institut Nacional de la Seguretat Social prové del fet d'explotar la base de dades dels centres de cotització i no pas la dels treballadors. Un municipi que disposi de pocs centres de treball i molts habitants figura amb pocs assalariats. I viceversa. Un municipi amb molts centres de producció i pocs habitants figura amb molts assalariats. Amb un exemple s'il·lustra millor el matís metodològic mencionat: Manresa té 57 assalariats per cada cent persones d'entre 16 i 64 anys; Santa Coloma de Gramenet, 15; i Barberà del Vallès, 93. Les dades ofertes per l'INSS de treballadors per compte d'altri, consegüentment, no es poden comparar entre diferents àmbits territorials sinó que tan sols es poden contemplar des d'una perspectiva d'evolució temporal (a partir de juny de 2004) o bé de participació sectorial.

5.4.1. Treballadors per compte d'altri

El nombre d'assalariats a Manresa el dia 31 de desembre de 2005 és de 26.436. La favorable conjuntura econòmica ha fet que el nombre d'assalariats de la ciutat hagi augmentat el 4,8%. La distribució sectorial dels assalariats de la ciutat presenta moltes similituds amb la de Catalunya: El sector primari, amb 46 assalariats, té una presència testimonial; la indústria ocupa el 23% dels treballadors per compte aliè (21% a Catalunya); la construcció, el 8% (10% a Catalunya) i; els serveis, tant a la ciutat com al Principat, el 69%.

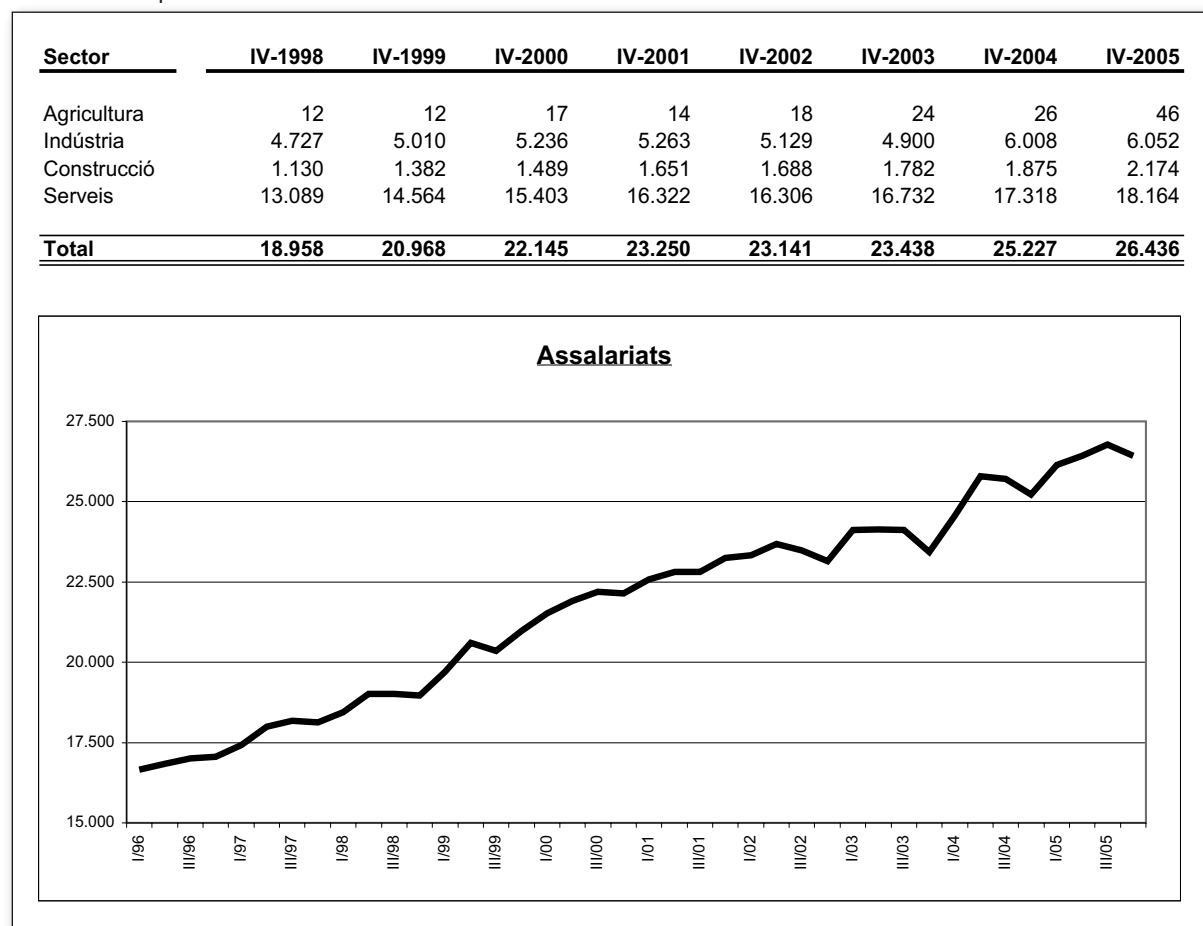
L'evolució futura de la indústria, en termes d'assalariats, ha de ser contemplada en el context d'una economia globalitzada. La globalització ha sotmès a la indústria al llarg dels últims anys a una fase de reestructuració en la qual les empreses han hagut d'aconseguir rendibilitats competitives suportant uns costos laborals molt superiors a economies llunyanes geogràficament però properes en el mercat. Una adversitat que el sector enfronta és el fet que els increments de costos salarials no es poden traslladar als clients, sinó que han de ser compensats en millores de processos. D'aquesta manera, cal preveure que el nombre d'assalariats del sector es mantindrà entorn els 6.000 i que la seva participació a l'economia de la ciutat disminuirà a favor del sector serveis.

La construcció està immersa en un context ben diferent al del sector secundari. La demanda es cobreix amb empreses locals, el sector no està afectat per la globalització i increments de costos es traslladen als clients. No obstant, l'anunciat fre de l'activitat constructora en el país a mitjà termini hauria de representar un fre en la creació de nous llocs d'ocupació per compte d'altri. Cal preveure que el sector segueixi ocupant en el futur entorn els 2.174 treballadors del 31 de desembre de 2005 i que la participació dins el conjunt de l'economia sigui menor del 8,2% actual.

L'heterogeni sector serveis ha absorbit la major part de l'increment del nombre d'assalariats de la ciutat dels últims anys. Sense cap mena de dubte, la participació del sector serveis en l'economia de la ciutat es seguirà incrementant en el futur en la mateixa mesura que s'incrementi la població no de Manresa sinó de Pla de Bages. La capital del Bages, pel que fa referència al sector serveis, disposa d'una oferta que ultrapassa les necessitats de la ciutat. L'oferta de serveis que presta Manresa està concebuda per satisfer la demanda de serveis que pugui tenir la població d'una ampla àrea que va bastant més enllà dels límits administratius de la ciutat.

5.5.1. Assalariats per sector econòmic. Evolució trimestral

Font: Departament de Treball i Indústria de la Generalitat de Catalunya

5.4.2- Treballadors per compte propi

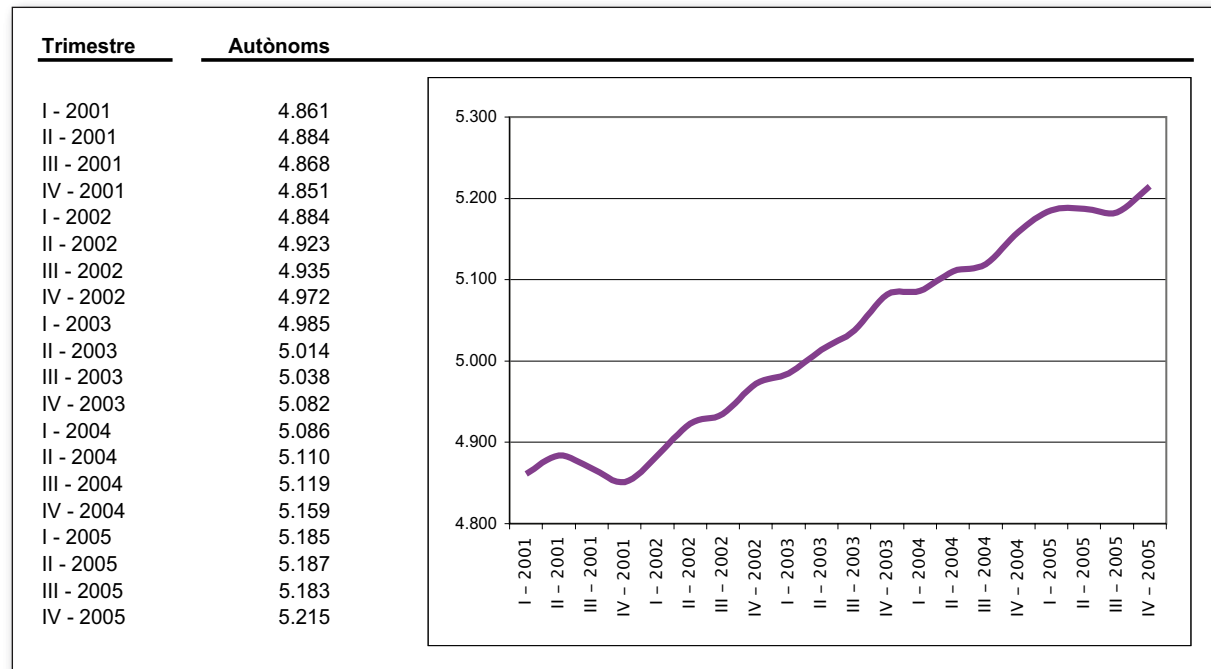
El nombre de treballadors afiliats al Règim Especial de Treballadors Autònoms el dia 31 de desembre de 2005 és de 5.215. El nivell de treballadors de Manresa per compte propi és equiparable al de Catalunya: Mentre que a Manresa hi ha 11,3 treballadors autònoms per cada cent persones de població potencialment activa; a Catalunya n'hi ha 11,4.

La distribució dels treballadors autònoms per sectors econòmics és similar a la de Catalunya. L'única diferència entre el municipi i el Principat rau en una variació de dos punts percentuals en la participació de la indústria i la construcció. Així doncs, i sempre dins el context dels treballadors per compte propi, mentre la indústria té un major pes a Manresa (13,0%) que no pas al Principat (10,5%), la participació de la construcció a Manresa (15,4%) és inferior que a Catalunya (17,1%). Pel que fa referència al sector primari i als serveis, la seva participació és de l'1,1% i el 70,5% respectivament.

Les previsions de cara al futur dibuixen un escenari en el que difícilment creixerà gaire el nombre de treballadors autònoms del sector de la construcció degut a la tant prevista desacceleració de l'activitat constructora. Per altra banda, però, l'ocupació per compte propi és una modalitat amb un alt índex de participació a sectors que gaudeixen ritmes de creixement elevats com poden ser les consultories, els serveis informàtics o els agents comercials. Tenint en compte aquestes premisses i el ritme de creixement del nombre de treballadors autònoms, cal esperar que en un parell d'anys el nombre de treballadors per compte propi de Manresa giri entorn els 5.500.

5.5.2. Treballadors per compte propi

Font: Departament de Treball i Indústria de la Generalitat de Catalunya

6 Indústria

6. INDÚSTRIA

Actualment, l'economia de Manresa pivota clarament al voltant dels serveis, malgrat la seva innegable tradició industrial. El sector terciari concentra el 69% dels llocs de treball assalariat de la ciutat i acumula el 71% dels beneficis empresarials¹. La indústria, en canvi, se situa en un segon lloc discret, amb un 24% dels llocs de treball per compte d'altri i un 18% dels beneficis. Amb tot, les xifres absolutes no són gens menyspreables. Així, la indústria aportava un total de 6.043 llocs de treball assalariat al mercat laboral de Manresa, a finals del 2005, un 0,6% més que just un any abans. Els beneficis de l'exercici 2004 van sumar per al conjunt del sector secundari 15,5 milions d'euros.

6.1. Resultats i llocs de treball assalariat per grans sectors a Manresa

Concepte	Agricultura	Indústria	Construcció	Serveis	Total
Resultat de l'exercici (milions d'euros)	0,02	15,58	10,07	62,45	88,12
% sobre el total de l'economia de Manresa	0,02%	17,7%	11,4%	70,9%	100,0%
Llocs de treball assalariat	26	6.008	1.875	17.318	25.227
% llocs de treball assalariat sobre el total	0,1%	23,8%	7,4%	68,6%	100,0%

Font: Registre Mercantil. Exercici 2004

El sector secundari manté, doncs, una presència important a Manresa, si bé ha hagut de créixer en altres municipis del Bages per raons de disponibilitat i d'especialització dels usos del sòl. De fet, l'àrea d'influència immediata de Manresa (Sant Fruitós de Bages, Santpedor i Sant Joan de Vilatorrada) suma, juntament amb la capital comarcal, el 54,9% dels llocs de treball industrials de la comarca. Aquest percentatge s'enfila fins al 59,4% si hi afegim, també, Sant Vicenç de Castellet.

És important subratllar que les 10 empreses líders en facturació al Bages són totes del sector industrial, tres de les quals estan ubicades a Manresa: Pirelli (en la primera posició), AUSA (en la sisena) i Hayes Lemmerz (en la vuitena). Aquest mateix rànquing ens permet intuir alguns dels sectors més potents a la comarca: la indústria del cautxú (que pivota de manera gairebé exclusiva al voltant de la multinacional italiana), la metal·lúrgia, la mineria (concentrada a les mines de potassa de Balsareny, Sallent i Súria, d'una banda; i a les explotacions de pedra a cel obert del Bages sud, de l'altra) i la indústria alimentària.

6.2. Rànquing d'empreses per facturació al Bages

Empresa	Facturació (*)	%
Pirelli Neumáticos SA	271,1	5,2%
Denso Barcelona SA	206,8	4,0%
Iberpotash SA	148,4	2,9%
MetalBages SA	92,8	1,8%
Matadero Frigorífico Avinyó SA	89,8	1,7%
AUSA (Improbages SA)	74,3	1,4%
Gates PT Spain SA	72,2	1,4%
Hayes Lemmerz Manresa SL	71,6	1,4%
Matadero Frigorífico del Cardoner SA	68,1	1,3%
MB Abrera SA	65,8	1,3%
Total Bages	5.198,8	100,0%

(*) Dades en milions d'euros

Font: Registre Mercantil. Exercici 2004

¹ Dades del 2004 de l'Institut Nacional de la Seguretat Social i del Registre Mercantil

La indústria manresana, com la del conjunt de Catalunya, viu un moment de revitalització. Després d'uns anys d'estancament que cal situar en un context europeu de poc dinamisme econòmic, les empreses industrials han sabut aprofitar la reactivació dels mercats (l'alemany, sobretot, però també el de la resta de països de la Unió) i, en general, han invertit per millorar el seu posicionament i la seva productivitat. Així, la indústria juntament amb la demanda externa, es troba, en aquests moments, en una bona posició per prendre el relleu a la construcció i a la demanda interna com a motors de l'economia bagenca i catalana.

6.1. EL SECTOR METAL·LÚRGIC

La metal·lúrgia, especialment la fabricació de productes metàl·lics, la fabricació de maquinària i la de components per a l'automoció, és l'activitat industrial que té un pes més important a Manresa, tant en termes de treballadors com pel que fa a la creació de riquesa. Així, el 2005, les plantilles de la indústria metal·lúrgica sumaven un total de 2.143 treballadors, un 35% de l'ocupació industrial de la ciutat. D'altra banda, és encara més destacable la generació de beneficis d'aquestes empreses: el resultat conjunt de l'exercici 2004 va ser de 8,19 milions d'euros, el 52,57% del total generat per la indústria aquell any. Els marges més importants es van donar a les empreses auxiliars de l'automoció (2,9 milions d'euros), les de fabricació de productes metàl·lics (2,6 milions d'euros) i les de fabricació de maquinària (1,2 milions d'euros).

6.3. Resultats del sector metal·lúrgic a Manresa

Sector	Resultat (euros)	%
Metal·lúrgia bàsica	853.437	10,4%
Fabricació de productes metàl·lics	2.617.699	31,9%
Fabricació de maquinària	1.216.467	14,8%
Fabricació de components elèctrics	509.543	6,2%
Auxiliar de l'automoció	2.996.266	36,6%
Total indústria metal·lúrgica	8.193.412	100,0%

Font: Registre Mercantil. Exercici 2004

Una evidència del pes que l'activitat metal·lúrgica té a Manresa és el fet que cinc de les cinquanta empreses que més van facturar al conjunt de la comarca pertanyen a aquest sector i estan ubicades a la capital del Bages. Són AUSA, sisena del rànquing d'empreses per facturació, dedicada a la fabricació de vehicles per a la construcció; Hayes Lemmerz, vuitena, que produeix llantes per al sector de l'automòbil; Foneria Comtals, en el lloc 20è, foneria d'alta tecnologia; L'Oliva Torras SA, en el lloc 38è, que fabrica peces metàl·liques; i Estampacions Pons SA, en el lloc 48è, també productora de peces metàl·liques.

Els empresaris i directius del sector veuen amb optimisme el futur a curt termini de les seves companyies. Les perspectives són d'estabilitat en la demanda, malgrat la incertesa que, en general, s'ha instal·lat en tots els sectors econòmics a causa de la globalització dels mercats. D'altra banda, preveuen que es mantingui la tendència a la reducció dels marges de benefici a causa, sobretot, de l'encariment de l'energia i de les matèries primeres. La inversió en tecnologia i l'especialització de la producció són les vies que els han de permetre fer front a la competència creixent, tant interna com, sobretot, externa.

L'aposta d'algunes empreses metal·lúrgiques de la comarca per desenvolupar productes propis d'alta tecnologia ha esdevingut, de fet, un motor per al conjunt del sector a la zona. Amb tot, aquest fet ha provocat situacions de dependència que no afavoreixen la competitivitat global de l'activitat metal·lúrgica al Bages i fa perillar el futur d'aquelles empreses que treballen bàsicament en règim de subcontractació.

Com en anys anteriors, el sector constata la manca de mà d'obra especialitzada, sobretot per cobrir les puntes de producció temporals. La formació professional en el camp metal·lúrgic continua essent una especialitat poc atractiva tant per als joves estudiants com per a les persones desocupades, la qual cosa genera un dèficit de personal qualificat en el present que no té solució previsible en el futur a mig termini. D'altra banda, les empreses també troben a faltar tècnics en comerç internacional que ajudin els seus negocis a obrir-se a l'exterior, sigui per a l'adquisició de components i matèries primeres sigui per a l'exploració de nous mercats. Finalment, es detecta una insuficiència de serveis d'enginyeria en l'entorn local per atendre les necessitats del teixit metal·lúrgic i és per això que la majoria d'empreses compra aquests serveis fora del territori.

6.2. EL TÈXTEL

El tèxtil i la confecció continua essent un sector industrial amb una presència important a Manresa. Ocupava 761 persones, a finals del 2005, i va generar 1 milió d'euros de beneficis, el 2004. La capital del Bages concentra la seva indústria tèxtil en dues activitats principals: la cinteria i la producció de teixits sanitaris. La competència creixent de països asiàtics ha obligat moltes empreses tèxtils a adaptar-se a la nova situació, sovint a partir de la tecnificació del seu producte i la internacionalització dels seus mercats. A Manresa, han destacat per la seva capacitat d'adaptació: Polisilk, que actualment fa filatura tècnica amb prolipropilè; Fusté Carreras SA, que fabrica roba de rus per a col·lectivitats; Perramon y Badia SA i Industrias Ponsa SA, dedicades a la cinteria, amb un alt component tecnològic; i Tèxtil Planas Oliveras SA, que sota la marca Texpol produeix i comercialitza teixits sanitaris.

Des de fa anys, el sector es troba en una fase de redefinició que ha de permetre les empreses més dinàmiques sobreviure a la competència de les economies emergents, entre les quals destaca de llarg la xinesa. Com és sabut, les exportacions tèxtils de la Xina cap a Europa estan creixent de forma accelerada. Tot i que la competència més dura d'aquesta nova potència econòmica és en el terreny del producte acabat, un subsector amb poca presència al Bages, la pèrdua de producció en aquest ram afecta de manera notable la indústria de capçalera (filatura, teixit, acabats), aquesta sí, amb una presència important a la comarca i al conjunt de Catalunya.

Així, a hores d'ara, el sector viu un moment de redimensionament en termes de llocs de treball. Així, les plantilles s'han reduït un 11,5% en el subsector de la confecció i un 3% en el del tèxtil durant l'any 2005 a Manresa. Aquesta pèrdua de llocs de treball se suma a les d'anys anteriors, en què es van viure també reduccions notables (0,7% i 3,7%, respectivament al tèxtil i a la confecció, el 2003; i 3,4% i 16,3%, també respectivament, el 2004). Tanmateix, assegurar el futur no és només una qüestió de dimensió. Les empreses que han estat capaces de sortir-se'n amb garanties han hagut de fer una inversió important en innovació i internacionalització. Val a dir, però, que l'aposta per la innovació i la creació de productes amb valor afegit és un repte que, malauradament, no és a l'abast de totes les empreses.

6.4. Resultats del sector tèxtil-confecció a Manresa

Sector	Resultat (euros)	%
Filatura	35.820	3,5%
Teixits	287.171	28,2%
Acabats tèxtils	359	0,04%
Altres productes tèxtils	151.624	14,9%
Teixit de punt	3.433	0,3%
Confecció	540.920	53,1%
Total indústria tèxtil-confecció	1.019.327	100,0%

Font: Registre Mercantil. Exercici 2004

6.3. LA INDÚSTRIA ALIMENTÀRIA

La indústria alimentària té encara una presència discreta en el teixit industrial manresà. Amb tot, comptava amb una plantilla de 464 persones, a finals del 2005, un 7,7% de l'ocupació industrial. El resultat global de l'exercici 2004 per al sector va ser d'un milió d'euros. Aquests beneficis es van concentrar, sobretot, en els subsectors de la fabricació de productes carnis (0,6 milions d'euros), amb empreses com ara Mantonet, SA, Xarcuterias Soler SL i Pernils Bufalvent, SL; de la fleca i la pastisseria fresca (0,1 milions d'euros), amb l'empresa Alta Tecnologia en Panificació; i l'elaboració de vins (0,3 milions d'euros), amb les empreses del grup Roqueta-Masies d'Avinyó.

De fet, la indústria agroalimentària es troba en expansió al conjunt de la comarca, on ja hi ha empreses líders amb volums importants de facturació. En aquest sentit, destaquen: Freigel Foodsolutions SA i Alimentos Congelados Friman, a Sant Fruitós de Bages; Atrian Bakers i Chocolates Mollar, totes dues del grup Lassem, a Castellgalí; i Jamón Aneto SL, a Artés.

7 Habitatge i construcció

7. HABITATGE I CONSTRUCCIÓ

7.1. CONTEXT

El mercat de l'habitatge s'ha convertit, en els darrers anys, en una de les principals preocupacions dels ciutadans. Els problemes d'accessibilitat a l'habitatge i l'esforç econòmic que les llars han de suportar per fer front al seu pagament s'han tornat a accentuar en un any en què els tipus d'interès de les hipoteques han augmentat i l'increment del preu dels pisos sembla no tenir sostre. El preu mitjà d'un habitatge nou pel conjunt de Catalunya ha crescut, al llarg del 2005, un 23,6%; el dels habitatges de segona mà, un 17,8%; i els lloguers, un 12,0%.

L'oferta d'habitatges creix a un ritme vertiginós però la fortalesa de la demanda és consistent. Els factors que influencien en la demanda dels habitatges són multitud, però tots ells mantenen, en la conjuntura actual, un tret en comú: Aportar pressió a la demanda.

Des de la perspectiva financera, el baix cost del diner degut als baixos tipus d'interès esperona l'endeutament. L'oferta per part de les entitats financeres de terminis més llargs per obtenir quotes més assumibles també permet un major endeutament. Per altra banda, però dins el món financer, s'ha de tenir en compte que l'escassa rendibilitat del mercat de valors dels últims anys ha provocat que importants sumes de capital es derivin vers el mercat immobiliari.

La bonança econòmica es tradueix en un increment dels beneficis des de la perspectiva de les empreses i en un major dinamisme del mercat laboral des de la perspectiva dels ocupats. Una porció dels beneficis generats pel món empresarial troba acull en el mercat immobiliari i la millora general de les condicions laborals dels últims anys es tradueix en una pretensió de cercar nous o millors habitatges per part de la població ocupada.

A nivell demogràfic, l'arribada a l'edat d'emancipació de les generacions plenes del "baby boom", la tendència a viure en llars monoparentals i la vinguda de contingents importants de població estrangera aporten pressió a la demanda d'habitatges.

Tots aquests factors que atorguen una major pressió a la demanda han fet que els preus s'enfilin de forma constant. Si bé es comencen a intuir els primers símptomes de l'afebliment de la demanda d'habitatges, l'amenaça d'explosió de la bombolla immobiliària no sembla que pugui ser comparable a l'explosió de la bombolla dels valors tecnològics de l'any 2000.

L'únic factor que afebleix la demanda és el preu. El continu encariment de l'habitatge suposa un fre a la seva demanda. Els elevats preus del mercat immobiliari té més aspectes negatius que no pas de positius. Les famílies que disposen d'un habitatge poden caure en el parany d'arribar-se a creure que la revaluació de la seva propietat reverteix en un increment de la seva capacitat de despesa. No és cert. Per altra banda, les famílies que no posseeixen d'un habitatge en propietat han de destinar cada dia més recursos en aquest concepte i en disposen menys per destinar a d'altres.

7.2. TIPOLOGIA DELS EDIFICIS

En números rodons, els 35.000 habitatges de Manresa es poden dividir en tres parts iguals segons l'any de construcció: Una tercera part dels habitatges de la ciutat daten d'abans de l'any 1960, una altra tercera part ha estat construïda entre els anys 60 i 70 i l'última tercera part està conformada pels habitatges construïts a partir de l'any 1980.

Òbviament, la distribució en parts iguals de la construcció dels habitatges de la ciutat en els períodes considerats no es dona de forma uniforme en els barris de Manresa, sinó tot el contrari. La majoria dels

barris de Manresa concentren més del 50% dels seus habitatges construïts en un sol dels tres períodes definits. Així doncs, a tall d'exemple, el 80% dels habitatges del Barri Antic són anteriors als anys 60, la quasi totalitat dels habitatges de Cal Gravat va ser alçada entre els anys 80 i 90 i bona part del barri de la Font dels Capellans o el Pare Ignasi Puig fou construït al llarg de les dècades del 60 i el 70.

Consultant la taula de les dates de construcció de l'estoc d'habitatges de la ciutat es desprèn el pes real del sector de la construcció en els últims anys. Els 4.159 habitatges de Manresa construïts a partir de l'any 2000 representen el 12% de l'estoc d'habitatges de la ciutat. Un de cada tres habitatges dels construïts a partir de l'any 1980 va ser edificat a partir de l'any 2000.

De fet, les ciutats, en la seva vessant urbanística, evolucionen de forma peculiar. Els canvis arriben a batzegades. Sovint les ciutats estan llargs períodes de temps sense canvis i de sobte, en un breu període de temps, es concentren multitud de canvis. Una mena de revolució urbanística. Manresa, sense cap mena de dubte, es troba immersa de ple en un d'aquests moments. La construcció de la nova zona de la Parada, l'anomenat Pla de Barris o les obres de la Plaça Major en són exemple.

7.1. Habitatges a 31/12/2005 segons any de construcció

Barri	< s. XX	1900-39	1940-59	1960-79	1980-99	2000-02	2003-05	Total
Guix - Pujada Roja	29	65	65	109	0	0	2	270
Suanya-Comtals-Sta. Caterina	11	47	223	123	13	0	3	420
Mion-Puigberenguer-Miralpeix	12	169	652	664	310	130	119	2.056
Sant Pau	17	13	134	39	7	19	2	231
Valldaura	249	507	534	527	566	318	14	2.715
Viladordis	38	59	56	51	15	15	148	382
Barri Antic	1.852	471	145	186	287	63	56	3.060
Passeig i Rodalies	331	671	195	1.248	682	145	185	3.457
Vic - Remei	668	374	346	842	581	86	102	2.999
Plaça Catalunya - Bda. Saldes	33	157	245	1.784	870	133	81	3.303
Poble Nou	42	261	324	1.104	807	192	115	2.845
Carretera de Santpedor	34	192	387	1.609	1.484	531	764	5.001
Sagrada Família	2	30	352	1.811	524	133	274	3.126
Font dels Capellans	6	17	72	928	70	29	4	1.126
Escodines	547	187	92	791	349	423	69	2.458
Balconada	0	0	0	496	310	0	0	806
Pare Ignasi Puig	0	0	0	481	0	0	0	481
Cal Gravat	0	0	0	1	568	4	0	573
Total	3.871	3.220	3.822	12.794	7.443	2.221	1.938	35.309

Font: Ajuntament de Manresa

7.3. ACTIVITAT CONSTRUCTORA

La multitud de registres que s'aprofiten com a font d'informació del sector de la construcció pot arribar a confondre degut a que, si es desconeixen els matisos de les fonts d'informació, pot semblar que les diferents dades que s'ofereixen siguin incoherents. No és un exercici d'aquest informe estendre's en argumentar la diferència entre les llicències de primera ocupació (Ajuntament de Manresa) i els habitatges finalitzats (Generalitat de Catalunya). O bé entre els habitatges iniciats i les llicències d'obres majors. Deixant de banda les notes metodològiques, tota la informació que versa sobre l'activitat constructora coincideix en un aspecte: L'activitat constructora dels últims anys és d'un nivell extraordinari.

La gran disponibilitat de fonts per valorar la salut del mercat de l'habitatge fa que unes esdevinguin bones eines per valorar determinats aspectes que d'altres no consideren i viceversa. Així doncs, mentre la informació oferta per la Generalitat de Catalunya esdevé una gran eina per l'anàlisi de la tipologia de la nova construcció, la informació processada a partir de la informació gestionada des del propi Ajuntament permet el tractament de les dades a nivell de barris.

7.2. Habitatges iniciats i acabats segons tipologia edificatòria i superfície

Tipologia edificatòria	Any 2001		Any 2002		Any 2003		Any 2004		Any 2005	
	Iniciats	Acabats	Iniciats	Acabats	Iniciats	Acabats	Iniciats	Acabats	Iniciats	Acabats
Unifamiliars	13	34	9	82	26	173	41	109	27	31
0 a 50 m ²										
De 51 a 75 m ²				9						
De 76 a 100 m ²		1	2	6		69		21	4	3
De 101 a 125 m ²	3	2			8	12	4	21	3	6
De 126 a 150 m ²	1	7		21		38	1			3
+ de 150 m ²	9	24	7	46	18	54	36	67	20	19
Plurifamiliars en bloc	891	700	508	513	1.474	613	1.207	545	851	1.021
0 a 50 m ²		21								
De 51 a 75 m ²	117	69	10	16	127		80		191	104
De 76 a 100 m ²	252	14	6	56	269	36	427	16	220	485
De 101 a 125 m ²	105	159	87	137	323	18	102	28	101	176
De 126 a 150 m ²	77	98	193	91	461	291	124	96	312	134
+ de 150 m ²	340	339	212	213	294	268	474	405	27	122
Total	904	734	517	595	1.500	786	1.248	654	878	1.052
0 a 50 m ²	0	21	0	0	0	0	0	0	0	0
De 51 a 75 m ²	117	69	10	25	127	0	80	0	191	104
De 76 a 100 m ²	252	15	8	62	269	105	427	37	224	488
De 101 a 125 m ²	108	161	87	137	331	30	106	49	104	182
De 126 a 150 m ²	78	105	193	112	461	329	125	96	312	137
+ de 150 m ²	349	363	219	259	312	322	510	472	47	141

Font: Departament de Medi Ambient i Habitatge de la Generalitat de Catalunya

Així doncs, de les dades del Departament de Medi Ambient i Habitatge de la Generalitat de Catalunya s'extreu que la major part dels habitatges que es construeixen són pisos d'entre 76 i 100 metres quadrats ubicats a edificis plurifamiliars. De fet, aquesta tipologia d'habitatge representa el 46,4% dels acabats de construir al llarg de l'any 2005. Els de menys de 76 metres quadrats, habitatges enfocats per clienteleles joves, representen el 9,9%. Els de més de 150 metres quadrats, enfocats a clientela que vol millorar el seu habitatge, representen el 13,4%.

7.4. BARRIS

La informació que es desprèn de l'explotació estadística de les bases de dades de gestió del cadastre o de les llicències d'obres de l'Ajuntament de Manresa no fan més que corroborar el que es desprèn d'altres fonts d'informació. No obstant, l'anàlisi de l'activitat constructora a nivell de zones, ja sigui seccions, districtes o barris, tan sols es pot dur a terme partint de la informació gestionada per l'Ajuntament.

L'activitat constructora de l'any 2005 ha estat generalitzada en totes les zones de la ciutat, tant a nivell d'obra pública com podria ser la Plaça Major de l'Ajuntament o les obres del Pla de Barris impulsades per la Generalitat de Catalunya com a nivell d'obra privada. Un dels pocs aspectes positius de l'elevat preu de l'habitatge és que, en estar els immobles més ben valorats, els propietaris tenen un major interès en mantenir les seves propietats en les millors condicions possibles. Així doncs, ara és més freqüent que mai trobar comunitats disposades a rehabilitar les seves finques.

Mentre les rehabilitacions d'immobles estan presents a totes les zones de la ciutat, l'obra nova es concentra en zones molt determinades. Mion, Parada i Sagrada Família han concentrat bona part de la construcció d'obra nova de la ciutat. El Barri Antic i les Escodines, àmbit d'actuació principal de

l'empresa municipal Forum, també han aollit un elevat nivell d'activitat constructora, tant a nivell de nous habitatges com de rehabilitació. Això ha suposat una millora molt considerable del casc històric de la ciutat i ha permès augmentar el nombre d'habitatges ocupats en aquesta zona de la ciutat.

7.5. MERCAT DE L'HABITATGE

De manera reduccionista es podria considerar que els clients habituals de les agències immobiliàries dels municipis urbans del Principat són els recent emancipats, els nou vinguts i les famílies que cerquen una millora d'habitatge. Manresa, a diferència de bona part de municipis propers a Barcelona, atén una clientela addicional: El col·lectiu dels que provenen d'indrets on l'habitatge té uns preus més elevats que no pas al Bages.

D'aquesta manera, en línies generals, les agències immobiliàries de la ciutat atenen tres tipus de clients. El primer grup és el de les **persones que ja viuen a Manresa**. Aquest col·lectiu està format pels que pretenen canviar d'habitatge per millorar i pels joves manresans que s'emancipen. Aquest col·lectiu coneix la ciutat a la perfecció sabent a quines zones estan disposats a adquirir l'habitatge i a quines zones no estan disposats a residir. El factor barri, per aquest col·lectiu, és determinant i és un paràmetre que sempre és present. Els que canvien d'habitatge per millorar tan sols consideren el mercat d'habitatge de venda; per contra, els manresans recent emancipats consideren el mercat de lloguer com una alternativa vàlida.

Un segon gran col·lectiu és el de les **persones vingudes de l'estranger**. L'elevada mobilitat laboral d'aquest col·lectiu fa que la principal alternativa contemplada sigui el mercat de lloguer. Un paràmetre important dels habitatges que considera aquest col·lectiu és el cost; deixant de banda, fins a cert punt, el factor ubicació i les comoditats que pugui oferir l'habitatge en forma d'ascensor, aparcament o qualitat dels acabats.

El col·lectiu de persones que **provenen de l'àrea metropolitana de Barcelona** i que cerquen habitatge a Manresa seria un tipus de clientela que aporta un punt de diferenciació del mercat immobiliari de la ciutat respecte d'altres. Aquest col·lectiu aprofita el diferencial de preu de l'habitatge entre Manresa i el seu lloc de residència habitual per traslladar-se al Bages. Part d'aquest col·lectiu és la primera vegada que adquireixen un habitatge i, degut a que no poden fer front els imports demanats pels habitatges de l'àrea metropolitana de Barcelona, concentren la seva cerca a un indret més econòmic (i ben comunicat) com Manresa. Un col·lectiu important de la zona metropolitana de Barcelona, especialment del Vallès, és aquell conformat per les famílies disposades a canviar el seu habitatge (normalment pisos petits) per un de millor com podria ser una casa unifamiliar, un dúplex o pisos amples amb piscina comunitària. L'atractiu dels habitatges amb preus relativament moderats, juntament amb una certa proximitat als centres de treball, ha fet de Manresa un pol d'atracció per la gent de l'àrea metropolitana.

Aquest últim col·lectiu, en esdevenir un factor diferencial respecte d'altres municipis, és clau per induir a pensar que la disminució del preu de l'habitatge arribarà més tard a Manresa que no pas a d'altres indrets.

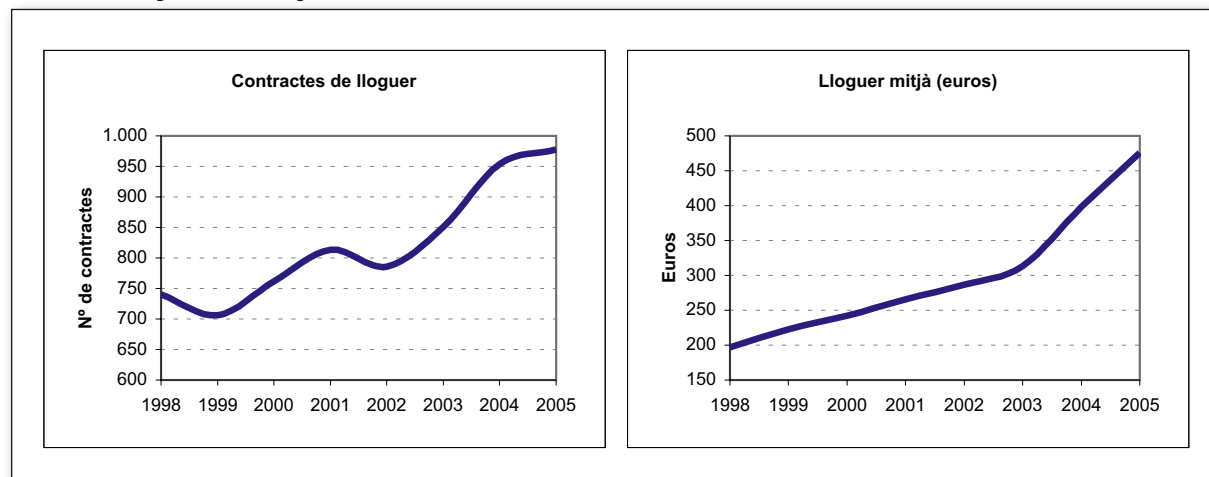
7.5.1. El mercat de lloguer

A Manresa, al llarg del 2005, s'han registrat 13,9 contractes de lloguer per cada mil habitants. Es tracta del nivell de lloguer més elevat de les ciutats catalanes de més de 50.000 habitants després de Barcelona (15,1). El dinamisme del mercat de lloguer d'habitatge de la capital del Bages es pot veure frenat a mitjà termini si es mantenen els increments de preus dels dos últims anys. El preu contractual mitjà de l'any 2005 és de 476 euros, un import que malgrat ser sensiblement inferior al de ciutats com Sabadell (750 €) o Terrassa (700 €), ha patit forts increments en els últims dos anys. Si bé l'increment del lloguer mitjà

contractual de Manresa, Sabadell i Terrassa al llarg de l'últim any ha estat del 19% per cadascuna de les tres ciutats, l'acumulat de l'increment dels dos últims anys de Manresa (52%) ha estat ben superior al de Terrassa (30%) i Sabadell (23%).

7.3. Mercat de lloguer de l'habitatge

Font: Departament de Medi Ambient i Habitatge de la Generalitat de Catalunya

7.5.2. El mercat de compra - venda

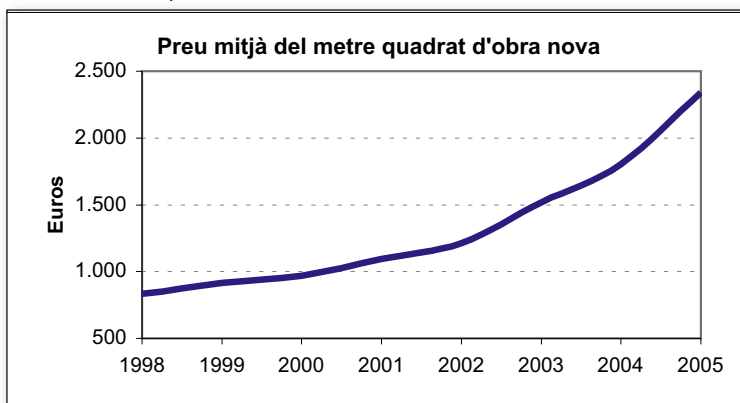
Asseverar que el mercat de compra – venda d'habitatge de Manresa incrementa any rera any el seu dinamisme no és una afirmació gratuïta sinó que és una realitat que es pot constatar amb la reducció constant del temps que triga una promoció en ser venuda. L'any 2000, una promoció immobiliària trigava 28 mesos en ser totalment venuda; a partir d'aleshores, el termini de venda de la promoció s'ha anat reduint a una cadència mitjana de tres mesos per any fins arribar als 15 mesos de l'any 2005.

El preu mitjà de metre quadrat d'habitatge d'obra nova a finals de l'any 2005 és de 2.343 euros. Es tracta d'un import baix si es compara amb la resta de municipis mitjans de Catalunya però que ha patit un increment en l'últim any del 29,9% que tan sols ha estat superat per Girona (31,5%) i Tarragona (30,5%). És cert que un habitatge és menys car a Manresa que a moltes ciutats mitjanes de Catalunya, especialment de l'àrea de la conurbació de Barcelona i que aquest fet explica els fluxos de població d'aquestes àrees vers el Bages, però l'esforç que s'ha de fer per aconseguir un habitatge és elevat. El preu d'un habitatge d'obra nova de 70 metres quadrats gira entorn els 160.000 euros. Tenint en compte l'Euribor actual i un període d'amortització de 30 anys, la quota mensual resultant de 800 euros conforma una forta càrrega per moltes famílies.

El mercat és dinàmic i els preus augmenten de forma espectacular. De fet, el preu del metre quadrat d'habitatge s'ha doblat en menys de quatre anys. Cada dia que passa resulta més difícil accedir a un habitatge i aquest problema és una de les principals preocupacions dels ciutadans. Tenint en compte que les polítiques futures de l'Administració seran cada cop més contundents en la línia d'intentar aturar la inflació del mercat de l'habitatge i que la major part dels estudis que analitzen el sector immobiliari dibuixen un escenari de moderació de preus a nivells similars a l'IPC, es pot preveure que el preu de l'habitatge català, a mitjà termini, es moderi. Pel que fa referència al mercat immobiliari de Manresa, es preveu que la moderació de preus sigui més tardana degut a que la demanda d'habitatges al Bages gaudeix d'una força addicional respecte el mercat immobiliari de la conurbació de Barcelona: El col·lectiu dels que cerquen habitatge a Manresa atrets pel diferencial de preu respecte l'àrea metropolitana. S'ha de tenir en compte, a més, que els preus del mercat immobiliari de la ciutat va trigar més en enlairar-se que no pas els de l'àrea metropolitana.

7.4. Mercat de compra - venda

Font: Departament de Medi Ambient i Habitatge de la Generalitat de Catalunya

7.6. PERSPECTIVA EMPRESARIAL

El sector de la construcció està gaudint d'una època daurada degut a que el gran volum d'oferta no ha estat suficient per cobrir la demanda existent. El desajust entre oferta i demanda ha provocat continus increments del preu dels habitatges. D'aquesta manera, no és estrany que el sector presenti un estat de salut extraordinari fins el punt d'haver esdevingut un dels principals motors del creixement de l'economia catalana dels últims anys. De les dades del Registre Mercantil s'extreu una sèrie de constatacions que no dóna lloc a interpretacions ambigües. El compte de resultats de les empreses de la construcció de Manresa ofereix un resultat d'explotació del 6,6% de les vendes, un resultat final després d'impostos del 5,1% de les vendes, una relació entre el resultat final de l'exercici i els fons propis del 16,3% i una relació entre el resultat després d'impostos i l'actiu immobilitzat del 42%. Qualsevol interpretació que es faci de la comptabilitat de les empreses constructores deixa palès l'elevada rendibilitat que ofereix el sector.

7.5. Compte de resultats consolidat. Construcció (CNAE 45)

Concepte	Manresa		Bages	
Vendes	198.679.433	} 100%	412.640.199	} 100%
Altres ingressos d'explotació	0		93.004	
Resultat d'explotació	13.138.374	6,6%	23.996.302	5,8%
Resultat de l'exercici	10.068.596	5,1%	16.378.032	4,0%

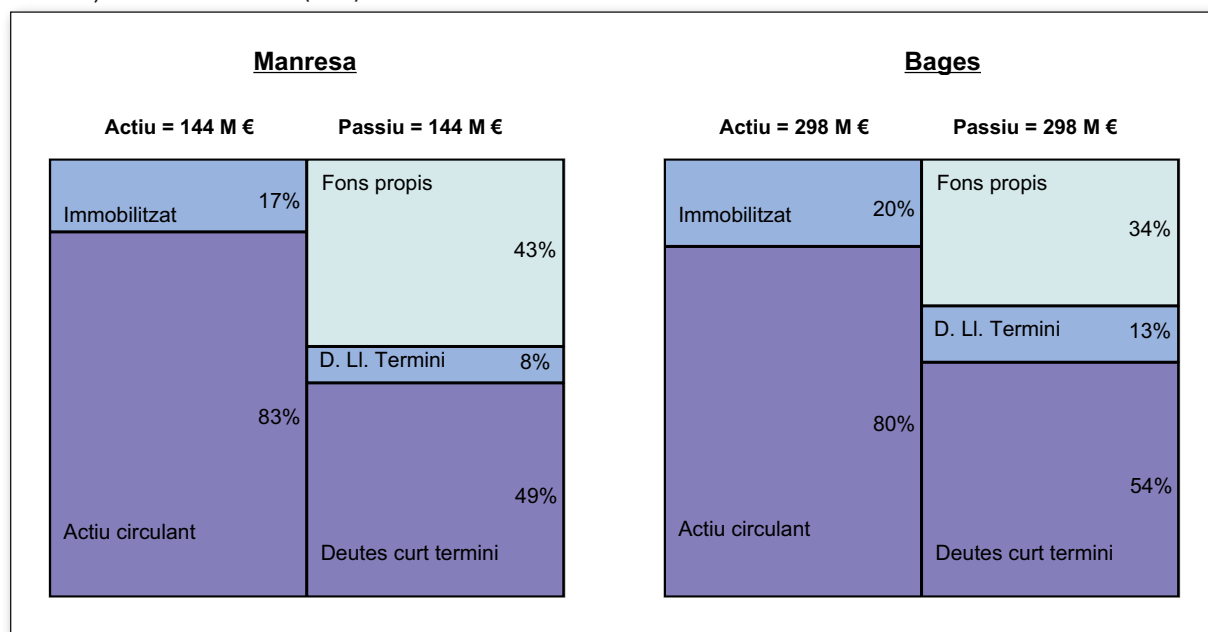
Font: Registre Mercantil

La construcció, deixant de banda l'elevada capacitat d'arrossegament cap endavant i cap a endarrera, no és un sector marginal de l'economia local sinó que té un important pes específic. Segons dades del Registre Mercantil, la construcció aporta el 7,9% de la facturació de la comarca i ocupa el 9,8% dels empleats del Bages. Les magnituds a nivell municipal són similars, la construcció aporta el 9,5% de la facturació i el 10,6% de l'ocupació.

Una alternativa al Registre Mercantil per ponderar la participació de la construcció a l'economia municipal és l'Institut Nacional de la Seguretat Social (INSS). De fet, les conclusions que s'extreuen de la interpretació d'unes dades o altres són similars. El 9,4% dels ocupats de Manresa desenvolupa les seves tasques professionals a la construcció amb una participació desigual entre el col·lectiu dels assalariats (el 8,2% dels assalariats treballen a la construcció) i els treballadors autònoms (15,4%).

7.6. Balanç consolidat. Construcció (CNAE)

Font: Registre Mercantil

8 Comerç

8. COMERÇ

8.1. OFERTA COMERCIAL

Segons l'Anuari Econòmic d'Espanya, publicació que elabora el Servei d'Estudis de "la Caixa" des de 1997, es mostra en el període 2000-2005 una disminució del 3% en el nombre total d'establiments detallistes de la ciutat, mentre que en el conjunt de Catalunya la variació ha estat de gairebé un 7% positiu. En canvi, la superfície comercial ha augmentat a Manresa en pràcticament un 4%, en la mateixa tònica que el conjunt del país. Això es tradueix en un increment de la dimensió mitjana dels establiments comercials, que es situa actualment en els 123 metres quadrats (per 115 metres quadrats l'any 2000).

8.1. Oferta comercial. Manresa

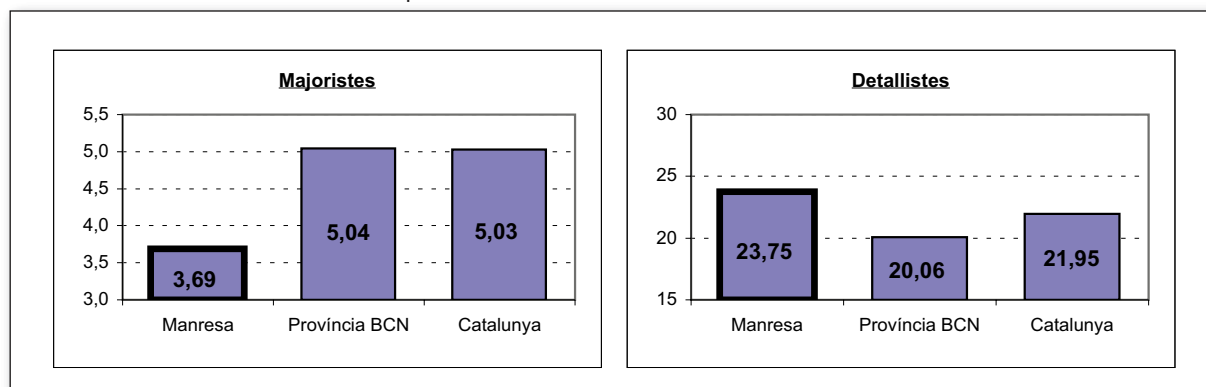
Activitat	2000	2005	% Incr.
Activitats comercials	2.004	1.931	-3,6
Activitats majoristes	277	260	-6,1
Activitats minoristes	1.727	1.671	-3,2
Establiments comercials detallistes	1.727	1.671	-3,2
Alimentació	610	563	-7,7
<i>Comerç tradicional</i>		519	
<i>Supermercats</i>		44	
No alimentació	1.050	1.037	-1,2
Comerç mixt	67	71	6,0
Superfície ocupada (m2) comercial detallistes	198.087	205.369	3,7
Alimentació	37.084	37.553	1,3
<i>Comerç tradicional</i>		19.984	
<i>Supermercats</i>		17.569	
No alimentació	131.884	137.000	3,9
Comerç mixt	29.119	30.816	5,8

Font: Ajuntament de Manresa

L'equipament comercial i de serveis del municipi és ampli, amb establiments d'un gran ventall de sectors d'alta especialització i qualificació, amb presència de formats comercials diversos, generant en conjunt un entorn de comerç de qualitat.

En aquest sentit, les dades mostren una considerable densitat comercial detallista a la ciutat, amb uns indicadors de dotació d'establiments detallistes superiors als valors mitjans de la província i el país, tant en nombre d'establiments com en termes de superfície comercial. Per contra, amb el comerç a l'engròs la situació és a l'inrevés.

8.2. Dotació comercial: Nombre d'establiments per cada 1000 habitants

Font: Anuario Económico de España 2005. Edita el Servei d'Estudis de 'La Caixa'

8.2. OCUPACIÓ

El nombre de treballadors per compte aliè registrats al sector comercial del Bages supera per primera vegada les 11.000 persones, al llarg del darrer any. Addicionalment, gairebé 3.800 persones hi treballen en règim d'autònom. L'ocupació en aquest sector no ha parat de créixer tant en xifres absolutes com en termes relatius (actualment representa el 19% del total d'assalariats de la comarca i el 27% dels autònoms).

El nombre d'empreses registrades en aquest mateix sector és de 1.667, el que representa el 25% del total d'empreses de la comarca. En el comerç el nombre mig d'empleats per empresa és actualment de 6,6.

Al llarg del 2005 el nombre d'assalariats en el sector comercial ha augmentat en un 4%. L'ocupació total en aquest sector augmenta a causa del creixement dels assalariats, atès que el nombre d'autònoms es redueix progressivament.

El nombre d'empreses comercials es manté lleugerament a l'alça en els darrers dos anys. El creixement de l'ocupació es sosté principalment per l'augment de la dimensió mitjana de les empreses, i no tant per la creació de noves unitats empresarials.

8.3. Ocupació i empreses

Trimestre	Assalariats	Empreses	Ass / Empr.	Autònoms	Ocupats
Any 2001					
Primer trimestre	7.721	1.597	4,8	3.832	11.553
Segon trimestre	7.869	1.593	4,9	3.846	11.715
Tercer trimestre	7.788	1.576	4,9	3.840	11.628
Quart trimestre	7.928	1.601	5,0	3.815	11.743
Any 2002					
Primer trimestre	8.002	1.603	5,0	3.799	11.801
Segon trimestre	8.048	1.594	5,0	3.829	11.877
Tercer trimestre	8.041	1.575	5,1	3.807	11.848
Quart trimestre	8.304	1.580	5,3	3.835	12.139
Any 2003					
Primer trimestre	8.143	1.575	5,2	3.858	12.001
Segon trimestre	8.306	1.576	5,3	3.868	12.174
Tercer trimestre	8.194	1.535	5,3	3.860	12.054
Quart trimestre	8.500	1.574	5,4	3.887	12.387
Any 2004					
Primer trimestre	8.462	1.577	5,4	3.859	12.321
Segon trimestre	9.943	1.582	6,3	3.904	13.847
Tercer trimestre	10.013	1.591	6,3	3.893	13.906
Quart trimestre	10.302	1.622	6,4	3.922	14.224
Any 2005					
Primer trimestre	10.334	1.640	6,3	3.889	14.223
Segon trimestre	10.588	1.654	6,4	3.874	14.462
Tercer trimestre	10.641	1.641	6,5	3.853	14.494
Quart trimestre	10.841	1.659	6,5	3.809	14.650

Font: Departament de Treball i Indústria de la Generalitat de Catalunya a partir de dades de l'INSS

Nota metodològica: Des del segon trimestre de 2004, el criteri de municipalització consisteix en assignar el centre de cotització al municipi on desenvolupa l'activitat econòmica l'empresa, i no al municipi on consta el domicili fiscal de l'empresa.

Prenent en consideració únicament la ciutat de Manresa, el nombre d'assalariats que es dediquen al sector comercial supera les 5.500 persones. Per subsectors, el més important és el comerç al detall (58%) seguit del comerç majorista i intermediaris de comerç (24%) i finalment la venda, manteniment i reparació de vehicles i carburants (18%).

El nombre d'empreses comercials domiciliades a la ciutat és de 890, sent el sector amb més pes el detallista (64%). El comerç a l'engròs representa el 22% de les empreses, i la venda, manteniment i reparació de vehicles el 14%.

8.3. ESTRUCTURA EMPRESARIAL DEL SECTOR

De l'anàlisi dels comptes anuals de 2004 de les empreses comercials domiciliades a Manresa (cal tenir en compte que aquest anàlisi inclou només les societats mercantils, que són les que tenen l'obligació de dipositar els comptes anuals al Registre Mercantil) es desprèn que la facturació total del sector supera els 700 milions d'euros. El 99% d'aquest import correspon a xifra de vendes, i el restant a altres ingressos d'explotació.

8.4. Compte de resultats i balanç consolidat de les empreses comercials de Manresa

Concepte	Euros	%
Compte de resultats		
Vendes	694.944.681	} 100,0
Altres ingressos d'explotació	5.669.126	
Resultat d'explotació	25.704.018	3,7
Resultat de l'exercici	13.987.369	2,0
Balanç		
Actiu	371.423.424	100,0
Immobilitzat	103.813.266	28,0
Actiu circulat	267.610.158	72,0
Passiu	371.423.424	100,0
Fons propis	124.335.771	33,5
Deutes llarg termini	46.549.784	12,5
Deutes curt termini	200.537.869	54,0

Font: Registre Mercantil

La xifra de negoci del sector representa el 33% del total de producció de les empreses de la ciutat. Per tant, es tracta d'un sector cabdal per el seu pes específic en l'activitat econòmica municipal.

Per terme mig, les empreses comercials van obtenir el 2004 un resultat d'explotació del 3,7% de la xifra de negoci, mentre que el resultat net de l'exercici es situa en el 2%.

Per subsectors, el que de mitjana registra uns marges més elevats és el comerç a l'engròs, amb un resultat d'explotació del 5,4% de la facturació. El segueix el comerç al detall (2,8%) i finalment la venda i reparació de vehicles (2%).

L'aportació de cada subsector a les vendes totals del sector es distribueix de la forma següent: comerç a l'engròs i intermediaris de comerç (47%); venda i reparació de vehicles i carburants (41%); comerç al detall (12%).

8.4. REFORMA I MODERNITZACIÓ D'ESTABLIMENTS

En l'anàlisi i valoració dels indicadors de conjuntura del comerç de la ciutat, l'activitat renovadora i de modernització dels establiments ha de ser un element a tenir en compte com a índex de la tònica general del sector.

El nombre de llicències d'obres –ja siguin majors o menors– per a la remodelació de locals comercials s'ha mantingut estable al llarg dels darrers anys entorn la vintena anual.

En el còmput del període 2001-2005 resulta una xifra de 80 intervencions, el que suposa un 5% de l'equipament comercial existent. Aquesta xifra arriba a 174 si incloem, a més del comerç, les activitats de restauració i resta de serveis desenvolupats en local en planta baixa.

Aquest indicador, no obstant, no recull les actuacions de millora que suposen merament la renovació interior d'equipaments mobles i que no requereixin llicència. En aquest sentit, són indicatius els projectes presentats en les diferents convocatòries d'ajuts municipals per a la modernització del comerç.

Dins de l'àmbit del Nucli Antic, en el conjunt de les convocatòries de 2003, 2004 i 2005 –anteriorment es podien acollir al programa exclusivament les noves obertures– s'han presentat 34 projectes de modernització d'establiments, amb una inversió mitjana declarada per projecte que supera lleugerament els 18.000 €.

L'esforç individual en inversió de les empreses comercials i la seva contínua adaptació a l'evolució de les necessitats reals dels consumidors determinarà, en gran part, el nivell d'èxit davant els reptes de la competitivitat i les possibilitats de projecció del comerç de Manresa.

8.5. Nombre d'actuacions de reforma en establiments comercials

Tipus de local	2001	2002	2003	2004	2005	Total 01-05
Comerç	18	15	16	15	16	80
Restauració	11	4	7	7	7	36
Altres serveis	5	8	5	10	7	35
Sense ús específic	4	3	5	5	6	23
Total	38	30	33	37	36	174

Font: Ajuntament de Manresa

8.5. CLIMA COMERCIAL

Els indicadors de clima del comerç minorista pretenen ser un reflex de l'evolució del sector de la distribució comercial a curt termini, amb especial atenció als efectes sobre la marxa del negoci dels factors estacionals i de conjuntura.

Són referent d'aquest tipus d'estudi l'Informe del clima comercial urbà que elabora l'IDESCAT, l'Índex del comerç al detall de l'INE, i l'Enquesta de conjuntura del comerç de la Cambra de Barcelona. Tots ells es publiquen amb periodicitat trimestral o mensual.

Concretament, l'indicador del clima comercial urbà respon a l'enquesta d'opinió que es realitza entre els responsables dels establiments ubicats en els Centres Comercials Oberts de Catalunya (CCOC), entre ells el de Manresa. Es defineix com a CCOC les zones d'interior d'un casc urbà caracteritzades per una alta concentració d'oferta comercial.

Al llarg de 2005, es mostra un clima comercial urbà en conjunt positiu, amb un saldo –diferència entre valoracions positives i negatives– generalment favorable. Quant a les expectatives per als mesos següents, aquestes no són gaire optimistes atès que tots els indicadors presenten saldos negatius.

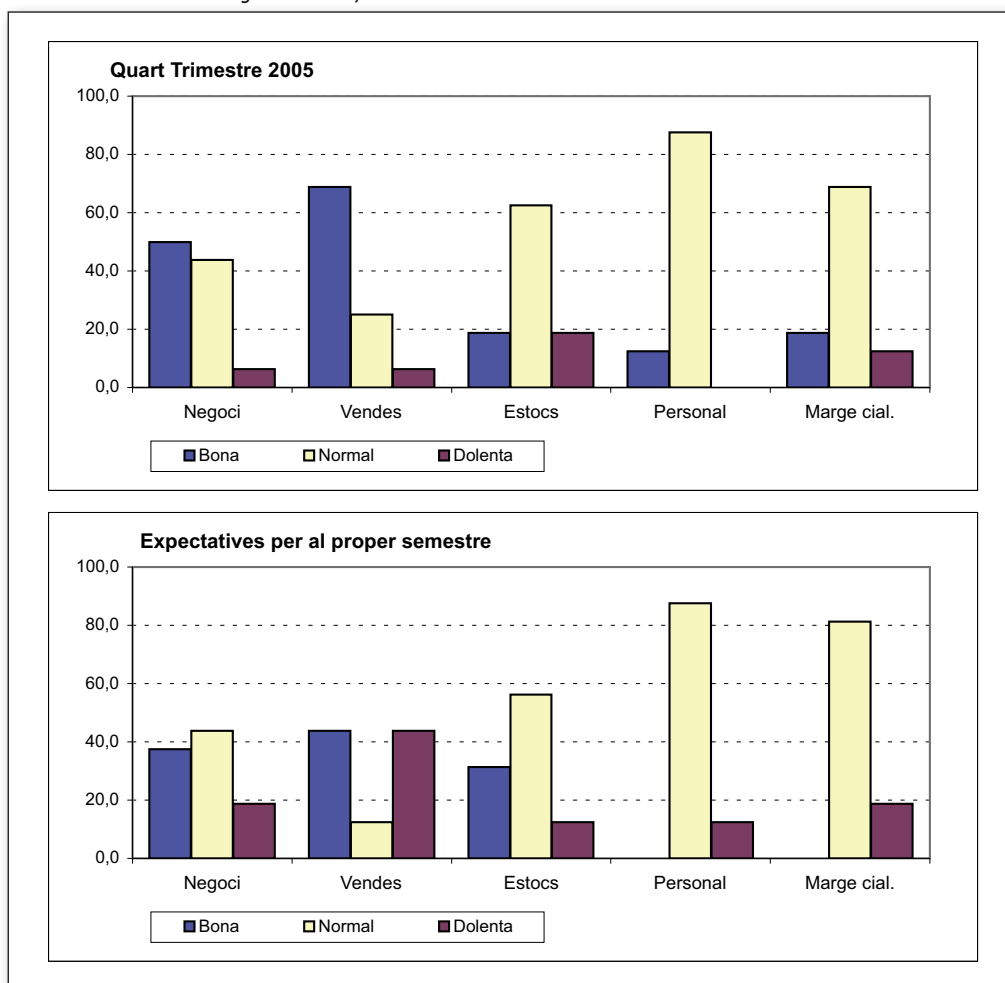
La taula següent mostra els resultats de l'últim trimestre de 2005, així com les expectatives dels comerciants de cara als mesos posteriors. El saldo és la diferència entre els percentatges corresponents a cada parell de respostes de signe contrari (positiu-negatiu).

8.6. Clima comercial urbà

Resultats quart trimestre 2005	Bona	Normal	Dolenta	Saldo
Marxa del negoci	50,0	43,8	6,3	43,7
Xifra de vendes	68,8	25,0	6,3	62,5
Estoc de mercaderies	18,8	62,5	18,8	0,0
Nombre de persones ocupades	12,5	87,5	0,0	12,5
Marge comercial	18,8	68,8	12,5	6,3
	Evolució			
Expectatives per al proper semestre	positiva	negativa	estable	Saldo
Marxa del negoci	37,5	43,8	18,8	18,7
Xifra de vendes	43,8	12,5	43,8	0,0
Estoc de mercaderies	31,3	56,3	12,5	18,8
Nombre de persones ocupades	0,0	87,5	12,5	-12,5
Marge comercial	0,0	81,3	18,8	-18,8

Font: Direcció General de Comerç i Institut d'Estadística de Catalunya

8.7. Marxa declarada del negoci al comerç urbà. Manresa

Font: Direcció General de Comerç i Institut d'Estadística de Catalunya

9 **Serviceis**

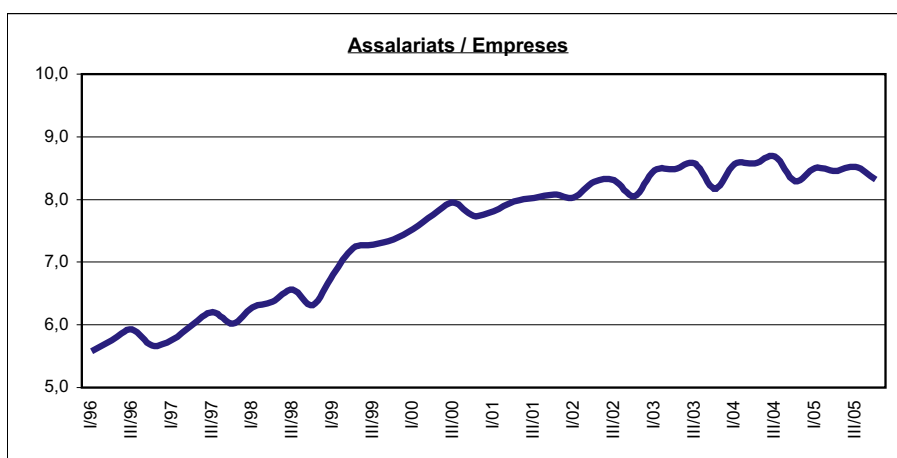
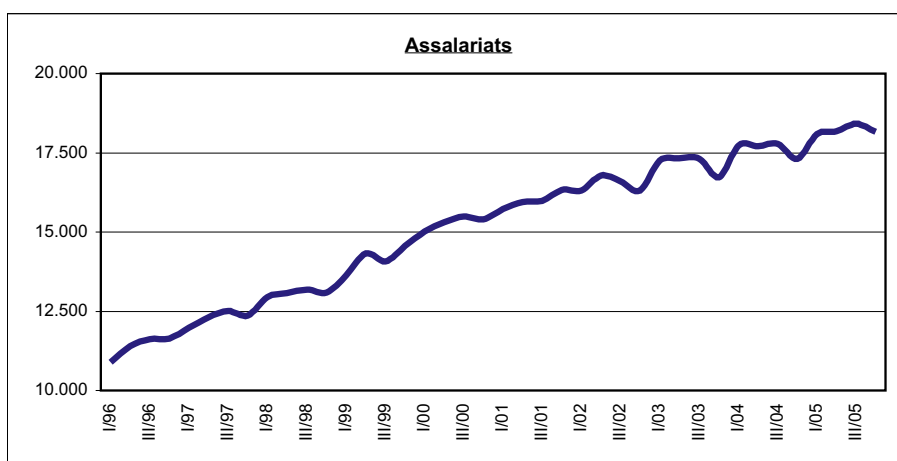
9. SERVEIS

9.1. SECTOR SERVEIS

El fenomen de terciarització de les economies occidentals s'accentua en els nuclis dels sistemes urbans. És el cas de Manresa, una ciutat on el sector serveis té cada dia una major presència, a causa, per una banda, del procés de terciarització de les economies occidentals i, per altra, de la creixent concentració de serveis comarcals a la ciutat. No es tracta d'una afirmació gratuïta, sinó que totes les fonts d'informació disponibles que permeten fer una valoració de l'evolució de l'economia del territori apunten en aquesta mateixa direcció.

9.1. Assalariats sector serveis

Trimestre	Assalariats	Autònoms	Ocupats	Assal./Empr.
I - 2004	17.719	3.539	21.258	8,6
II - 2004	17.714	3.581	21.295	8,6
III - 2004	17.784	3.599	21.383	8,7
IV - 2004	17.318	3.614	20.932	8,3
I - 2005	18.094	3.641	21.735	8,5
II - 2005	18.183	3.661	21.844	8,5
III - 2005	18.417	3.661	22.078	8,5
IV - 2005	18.164	3.670	21.834	8,3

Font: Departament de Treball i Indústria de la Generalitat a partir de dades de l'INSS

El nombre d'ocupats de Manresa que desenvolupa les seves tasques professionals al sector serveis s'incrementa, amb el pas del temps, tant en números absoluts com en pes relatiu sobre el volum total de l'ocupació de la ciutat. De la mateixa manera, el nombre de centres de cotització de la Seguretat Social (empreses) que operen al sector serveis de la ciutat augmenta, any rera any, en termes absoluts i en termes relatius. La facturació de les empreses del sector serveis ha augmentat al llarg de l'any 2005 en major mesura que no pas ho ha fet la facturació total del territori. Les dades de producció interior bruta publicades per l'Anuari Comarcal de Catalunya mostren com el sector serveis adquireix, amb el pas del temps, una major participació a l'economia del Bages.

El 69,0% de l'ocupació de Manresa (68,7% dels assalariats i 70,4% dels treballadors per compte propi) desenvolupa les seves tasques professionals al sector serveis. La participació resulta inferior si es contempla des de la perspectiva de la facturació, el 55,9% de la facturació de les empreses mercantils de la ciutat prové del sector serveis. Les dades del PIB, tan sols disponibles a nivell comarcal, mostren que el sector serveis bagenc aporta un 55,4% a la producció bruta de la comarca.

Subdividir l'economia en sectors permet fragmentar-la en porcions de certa homogeneïtat que facilita l'anàlisi. No obstant, quan una de les partions (serveis) suposa dues terceres parts del total de l'economia, s'està parlant d'un sector heterogeni que requereix, inexorablement, ser desglossat. Una alternativa vàlida per desglossar el sector serveis és en base el nivell de coneixement requerit per operar en aquell àmbit. Es tracta dels conceptes terciari, quaternari i quinari.

9.2. SECTOR TERCIARI

Seguint la divisió del sector serveis en funció del nivell de coneixement requerit per operar d'una manera eficient, el sector terciari és aquell que demana un nivell més baix de coneixements. El terciari inclou els serveis més bàsics, com són els domèstics i els personals. Es tracta de l'àmbit de serveis més localista a causa de disposar d'una elevada capacitat per detectar les necessitats locals i generar oferta suficient per cobrir aquestes necessitats. Les empreses que treballen en aquest àmbit no acostumen a expandir-se a nivell geogràfic per les dificultats que tenen per detectar demandes llunyanes al seu àmbit d'actuació. El principal obstacle per expandir-se a través de la diversificació de productes, dins el propi àmbit geogràfic d'actuació, és de caràcter tècnic. La capacitat de creixement queda supeditada, en la majoria dels casos, a hipotètics increments de les necessitats locals del servei ofert.

El 3,0% de l'ocupació del sector serveis de Manresa desenvolupa les seves activitats professionals al sector terciari. L'ocupació del terciari es distribueix de forma desigual entre treballadors assalariats i treballadors autònoms: Mentre el 2,3% dels assalariats del sector serveis de Manresa treballa al sector terciari (2,6% a Catalunya), el 6,2% dels treballadors per compte propi del sector serveis de la ciutat du a terme la seva activitat econòmica al sector terciari (5,7% a Catalunya). L'elevat pes de l'ocupació per compte propi és un fet intrínsec dels serveis domèstics i personals.

9.2. Ocupació sector terciari

Trimestre	Assalariats	Autònoms	Empreses
93 - Activitats diverses de serveis personals	422	226	124
95 - Llars que ocupen a personal domèstic	4	0	4
99 - Organismes extraterritorials	0	0	0
Terciari	426	226	128
Serveis	18.164	3.670	2.183

Font: Departament de Treball i Indústria de la Generalitat de Catalunya a partir de dades de l'INSS

Si bé bona part de l'oferta dels serveis a les persones i els serveis domèstics no prové de societats anònimes o limitades, sinó que prové de treballadors autònoms i del sector públic, les dades que s'obtenen del Registre Mercantil mostren el terciari com un sector que ofereix una situació financera favorable. Malgrat que la literatura econòmica acostuma a considerar que el sector terciari aporta un valor afegit reduït, les ràtios són sòlides. La rendibilitat de les vendes (resultat explotació / vendes) és el 4,2%; la rendibilitat dels fons propis (resultat exercici / fons propis), el 8,3%; la rotació de l'actiu (vendes / actiu), l'1,3; i les vendes anuals dupliquen l'actiu immobilitzat.

9.3. Compte de resultat i balanç sector terciari

Compte de resultat (euros)		
Vendes	5.671.592	} 100%
Altres ingressos d'explotació	0	
Resultat d'explotació	239.871	4,2%
Resultat de l'exercici	109.869	1,9%
Balanç (euros)		
Actiu	4.332.569	100%
Immobilitzat	2.434.073	56%
Actiu circulant	1.898.496	44%
Passiu	4.332.569	100%
Fons propis	1.329.613	31%
Deutes llarg termini	978.299	23%
Deutes curt termini	2.024.657	47%

Font: Registre mercantil

9.3. SECTOR QUATERNARI

Es considera quaternari aquell sector que per desenvolupar les tasques inherents al seu àmbit de treball requereix d'un nivell de coneixements mitjà. Els àmbits econòmics que pertanyen al quaternari són el comerç, l'hoteleria, el transport, la mediació financera i les activitats immobiliàries.

El volum d'ocupació que genera el sector quaternari a Manresa és similar al generat a Catalunya; no obstant, la distribució per àmbits de negoci d'aquesta ocupació difereix entre un àmbit territorial i altre. Mentre l'ocupació assalariada del quaternari de Manresa representa el 45,7% del sector serveis (a Catalunya el 49,3%), la presència del comerç a Manresa és més important que la presència que té el comerç a Catalunya, l'hoteleria té un major pes al Principat que no pas a la capital del Bages i el sector de transports té una major presència a Catalunya que no pas a Manresa.

La modalitat d'ocupació del quaternari varia ostensiblement entre una branca d'activitat i altra. El 22,3% de l'ocupació del comerç correspon a treballadors que desenvolupen la seva activitat professional per compte propi; els treballadors autònoms copsen el 26,4% de l'ocupació de les activitats immobiliàries, el 32,6% de l'hoteleria, el 41,4% del transport i el 46,4% de les activitats auxiliars a la intermediació financera.

El quaternari es caracteritza per l'elevada presència del sector privat i, en aquest sentit, les dades que ofereix el Registre Mercantil esdevenen representatives del sector. Els paràmetres financers resulten positius. La rendibilitat mesurada com a relació del resultat d'explotació sobre les vendes és del 6,3%

per tot el quaternari manresà: Hoteleria (4,4%), transport (4,2%) i activitats immobiliàries (12,5%). La rendibilitat dels fons propis (resultat exercici / fons propis) del sector quaternari és del 13,8% i es manté molt homogènia entre les diferents línies de negoci: Hoteleria (13,3%), transport (13,2%) i activitats immobiliàries (12,8%). La rendibilitat de l'actiu immobilitzat (resultat exercici / actiu immobilitzat) és del 14,8% pel quaternari, 8,8% per l'hoteleria, 9,1% pel transport i 13,5% per les activitats immobiliàries.

9.4. Ocupació sector quaternari

Trimestre	Assalariats	Autònoms	Empreses
50 - Venda i reparació de vehicles	967	192	124
51 - Comerç a l'engròs	1.348	277	193
52 - Comerç al detall	3.192	1.111	571
55 - Hostaleria	878	424	202
60 - Transport terrestre	394	278	83
61 - Transport marítim	1	0	1
62 - Transport aeri i espacial	2	0	1
63 - Activitats annexes als transports	161	14	29
64 - Correus i telecomunicacions	36	9	8
65 - Intermediació financera	734	4	4
66 - Assegurances i plans de pensions	96	17	13
67 - Intermediació financera	97	84	31
70 - Activitats immobiliàries	327	117	156
71 - Lloguer de maquinària	67	15	14
Quaternari	8.300	2.542	1.430
Serveis	18.164	3.670	2.183

Font: Departament de Treball i Indústria de la Generalitat a partir de dades de l'INSS

9.5. Compte de resultat i balanç sector quaternari

Compte de resultat (euros)		
Vendes	962.648.603	} 100%
Altres ingressos d'explotació	6.118.225	
Resultat d'explotació	60.941.930	6,3%
Resultat de l'exercici	39.055.785	4,0%
Balanç (euros)		
Actiu	806.203.548	100%
Immobilitzat	263.308.640	33%
Actiu circulant	542.894.907	67%
Passiu	806.203.548	100%
Fons propis	282.258.406	35%
Deutes llarg termini	146.545.335	18%
Deutes curt termini	377.399.806	47%

Font: Registre mercantil

9.4. SECTOR QUINARI

El sector quinari, aquell que exigeix un major nivell de coneixement, inclou l'ensenyament, la recerca, la sanitat, el serveis a les empreses i el sector cultural.

Part important del sector quinari depèn del sector públic i la seva conjuntura no queda supeditada a la inèrcia del mercat sinó que està en funció de les variacions de les inversions públiques. És per aquesta raó que les dades financeres que es poden extreure del Registre Mercantil (societats anònimes i limitades) no resulten representatives de tot el sector. De fet, el 82,4% de la facturació del sector quinari prové del CNAE 74 (altres activitats empresarials), tot i que aquesta branca d'activitat tan sols en representa el 42,7% en termes d'ocupació.

El sector quinari representa el 47,4% de l'ocupació dels serveis de la ciutat, un nivell 3,6 punts percentuals superior al de Catalunya. Pel que fa referència a la distribució de les línies de negoci segons el pes d'ocupació sobre el total del sector quinari, es donen importants diferències en la participació de la sanitat i el sector de l'administració pública. Mentre la sanitat representa un 27,8% de l'ocupació del quinari de la ciutat; a Catalunya en representa un 20,4%. L'altra cara de la moneda és l'administració pública; mentre a Catalunya aquesta branca d'activitat en representa el 16,7% del sector quinari, a Manresa en representa el 8,8%. No es donen diferències significatives entre el Principat i la ciutat en els sectors de recerca (0,8% de l'ocupació del sector quinari a Manresa i 0,9% a Catalunya), ensenyament (11,1% i 12,1% respectivament), activitats culturals (8,7% i 10,5%) i serveis a les empreses (42,7% i 39,5%). D'aquest últim sector es pot obtenir valuosa informació addicional del Registre Mercantil ja que les societats mercantils cobreixen bona part d'aquesta branca d'activitat. En aquest sentit, el CNAE 74 (altres activitats empresarials) de Manresa es presenta com un sector que ofereix una bona rendibilitat, tant del resultat d'exploració sobre les vendes (5,6%), com dels fons propis (resultat explotació / fons propis) del 9,0%.

9.6. Ocupació sector quinari

Trimestre	Assalariats	Autònoms	Empreses
72 - Activitats informàtiques	70	52	21
73 - Investigació i desenvolupament	74	10	2
74 - Altres activitats empresarials	3.908	390	306
75 - Administració pública	906	2	12
80 - Educació	1.025	123	69
85 - Activitats sanitàries i veterinàries	2.687	158	120
90 - Activitats de sanejament públic	32	2	3
91 - Activitats associatives	194	51	37
92 - Activitats culturals i esportives	542	114	55
Quinari	9.438	902	625
Serveis	18.164	3.670	2.183

Font: Departament de Treball i Indústria de la Generalitat a partir de dades de l'INSS

9.7. Compte de resultat i balanç sector quinari

Compte de resultat (euros)		
Vendes	203.294.641	} 100%
Altres ingressos d'explotació	779.903	
Resultat d'explotació	10.856.861	5,3%
Resultat de l'exercici	23.393.674	11,5%
Balanç (euros)		
Actiu	204.883.078	100%
Immobilitzat	106.420.577	52%
Actiu circulant	98.462.501	48%
Passiu	204.883.078	100%
Fons propis	109.694.194	54%
Deutes llarg termini	20.207.896	10%
Deutes curt termini	74.980.988	37%

Font: Registre mercantil

10 Perfil de la ciutat

10. PERFIL DE LA CIUTAT

El projecte 'El perfil de la ciutat' consisteix en la col·laboració tècnica, metodològica i de recerca dels ajuntaments de Barberà del Vallès, Granollers, Manresa, Mataró, Rubí, Santa Coloma de Gramenet, Sabadell, Terrassa, Vic i Vilanova i la Geltrú per crear, desenvolupar i aplicar un sistema d'eines, metodologies i indicadors tècnics, que ajudin a la valoració i mesura dels elements clau que influeixen la qualitat de vida en les ciutats mitjanes.

10.1. PERFIL ABREUJAT DE LA CIUTAT

DEFINICIÓ D'INDICADORS

El projecte considera un gran nombre d'indicadors per prendre el pols de la ciutat. Degut a que es fa impossible l'anàlisi del conjunt dels indicadors en aquesta publicació, s'han seleccionat set indicadors que sintetitzen els aspectes més significatius. No obstant, la pàgina web del 'Perfil de la ciutat' (perfilciutat.net) conté informació més exhaustiva.

Taxa d'atur:

Nombre aturats a 31-12-2005 / Població activa de l'any 2001.

Mesura el pes de la població en situació d'atur en relació al total de població activa.

Font del numerador: Departament de Treball i Indústria de la Generalitat de Catalunya.

Font del denominador: Cens d'habitants de l'any 2001, INE.

Contractació indefinida:

Nombre de contractes indefinits registrats (any 2005) / Total de contractes registrats (any 2005).

Mesura la presència de contractació indefinida en el mercat laboral.

Font: Departament de Treball i Indústria de la Generalitat de Catalunya.

Població extracomunitària:

Població extracomunitària a 31-12-2004 / Total població a 31-12-2004.

Mesura la presència de la població extracomunitària a la ciutat.

Font: Padró continu de població.

Mobilitat obligada:

Viatges obligats per treball en transport públic (any 2001) / Viatges obligats per treball en transport privat (any 2001).

Mesura l'ús del transport públic per anar a treballar.

Font: Cens d'habitants de l'any 2001, INE.

Associacionisme:

Nombre d'associacions per cada 1.000 habitants.

Mesura indirecta del nivell d'associacionisme d'una ciutat.

Font: Institut d'Estadística de Catalunya.

Cost habitatge:

Preu del metre quadrat d'habitatges de nova construcció (any 2005) / IRPF per càpita (any 1998).

Mesura l'esforç en termes de renda que s'ha de realitzar per adquirir un metre quadrat d'habitatge de nova construcció.

Font del numerador: Direcció general d'arquitectura i habitatge de política territorial i obres públiques de la Generalitat de Catalunya, basant-se en un estudi de mercat realitzat per l'empresa Tecnigrama.

Font del denominador: Institut d'Estadística de Catalunya.

Inflació habitatge:

(Preu habitatge de nova construcció any 2005 - Preu habitatge de nova construcció any 2000) / (Preu habitatge de nova construcció any 2000).

Mesura l'increment de preu de l'habitatge entre els anys 2000 i 2005.

Font del numerador: Direcció general d'arquitectura i habitatge de política territorial i obres públiques de la Generalitat de Catalunya, basant-se en un estudi de mercat realitzat per l'empresa Tecnigrama.

Font del denominador: Institut d'Estadística de Catalunya.

METODOLOGIA

Cadascun dels indicadors està calculat amb la intenció de poder ser comparat vers un valor definit com a òptim. No obstant, la dificultat per establir un valor òptim que esdevingui l'objectiu a assolir fa que es triï la mitjana com a valor de comparativa. L'excepció és la taxa d'atur: En aquest cas s'utilitza com a valor de referència el 5%, que és el nivell considerat tècnicament de plena ocupació. Un cop s'han calculat els valors dels indicadors i les seves respectives mitjanes (llevat del cas de la taxa d'atur), es transforma el valor de cada indicador a base cent. Finalment, les dades es representen gràficament per afavorir una ràpida lectura dels indicadors.

10.1. Indicadors del projecte 'Perfil de la ciutat'

Indicador	Bar	Gra	Man	Mat	Rub	Sab	Col	Ter	Vic	Vil	Mitjana
Valors absoluts											
Taxa d'atur (1)	9,3	8,2	8,5	10,9	9,4	9,8	9,2	10,9	8,6	9,3	5,0
% Contractes indefinits sobre el total	13,5	10,4	11,8	13,2	9,8	12,8	13,4	13,3	14,8	11,0	12,4
% Pobl. extracomunitària / Total població	3,5	12,6	10,3	11,7	10,0	7,3	13,7	9,3	19,6	8,5	10,6
% Mobilitat obligada: Transp. públic / privat	16,6	11,9	9,2	12,6	16,6	19,2	54,3	13,5	5,3	19,1	17,8
Entitats associatives / Total població	4,3	5,4	5,5	4,2	4,2	3,9	4,1	4,1	6,9	5,2	4,8
Preu m ² nova constr. / Renda per càpita	n.d.	20,7	16,4	28,6	20,8	23,8	24,9	22,9	15,5	23,4	21,9
% Variació preu nova constr. (2005 / 2000)	n.d.	155	142	153	108	171	83	150	123	179	140,5
Base 100											
Taxa d'atur (1)	185	164	169	218	188	196	184	217	172	187	100
% Contractes indefinits sobre el total	109	84	95	107	79	103	108	107	120	89	100
% Pobl. extracomunitària / Total població	32	119	97	110	94	68	129	88	184	80	100
% Mobilitat obligada: Transp. públic / privat	93	67	52	71	93	107	305	76	30	107	100
Entitats associatives / Total població	91	113	115	88	88	81	86	86	144	109	100
Preu m ² nova constr. / Renda per càpita	n.d.	95	75	131	95	109	114	104	71	107	100
% Variació preu nova constr. (2005 / 2000)	n.d.	110	101	109	77	122	59	107	87	128	100

(1) No es considera com a xifra comparativa la mitjana, sinó la taxa d'atur que representa la plena ocupació

Font: Projecte 'Perfil de la ciutat'

INTERPRETACIÓ

Manresa segueix, en línies generals, una dinàmica similar a la resta de ciutats que conformen el projecte de 'Perfil de la ciutat'.

Dins l'àmbit del mercat de treball, la **taxa d'atur** de Manresa a 31 de desembre de 2005 és del 8,5%, un nivell 3,5 punts percentuals superior a la taxa considerada tècnicament de plena ocupació (5%). S'ha de tenir en compte, no obstant, que el denominador de la taxa d'atur (població activa) presenta una considerable subestimació degut a que es calcula a partir de les dades de l'any 2001. Granollers, Manresa i Vic són els municipis que presenten els valors més favorables en termes de taxa d'atur. El nivell de la **contractació indefinida** de Manresa es troba molt proper a la mitjana de les deu ciutats; de totes formes, s'ha de tenir en compte que aquest indicador presenta una disparitat reduïda entre els valors mínim i màxim.

El 10,3% de la població de Manresa és de **fora de la Unió Europea**, es tracta d'un nivell que s'arregla quasi a la perfecció amb la mitjana de les deu ciutats analitzades. En aquest aspecte, cal destacar que

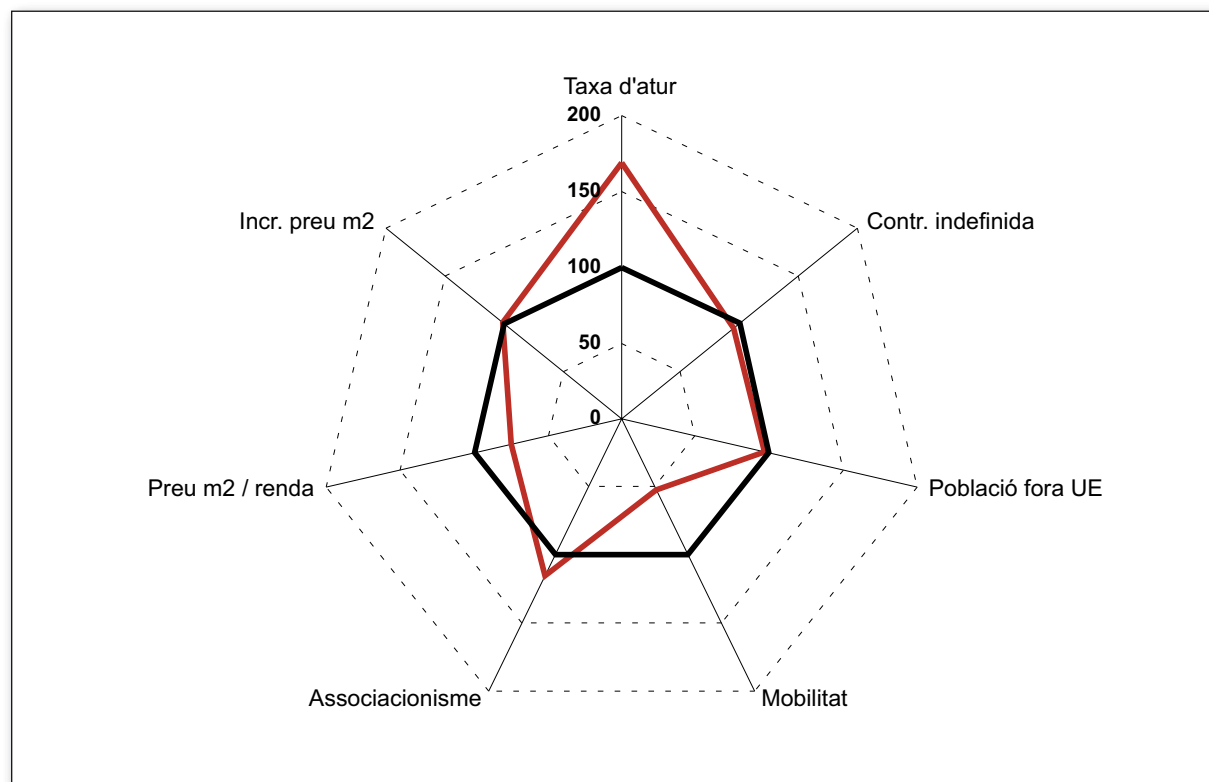
l'ample interval de l'indicador queda determinat en el seu nivell mínim per Barberà del Vallès (3,5% de població extracomunitària) i en el seu màxim per Vic (19,6%).

Quant a l'ús del **transport públic**, Manresa i Vic són les ciutats que menys ús en fan. La manca d'una xarxa ferroviària eficient que connecti aquestes dues ciutats amb la regió metropolitana de Barcelona resulta, sense cap mena de dubte, determinant. No és casual que la ciutat que assoleix el valor més elevat en l'índex de mobilitat, Santa Coloma de Gramenet, sigui un municipi integrat en la xarxa del metro de Barcelona.

Pel que fa referència a la capacitat d'**associacionisme**, Vic, Manresa, Granollers i Vilanova i la Geltrú es situen per sobre de la mitjana de les deu ciutats analitzades.

L'últim àmbit considerat, el del mercat de l'habitatge, consta de dos indicadors: **Cost de l'habitatge** i **inflació de l'habitatge**. Manresa i Vic són les ciutats on cal realitzar un esforç menor en termes de renda per càpita per adquirir un metre quadrat d'habitatge. L'increment del preu del metre quadrat d'habitatge al llarg dels últims cinc anys de Manresa ha estat similar al de la mitjana dels altres municipis. No obstant, el preu de l'habitatge de la capital del Bages ha patit un notable increment al llarg de l'últim any.

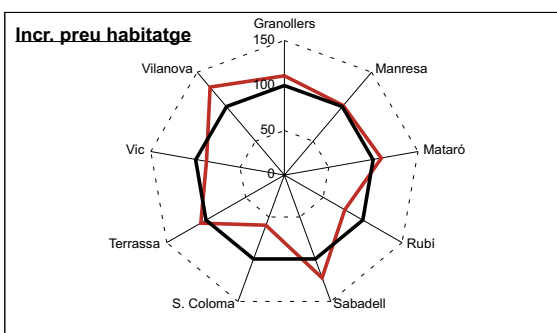
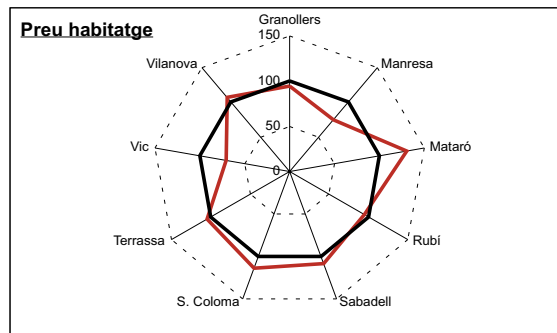
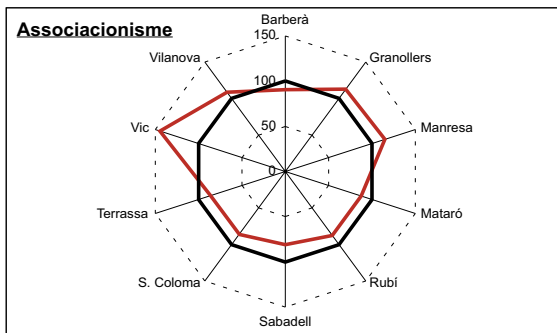
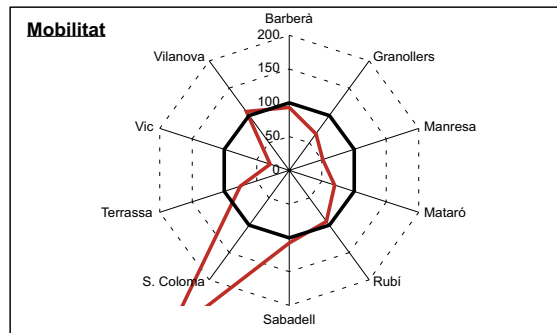
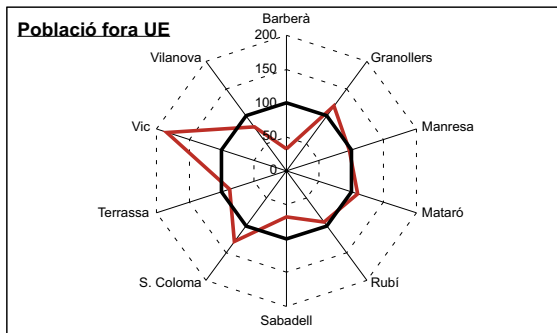
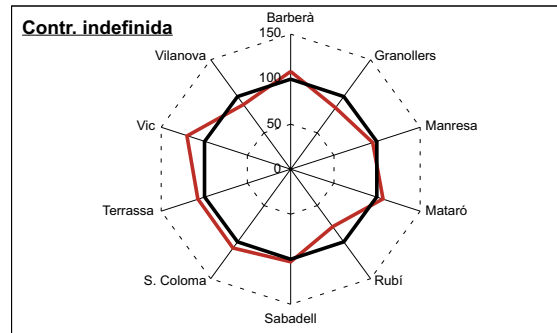
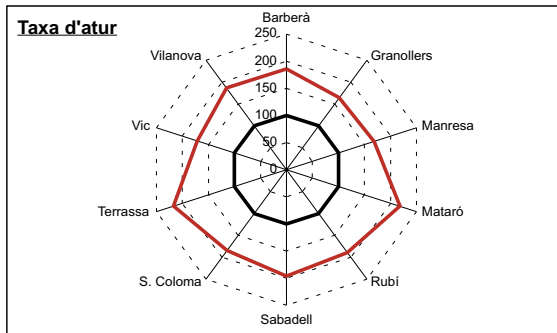
10.2. Manresa

Font: Projecte 'Perfil de la ciutat'

10.3. Gràfiques comparatives segons indicadors

Font: Projecte 'Perfil de la ciutat'

10.2. QUALITAT DE VIDA I COHESIÓ SOCIAL

Dins el marc de l'estudi de la qualitat de vida de les ciutats, 'Perfil de la ciutat' ha encarregat al grup de recerca AQR (Anàlisi Quantitativa Regional) de la Universitat de Barcelona la realització d'una sèrie d'informes que configuren un sistema d'indicadors estratègics de seguiment municipal. L'àmbit territorial dels informes comprèn les 10 ciutats que formen part del projecte més Martorell i Vilafranca del Penedès; d'aquesta manera es completa el que seria l'arc de les ciutats mitjanes del voltant de Barcelona. Els informes estan disponibles a la pàgina web perfilciutat.net. L'informe de qualitat de vida i cohesió social elabora un índex sintètic de qualitat de vida (ISQV) que tracta de copsar, en un nombre limitat, les diferents dimensions del concepte.

METODOLOGIA

L'Índex sintètic de qualitat de vida (ISQV) prové de la ponderació de tres indicadors que són la capacitat de progrés individual, l'índex d'equilibri social i les condicions de vida de la comunitat.

$$\text{ISQV} = a \times \text{CPI} + b \times \text{IES} + c \times \text{CVC}$$

(CPI) Capacitat de progrés individual (renda, nivell d'activitat, nivell educatiu...)

- Índex de riquesa
- Capacitat de mantenir-se
- Desenvolupament de la capacitat individual
- Índex de motorització
- Índex demogràfic

(IES) Índex d'equilibri social (igualtat en termes d'ocupació, igualtat en termes d'estudis entre homes i dones, accés a l'habitatge...)

- Índex d'accés a l'habitatge
- Índex de migracions
- Índex d'igualtat per sexes
- Índex de mobilitat obligada
- Índex de congestió
- Índex de serveis socials i tercera edat

(CVC) Condicions de vida de la comunitat (característiques dels habitatges, dels transports públics, de les facilitats educatives, de les facilitats sanitàries...)

- Característiques dels habitatges
- Índex de transport públic
- Índex de facilitats educatives
- Índex de facilitats sanitàries
- Índex de medi ambient i clima
- Índex de serveis culturals i comunicacions municipals
- Índex de la situació financera de l'Ajuntament

INTERPRETACIÓ

L'informe analitza els diversos components de l'índex sintètic de qualitat de vida (ISQV) per àmbits territorials diferenciats: Municipis i subsistemes urbans. Les dotze ciutats de l'informe no són entitats aïllades, sinó que estableixen una xarxa d'interrelacions i donen servei als diferents municipis que les envolten. Els subsistemes urbans es defineixen en base les dades de mobilitat i el de Manresa el conformen 23 municipis del Bages.

ISQV del Subsistema de Manresa

L'ISQV del subsistema urbà de Manresa presenta uns valors inferiors a la mitjana de la província de Barcelona tant per l'any 1991 com per l'any 2002. Però, al mateix temps, el subsistema urbà bagenc és el que presenta el creixement més elevat després del de Granollers.

La capacitat de progrés individual presenta, tant per l'any 1991 com pel 2002, uns valors inferiors a la mitjana provincial. No obstant, val a dir que l'evolució que ha tingut aquest índex en el subsistema de Manresa ha estat el segon millor dels dotze sistemes considerats.

El valor de l'índex d'equilibri social de l'any 2002 és inferior al de l'any 1991. No obstant, l'índex que mesura la igualtat en termes d'ocupació, d'estudis o d'accés a l'habitatge ofereix uns valors ben superiors a la mitjana de la província de Barcelona.

Si bé les condicions de vida de la comunitat en el subsistema urbà de Manresa són inferiors a la mitjana de la província, l'increment del valor de l'índex en el període 1991-2002 ha estat elevat.

ISQV de Manresa

Les dades de Manresa com a ciutat són molt similars a les que ofereix el seu subsistema urbà. El valor de l'índex sintètic de qualitat de vida per l'any 1991 és inferior a la mitjana de la província de Barcelona. Al llarg de la dècada dels noranta s'ha registrat un creixement notable que ha permès que els valors assolits l'any 2002 s'aproximin a la mitjana provincial.

A nivell de components, la capacitat de progrés individual i l'índex de condicions de vida de la comunitat presenten unes evolucions favorables, tot i que és cert que partien d'uns valors molt baixos. Per contra, l'evolució de l'índex d'equilibri social és negativa. No obstant, aquest darrer índex presenta uns valors superiors a la mitjana provincial tant per l'any 1991 com per l'any 2002.

Annex.
Projecció demogràfica
Manresa 2015

ANNEX. PROJECCIÓ DEMOGRÀFICA. MANRESA 2015

Els canvis demogràfics viscuts al llarg dels últims anys a Catalunya en general i a Manresa en particular han estat de tal magnitud que, a dia d'avui, ja es parla del nou ordre demogràfic. Saber qui seran els que residiran a Manresa a un horitzó de deu anys vista facilitaria les tasques de planificació no tan sols de l'administració pública sinó també dels sectors privats. No es pot oblidar que geriàtrics, serveis a les persones o llars d'infants, per citar uns pocs exemples, depenen en bona part de l'economia de mercat.

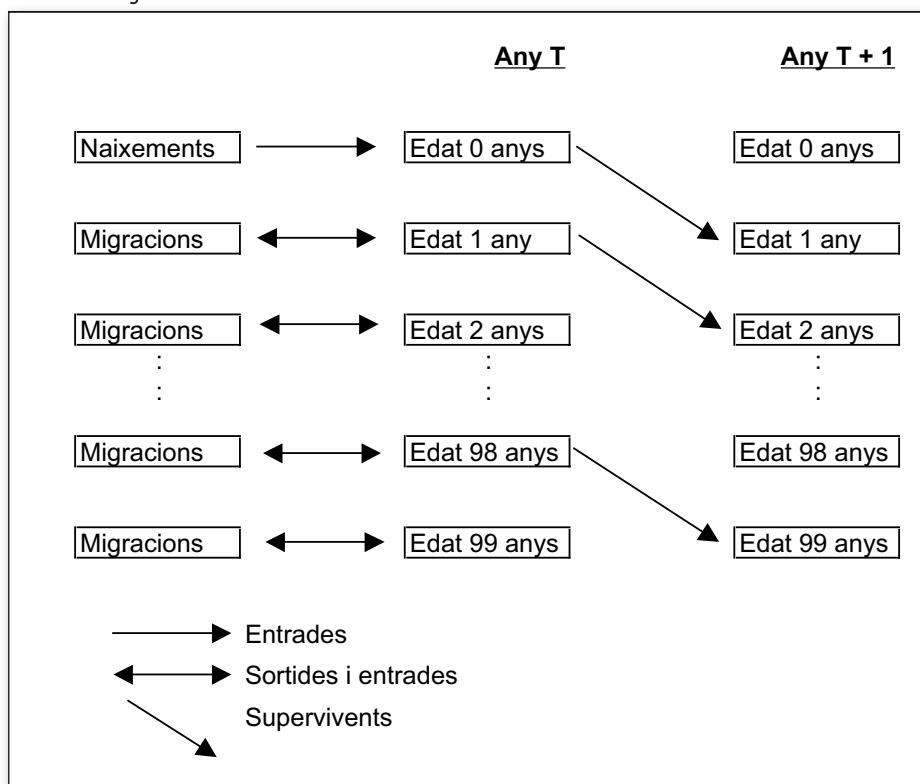
Cal assumir, no obstant, que al realitzar una projecció a un termini d'entre deu i quinze anys es corre el risc de no considerar algun fet imprevist. De fet, cap de les projeccions demogràfiques que es van elaborar a l'estat espanyol abans del 1997 tenia en compte el fenomen de la immigració. D'aquesta manera, el contingut de població previst a qualsevol d'aquelles projeccions difereix enormement de la població real assolida. Tot i el risc de l'errada, val la pena elaborar projeccions degut a que la necessitat d'entreveure l'escenari futur és elevada.

A1. CONCEPTES TEÒRICS

La forma més precisa d'elaborar una projecció de població és el mètode dels components. Aquest mètode consisteix en projectar per separat els diferents fenòmens que afecten el creixement d'una població (mortalitat, fecunditat i migracions) tenint en compte les interaccions que es produeixen entre ells i les estructures demogràfiques.

Aquest mètode permet obtenir per cada any de la projecció els efectius per gènere i edat. El gran desavantatge que presenta el mètode dels components és la complexitat a l'hora d'elaboració.

A1. Metodologia

Dos dels tres components que afecten el creixement de la població es poden preveure amb un grau de fiabilitat acceptable. Es tracta de la mortalitat i la fecunditat. Les principals dificultats apareixen a l'hora de considerar el tercer gran component, el saldo migratori. Si ja resulta prou difícil preveure els moviments migratoris d'un país, a l'hora de parlar d'una ciutat se li afegeix la dificultat d'haver de preveure els moviments entre municipis. Què succeirà a la Manresa del futur? Seguirà venint població de l'àrea metropolitana? Els manresans aniran a viure al Bages? Els bagencs aniran a viure a Manresa? En quina mesura?

Per a dur a terme la projecció demogràfica de Manresa, s'ha pres com a model la projecció demogràfica comarcal elaborada per l'Institut d'Estadística de Catalunya. La projecció del Bages elaborada per l'Idescat ha estat adaptada per Manresa.

A2. NOTES METODOLÒGIQUES

La projecció demogràfica comarcal elaborada per l'Institut d'Estadística de Catalunya s'ha fet amb el mètode dels components i parteix de la població estimada a 31 de desembre del 2002 calculada a partir del Cens del 2001. La data de referència de cadascun dels anys projectats és el 31 de desembre i s'han considerat quatre tipus d'escenaris:

Alt: Es tracta de l'escenari més jove i combina fecunditat alta i esperança de vida baixa amb migració molt alta (alta amb Espanya i alta amb l'estranger). És l'escenari de més creixement.

Mitjà alt: Conformava una combinació de fecunditat mitjana, esperança de vida alta i migració alta (mitjana amb l'estranger i alta amb la resta d'Espanya). D'acord amb les dades més recents, aquest escenari reflecteix l'evolució que es considera més probable.

Mitjà baix: És una projecció similar a l'escenari mitjà alt, però que considera una esperança de vida baixa i un saldo migratori mitjà (baix amb la resta d'Espanya i mitjà amb l'estranger). Els resultats són un creixement menor que l'escenari mitjà alt i una estructura demogràfica menys envellida.

Baix: Es tracta de l'escenari més envellit i inclou una migració baixa (amb la resta d'Espanya i amb l'estranger), una fecunditat baixa i una esperança de vida alta. És l'escenari de menys creixement.

La població projectada per l'Institut d'Estadística de Catalunya per l'any 2005 al Bages i l'estructura d'edats i gènere de Manresa a 31 de desembre del 2005 mantenen una elevada correlació, especialment l'escenari mitjà alt. Les siluetes de les piràmides d'edats relatives de Manresa 2005 i Bages projectat a 2005 són pràcticament calcades.

El punt de partida de la primera aproximació a la projecció demogràfica de Manresa 2015 ha estat l'estructura de la població per edat i gènere del 31 de desembre de 2005. A partir d'aquí, s'ha multiplicat la població de cada edat i gènere per la taxa de creixement de cadascuna de les edats i gèneres de la projecció del Bages elaborada per l'Institut d'Estadística de Catalunya. Aquestes operacions s'han dut a terme per cadascun dels quatre escenaris considerats.

D'aquesta manera, la població prevista per la Manresa de l'any 2015 es troba dins un interval d'entre els 73.257 habitants de l'escenari més baix i els 85.085 de l'escenari de més creixement. L'últim apartat de la primera aproximació a la projecció demogràfica consisteix en l'adaptació de la composició per edat i gènere dels quatre escenaris previstos a la població projectada de 93.000 habitants feta pel Pla director urbanístic del Pla de Bages.

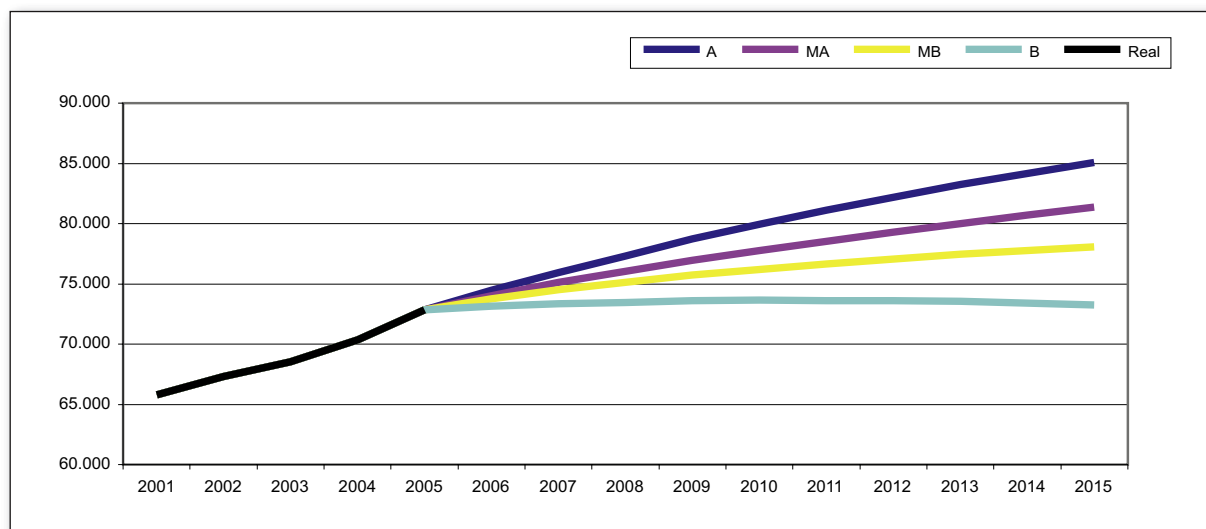

A3. MANRESA 2015

A3.1. POBLACIÓ

La població projectada per la Manresa de l'any 2015 es troba dins un interval de 73.257 habitants per l'escenari més baix i 85.085 per l'escenari més alt. Mentre l'escenari més baix presenta una població que tan sols creix un 0,5% en deu anys, el més alt presenta una població que creix un 16,8%.

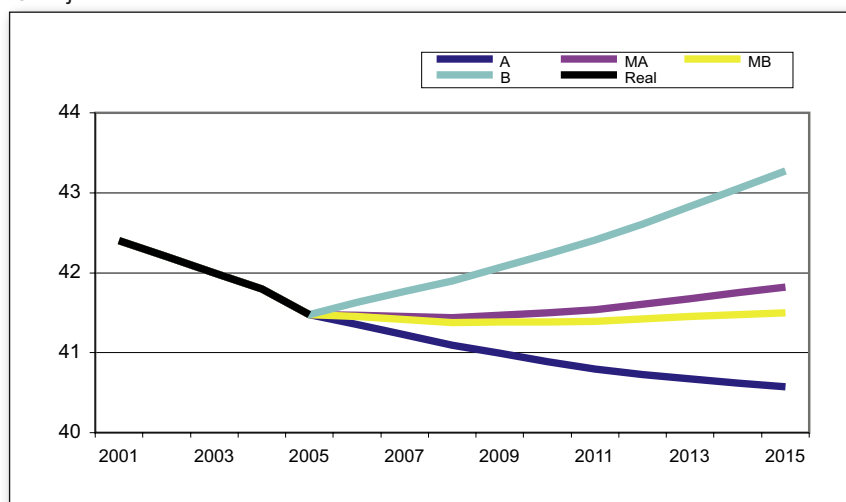
A2. Població

Font: Ajuntament de Manresa

Les mitjanes d'edat resultants per a cadascun dels escenaris tractats és de 40,6 anys per l'escenari alt que és el que considera la situació més jove, 41,8 pel mitjà alt, 41,5 pel mitjà baix i 43,3 pel baix.

A3. Mitjana d'edat

Font: Ajuntament de Manresa

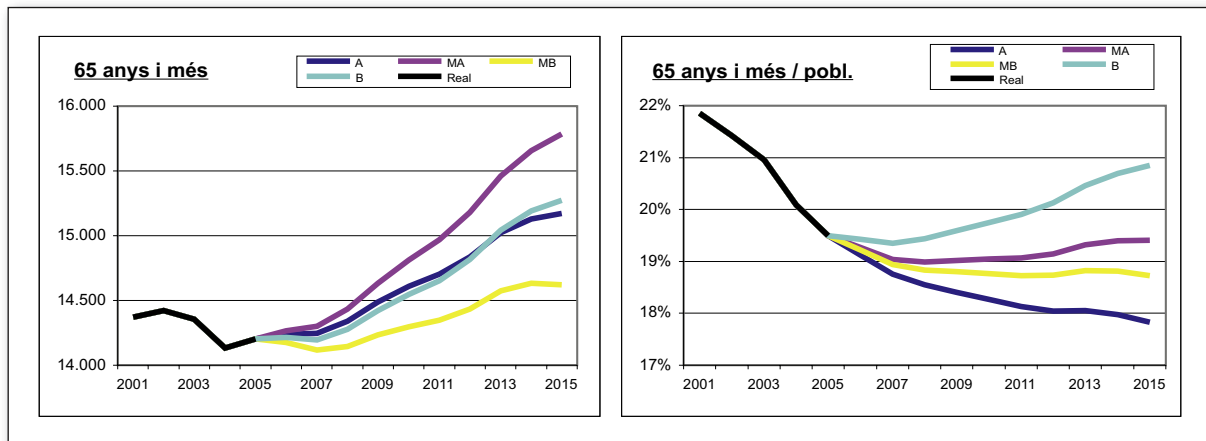
A3.2. GENT GRAN

Els quatre escenaris de població previstos consideren uns contingents de població de més de 64 anys que oscil·len entre les 14.622 persones de l'escenari mitjà baix (18,7% de la població) i les 15.787 de l'escenari mitjà alt (19,4%). L'escenari baix considera un contingent de 15.272 persones (20,8%) i l'alt 15.171 (17,8%).

En qualsevol dels escenaris projectats es preveu un increment en termes absoluts de la població major de 64 anys. Aquests increments es troben entre el 3,0% (mitjà baix) i l'11,2% (mitjà alt) respecte la població de més de 64 anys que residia a Manresa el dia 31 de desembre de 2005.

A4. Gent gran

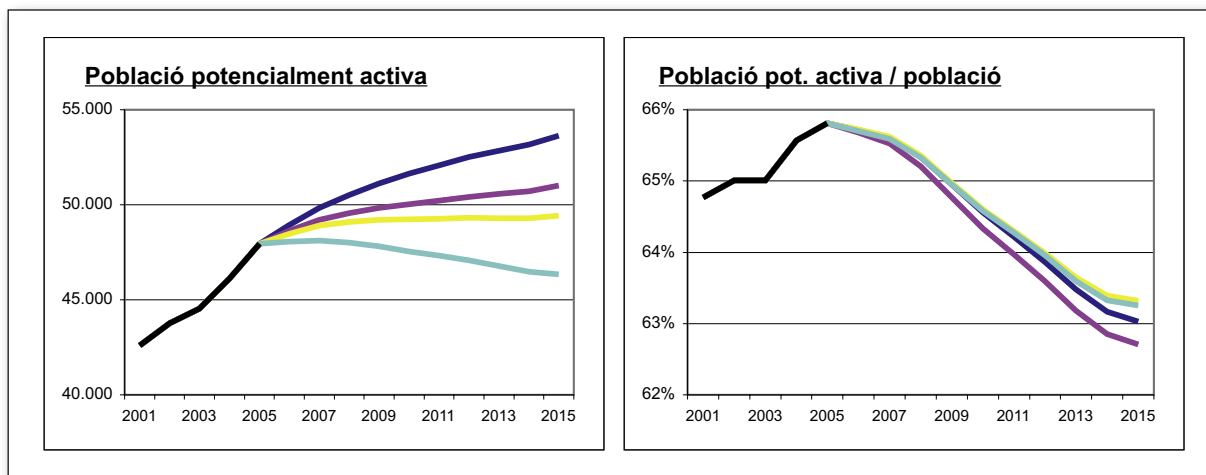
Font: Ajuntament de Manresa

A3.3. POTENCIALMENT ACTIUS

La població potencialment activa és la que té entre 16 i 64 anys. Si bé la taxa de la població potencialment activa sobre el total de la població fluctua poc segons els diferents escenaris previstos (des del 62,7% del mitjà alt fins el 63,3% del mitjà baix), la població potencialment activa projectada per l'any 2015 es troba dins una forquilla ben ampla que va des dels 46.336 (baix) fins els 53.627 (alt). L'escenari baix dibuixa una situació en la què el contingent de població d'entre 16 i 64 anys del 2015 és inferior a la de l'any 2005.

L'escenari baix consideraria una disminució de la població potencialment activa del 3,4% en deu anys i l'escenari alt presenta un increment de l'11,8%. Els altres dos escenaris suposen uns increments del 6,4% (mitjà alt) i el 3,1% (mitjà baix).

A5. Potencialment actius

Font: Ajuntament de Manresa

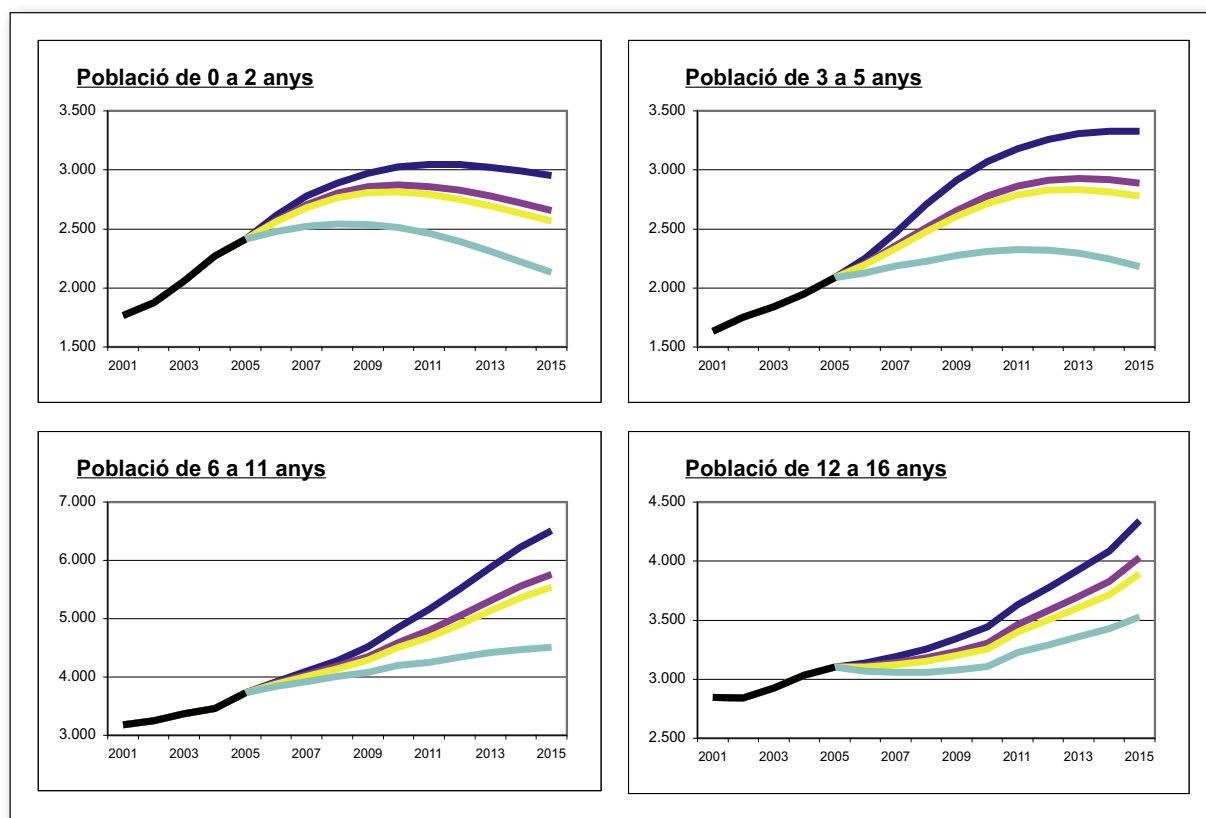
A3.4. ESCOLARS

Per cadascuna de les franges d'edat de la població escolar, a diferència del que succeïa amb la previsió de la població de gent gran, l'escenari alt és el que presenta més població, el mitjà alt és el segon, el mitjà baix és el tercer i l'escenari baix és el que presenta menys població.

La població d'entre zero i dos anys de Manresa a 31 de desembre de 2005 és de 2.414 persones. La prevista per l'any 2015 oscil·la entre les 2.134 de l'escenari baix i les 2.951 de l'escenari alt. Si bé l'amplitud de l'interval és de tan sols 817 persones, a l'hora de posar les dades projectades en relació a les reals de l'any 2005 es constata una gran dispersió. Mentre un dels extrems considera un increment de la població d'entre zero i dos anys del 22,2% en tan sols deu anys (alt), el de l'escenari baix estima una disminució de l'11,6%.

Pel que fa referència a la població d'entre tres i cinc anys, es preveu que en el període 2005 i 2015 s'incrementi entre un 4,4% (baix) i un 59,1% (alt). La previsió de població d'entre tres i cinc anys per cadascun dels escenaris projectats és de 2.183 habitants (baix), 2.780 (mitjà baix), 2.890 (mitjà alt) i 3.325 (alt).

A6. Escolars

Font: Ajuntament de Manresa

La projecció de població d'entre sis i onze anys és la que està més dispersa, però també és la que inclou una franja d'edat més ampla. Els diferents escenaris consideren un creixement de la població del 2015 respecte el 2005 d'entre el 21,0% i el 74,6%. Dels 3.727 habitants d'entre sis i onze anys que residien a Manresa a finals del 2005 es preveu que l'any 2015 siguin entre 4.508 (baix) i 6.509 (alt).

Per últim, la població d'entre dotze i setze anys és la que apareix amb un interval menys ample. Es preveu que l'any 2015 a Manresa hi hagi entre 3.525 i 4.340 persones d'entre dotze i setze anys.

Val a dir que bona part de la gran dispersió de les dades projectades pel 2015 prové de l'escenari baix, que a priori sembla el menys plausible de tots quatre. De fet, l'escenari mitjà baix es troba a la mateixa distància de l'escenari alt que del baix, quan teòricament hauria de ser un escenari equidistant del baix i el mitjà alt. En cas de descartar l'escenari baix, la dispersió de les projeccions segons els tres escenaris restants és reduïda.

A4. UNA MANRESA DE 93.000 HABITANTS?

Si ens atenem a les dades del Pla director urbanístic del Pla de Bages, la població de Manresa creixerà entre els anys 2005 i 2015 un 27,6%, assolint els 93.000 habitants. Un cop distribuïts aquests habitants segons la mateixa estructura d'edat i gènere que la de cadascun dels quatre escenaris contemplats anteriorment, els valors obtinguts difereixen notablement als d'una ciutat d'entre 73.000 i 85.000 habitants.

Dins el marc d'una projecció de població per l'any 2015 de 93.000 habitants, es calcula que entre 16.607 i 19.349 d'aquests habitants tindran més de 64 anys. La població potencialment activa giraria entorn les 58.500 persones, un 9,1% més que no pas la població projectada en l'escenari alt.

Pel que fa referència a la població escolar, els de llars d'infants (de zero a dos anys) serien entre 2.707 i 3.222. L'any 2015, els nens d'entre tres i cinc anys conformarien un contingent d'entre 2.772 i 3.634 persones. La població d'entre sis i onze anys es situaria dins un interval d'entre 5.742 i 7.118 nens. I, finalment, seran entre 4.483 i 4.742 les persones d'entre dotze i setze anys que viuran a Manresa l'any 2015.

COL·LABOREN:

